

www.91.com

UDOMSAKUN

สุดมหัศจรรย์

91

เปิดให้บริการทุกวัน เวลา 08.00-20.00 น.

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011

เดือนกันยายน

เพื่อครุทุกคนได้ปลูกฝังความรักต่อความจริง
และให้การอบรมศีลธรรมและคุณค่าของจิตวิญญาณอย่างถูกต้อง

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า นักบุญเทเรซาแห่ง
พระกุมารเยซู
ถ่ายจากภาพประติมากรรมด้านข้าง
ผู้ศัลของวัดนักบุญเทเรซา
หน้าโลก, อยุธยา

อุดมสานต์เกรงว่าจะช้าเกินไปสำหรับวันฉลอง
นักบุญผู้ยิ่งใหญ่ที่น่ารักองค์นี้ คือ 1 ตุลาคม ของทุกปี
จึงนำมาขึ้นปกในฉบับเดือนกันยายนนี้ นักบุญเทเรซา
แห่งพระกุมารเยซูได้รับแต่งตั้งเป็นนักปราชญ์ของพระ-
ศาสนจักร โดยบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น
ปอล ที่ 2 ทั้งนี้จากการที่นักเทววิทยาของพระศาสนจักร
ได้ศึกษาประวัติและบันทึกประจำวันของท่าน จึงพบว่า
ท่านมีแนวความคิดเกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้า
เรียบง่ายท่าลึกลับ และมีชีวิตที่เรียบง่าย
สั้นๆ เพียง 24 ปีของท่าน และแสดงถึงชีวิตที่ซัดสนิท
กับพระเจ้าอย่างมากทั้งวัยเด็ก และชีวิตถวายตัวเป็น
ซิสเตอร์ในอารามคาร์เมลที่ลิซีเฮอร์ ฝรั่งเศส (1873-
1897) ท่านเป็นนักบุญที่อยู่ใกล้กับยุคสมัยของเรา
อย่างมาก คือช่วงปลายของศตวรรษที่ 19 นี้เอง

ปกหน้าใน
นักบุญอัครทูตตามีคา-
แอล, คาเบรียล, ราฟาแอล
รูปที่แพร่หลาย
และวาดกันมากที่สุด เมื่อ
เอ่ยถึงอัครทูตตามีคาแอล

ก็คือภาพที่ท่านเหยียบบนหัวปีศาจหรือซาตานเหตุการณ์
ตอนนี้มาจากพระคัมภีร์หนังสือวิวรณ์ บทที่ 12 ข้อ
7 ถึง 12 มีเอ่ยชื่อของปีศาจว่าคือ “ซาตาน”
อุดมสานต์อยากให้คุณผู้อ่านได้อ่านพระคัมภีร์ตอนนี้
ตั้งแต่ข้อ 1 ของบทที่ 12 จนถึงข้อ 18 ทั้งหมดเป็น
ภาษาสัญลักษณ์บ่งถึงพระศาสนจักรที่มีชัยชนะและ
ไม่มีวันถูกทำลาย แต่ก็มีกระบวนการเบียดเบียนและต้องต่อสู้
เพื่อจะได้ชัยชนะ ในการสู้รบนั้นนอกจากการเบียดเบียน
แล้วยังมีจิตชั่วคือ ปีศาจที่คอยขัดขวางความรอดพ้นของ
พระศาสนจักรที่เรามนุษย์จะต้องเอาชนะให้ได้โดย
อาศัยพระพรพรทานจากศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
ในพระศาสนจักรอีกด้วย

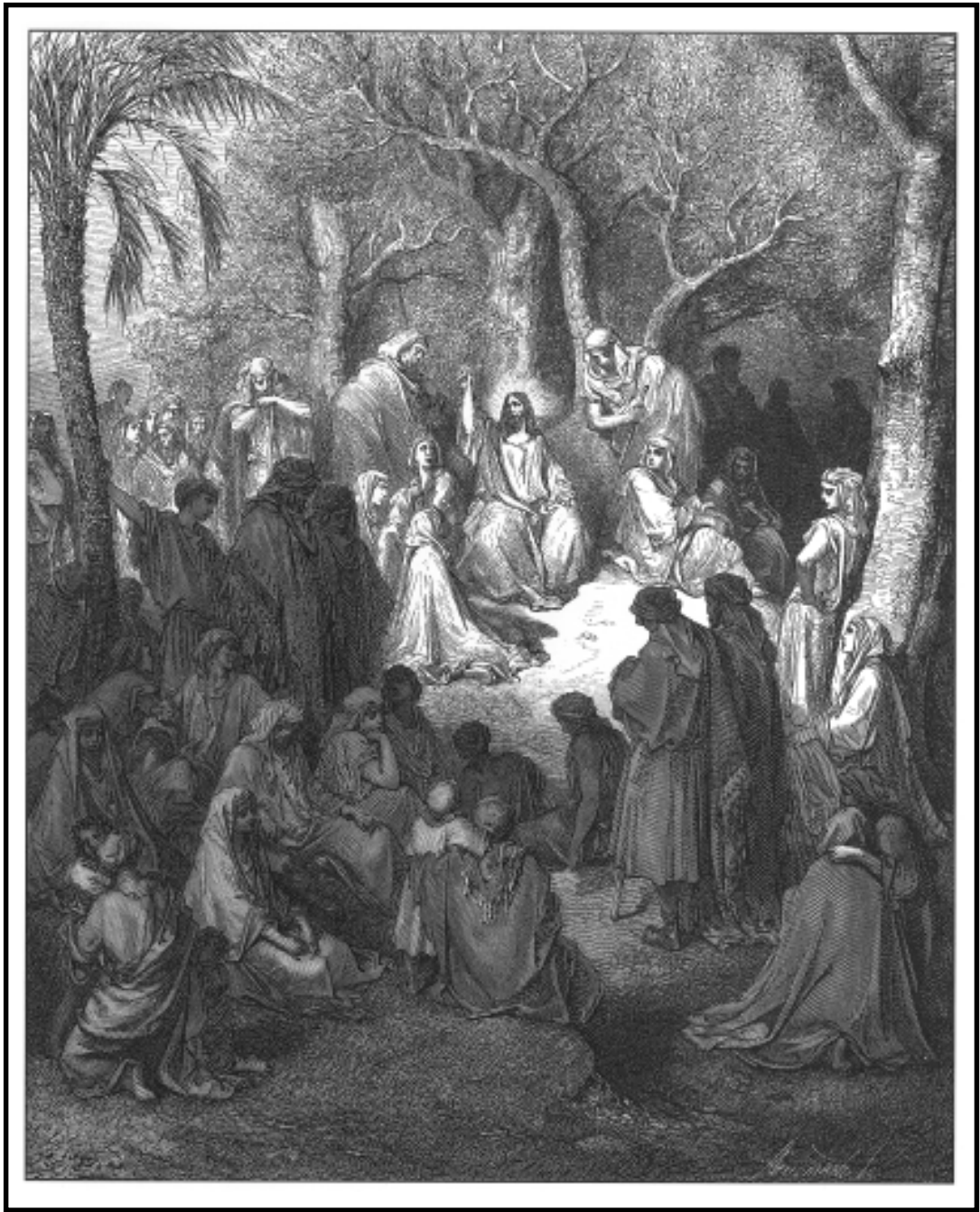
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ประชาชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

บทเทศน์บนภูเขาเริ่มต้นด้วยบุญลาก 8 ประการ

มธ 5:1-7:28

เราคงไม่ลืมว่า นักบุญมัทธิวต้องการเขียนพระวรสารให้ชาวยิวอ่าน ดังนั้นท่านพยายามชี้ให้ชาวยิวเห็นว่าพระเยซูเจ้าคือพระมหาไถ่ โมเสสที่ชาวยิวนับถือว่าช่วยให้รอดพ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ขึ้นไปบนภูเขาซีนายรับพระบัญญัติ 10 ประการจากพระเป็นเจ้ามาเป็นกฎหมายในพันธสัญญาเดิม บัดนี้พระเยซูเจ้าสมบูรณ์กว่าโมเสส พระองค์เป็นพระผู้ไถ่ที่ชาวยิวรอคอย ได้เสด็จขึ้นไปบนภูเขา และประทาน “บทเทศน์บนภูเขา” คือ “บทบุญลาก 8 ประการ” อันเป็นคำนิยมแห่งหลักการดำเนินชีวิตแบบใหม่ในความรักของผู้ที่เป็นบุตรของพระเจ้า

ที่จริง “บทเทศน์บนภูเขา” นี้ เริ่มต้นด้วย “บุญลาก 8 ประการ” แต่ยังคงติดตามมาด้วยบทเทศน์ต่างกรรมต่างวาระที่นำมารวมไว้ในคราวเดียวกันถึง 19 หัวข้อด้วยกันคือ

1. บุญลาก 8 ประการ [ความสุขแท้จริง] (มธ 5:1-12)
2. เกล็ดทองแผ่นดินและแสงสว่างส่องโลก (มธ 5:13-16)
3. พระเยซูเจ้าทรงทำให้ธรรมบัญญัติสมบูรณ์ (มธ 5:17-19)
4. มาตรฐานใหม่สูงกว่ามาตรฐานเดิม (มธ 5:20-48)
5. การให้ทาน (มธ 6:1-4)
6. การอธิษฐานภาวนา (มธ 6:5-6)
7. วิธีอธิษฐานภาวนา (มธ 6:7-15)
8. การจำศีลอดอาหาร (มธ 6:16-18)
9. สมบัติแท้ (มธ 6:19-21)
10. ประทีปของร่างกาย (มธ 6:22-23)
11. พระเจ้าและเงินทอง (มธ 6:24)
12. ความวางใจในพระเจ้า (มธ 6:25-34)
13. อย่าตัดสินผู้อื่น (มธ 7:1-5)
14. อย่าเหยียดหยามสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (มธ 7:6)
15. คำภาวนาที่ได้ผล (มธ 7:7-11)
16. กฎทอง (มธ 7:12)
17. ทางสองแพร่ง (มธ 7:13-14)
18. ประกาศกเทียม (มธ 7:15-20)
19. ศิษย์แท้ (มธ 7:21-27)

(อ่านต่อหน้า 91)

เมืองแห่งความรัก

ผมมีนิทานจะเล่าให้ฟังเรื่องหนึ่ง เรื่องมันเริ่มต้นขึ้นว่า “กาลครั้งหนึ่ง ยังไม่ค่อนนานเท่าไรหรอก มีเมือง 2 เมือง อยู่ห่างกันราว 10 ก้าวเดิน แต่ความแตกต่างของเมืองทั้งสอง ช่างลิบลับ

เมืองที่ 1 เป็นเมืองแห่งกฎระเบียบ ทุกอย่างมีมาตรการ มาตรฐานกำหนดไว้ แทบจะเรียกได้ว่าตั้งแต่ ตื่นนอนยันเข้านอน ตั้งแต่เริ่มกิจวัตรประจำวันจนเสร็จกิจวัตรประจำวัน อาทิ การแต่งกายประจำวัน การใช้บริการห้องน้ำสาธารณะ ทุกที่ ทุกจุด ถูกกำหนดไว้หมดแล้ว อย่าแปลกใจถ้าจะมีข้อกำหนดถึงขนาดว่า วันหนึ่งไม่ควรเดินเกิน 100 ก้าว ชาวเมืองอยู่กันอย่างระมัดระวัง คำว่าความดีตามมาตรฐานของเมืองที่ 1 นี้คือ ทุกคนเดินตามกฎระเบียบที่วางไว้ครบ คนนั้นคือคนดี แต่ถ้าถามหาความสุขล่ะ?

เมืองที่ 2 เป็นเมืองแห่งความไว้นือเชื่อใจ เชื่อกันว่าทุกคนถูกสร้างมาในความดีงาม มีอิสระในการเลือกตัดสินใจ มีกฎอยู่เพียงข้อเดียวคือ “รัก” แต่กฎที่ไม่ได้เขียน แต่ยอมติดตามมากับคำว่ารักอยู่แล้ว คือ ความรับผิดชอบ ความเข้าใจ และการแบ่งปัน ผู้คนต่างยิ้มแย้ม ช่วยเหลือจุนเจือ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ความรักอยู่เหนือกว่า และการอภัย เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ความดีตามมาตรฐานของเมืองที่ 2 คือ ทุกคนต้องสร้างความตระหนักรู้ด้วยเสียงมโนธรรมของตนว่า ทุกสิ่งที่ทำนั้น มีความรักเป็นฐานราก แต่ถ้าถามหาความสุขล่ะ... คงไม่ต้องถาม เพราะบรรยากาศแบบนี้ ความทุกข์ไม่แน่ว่าจะมีเนื้อที่หลงเหลือ

สิบเก้าเดินของระยะทางระหว่างเมืองนั้น สามารถทำได้โดยง่าย แต่แปลกที่ ในที่สุดแล้ว ก็ไม่มีใครข้ามฝั่งมาหากัน เมืองแห่งกฎระเบียบยังยึดมั่นในหลักการ ในขณะที่เมืองแห่งความไว้นือเชื่อใจ ก็ยึดมั่นในหลักการ เช่นเดียวกัน มีเพียงเสียงนาฬิกาบอกเวลาของเมืองแห่งกฎระเบียบที่ตอกย้ำว่า เวลานี้ต้องทำอะไรเวลานั้นต้องทำอะไร และเสียงสรวลเสเฮฮา เสียงหัวเราะดังเล็ดลอดออกมาเป็นระยะจากเมืองแห่งความไว้นือเชื่อใจ ชีวิตของเมืองทั้งสองยังดำเนินต่อไป แม้ว่าระยะทางระหว่างกันจะสั้นนิดเดียว แต่ไม่มีใครสักคนอยากจะเดินข้ามมา

ผมนี่ถึงนิทานเรื่องนี้ได้ในวันที่กลับจากการไปร่วมฟื้นฟูจิตใจกับสัตบุรุษเขต 2 ของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โดยงานอภิบาลแล้วผมอยู่เขต 1 แต่โดยการตัดสินใจแล้วถ้าผมมีเวลาทำอะไรได้บ้าง ในงานอภิบาลผมก็ไป ในการฟื้นฟูจิตใจนี่มีกิจกรรมหนึ่งที่ผมตั้งใจมาช่วยโดยตรง มันไม่ใช่เรื่องต้องใช้ความสามารถอะไร มันคือการฟังแก้บาปธรรมดาๆ แต่ความไม่ธรรมดาคือ การที่เรามีสิทธิ์โปรดบาปสงวน ซึ่งสงวนไว้สำหรับพระสังฆราชท้องถิ่นเท่านั้น เช่นบาปทำแท้ง เป็นต้น ซึ่งในกิจกรรมนี้ถ้ามีใครมาแก้บาปแบบนี้กับเรา เราสามารถยกบาปให้เลย เพราะพระสังฆราชได้อนุญาตแล้วเป็นกรณีพิเศษ ช่วงเวลาปฏิบัติหน้าที่คือ 09.15 – 11.30 น.

ตลอดเวลานั่งฟังแก้บาป ร่วม 2 ชั่วโมง ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่มาแก้บาปมาบอกบาปพร้อมกับเสียงสะอื้นไห้ของความทุกข์ ส่วนเนื้อหาและเรื่องราวคงพูดตรงนี้ไม่ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่พูดได้คือ เราได้มีโอกาสช่วยทำให้คนที่พลาด พลัดไปในช่วงวัยหนึ่งของชีวิต ได้ปลดปล่อยบาป หรือข้อกังขาในใจออกไป จะโดยการแก้บาป เล่า บ่น ระบาย หรือปรึกษา เป็นกิจกรรมที่ผมสัมผัสได้ถึงพลังรักของพระ และพระเมตตาที่ให้อภัยบาปทั้งสิ้นของมนุษย์

การข้ามผ่านจากกฎระเบียบมากมาย เพื่อเดินมาหาหัวใจของกันและกัน เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าพระศาสนจักรทำอยู่ตลอดเวลาด้วยความใจกว้าง แม้จะถูกตอบแทนคืนด้วยความหละหลวมละเลยแต่สาระสำคัญหาใช่แต่เพียงกฎระเบียบ สาระของหัวใจ สาระของความรักเมตตา สาระของการอภัย ย่อมยิ่งใหญ่และลึกซึ้งกว่าเป็นไหนๆ

อุดมการณ์ร้ายเดือ นมาถึงท่านผู้อ่านอีกวาระหนึ่ง ยังคงซุกซ่อนเรื่องราวแห่งความรักของพระเจกเช่นเดิมหวังเพียงให้แต่ละบรรทัดมีบทสอนหัวใจของทุกคนว่า ความรักเป็นเรื่องเอก ความรักชนะทุกสิ่งได้ และถ้าเรามีกฎแห่งความรักแล้ว กฎอื่นก็เป็นเรื่องรองทั้งสิ้น

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแปด

ประธานอัครมุขมณฑลคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :
ภราดาหลุยส์ ซาเนล,
อ.ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา
ผู้อำนวยการและจิตตาศึกษา :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :
วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :
เสกสรร กองคำ

อุดมสถานต์
นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
รณานัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :
122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถนนนที
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :
โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เฟลท :
บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ธงชาติไทยโบกไสว ในวาทีก้น
งานนี้ ยังไงๆ ต้องไปให้ได้
- 18 ดร.มัทธีว อัมพร วัฒนวงศ์
พรของจริงไม่มีอ้า
“จากชีวิตตกขอบสู่การสร้างขอบฟ้าใหม่เพื่อเด็ก”
- 33 ประกาศผล “ถอดคำภาษาไว้ดี”

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
43 เรื่องเล่าของชานา
44 ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต
46 ระหว่างเดือน
50 ได้ตามโค้งตะวัน
56 คุยกับเกศจักร
58 บันทึกกรรมทูต
62 ดูหนึ่ง
64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
70 ภาพเคียงคำ
71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรรอุดมสถานต์
73 การ์ตูนครูต้อย
78 ชวนน้องคุย
84 นื่องๆ ส่งมา
85 มุมเด็กศิลป์
88 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปาะ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
92 เขียนกวีเขียนชีวิต

ธงชาติไทยโบกไสว ในวาทักัน งานนี้ ยังไงๆ ต้องไปให้ได้

วันที่ 1 พฤษภาคม เป็นวันแห่งความยินดี

วันแรงงานสากล วันแรงงานแห่งชาติ หรือสมัยก่อนเรียกว่า วันกรรมกร
สำหรับคริสตังแล้ว ถือว่าเป็นวันฉลองนักบุญยอแซฟ กรรมกร

ปีนี้พิเศษเป็นวันสถาปนา บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น
ปอล ที่ 2

พี่น้องหลายท่านคงได้ติดตามข่าวกัน มีช่องทางให้เลือกมากมาย
ในประเทศไทย อาจจะไม่ได้นำเสนอมากนัก สื่อใหม่ ทางเว็บไซต์ ทางเฟซบุ๊ก
หรือสื่ออื่นๆ ก็มีโอกาสดูชมกัน ยังสามารถชมย้อนหลังก็ยังได้

วันนั้น จะต้องม็ธงชาติไทย!

วันนั้น จะต้องมีคนไทยไปร่วมพิธีด้วย!

นี่เป็นความรู้สึกของหลายคน โดยเฉพาะคริสตังไทยเรา คนที่
อยากจะไป อยากจะจัดทัวร์ไปร่วมพิธีและแสวงบุญด้วยมืออยู่หลายคน และ
หลายบริษัท เพราะความรักชื่นชมพระองค์มากเป็นพิเศษ

เพราะประการแรก พระองค์เคยเสด็จเยือนประเทศไทย เมื่อวันที่
10-11 พฤษภาคม ค.ศ. 1984/พ.ศ. 2527 เมื่อ 27 ปีที่แล้ว

คริสตังประเทศอื่นๆ ก็คงจะไปร่วมพิธีกันมาก เพราะพระองค์ได้
เสด็จเยือนต่างประเทศ นอกอิตาลีถึง 104 ครั้ง

หลายคนประทับใจพิธีปลงพระศพของพระองค์เมื่อ ค.ศ. 2005 ที่
มีคนไปร่วมกันมากมาย และพิธีนั้นได้ถ่ายทอดสดไปทั่วโลก

พอตั้งหลักได้บริษัททัวร์หลายแห่งเริ่มติดต่อกับต่างประเทศเรื่องที่พัก
เรื่องตัวเครื่องบิน เรื่องวันเวลาที่จะบิน เรื่องวีซ่าเข้าประเทศอิตาลี ฯลฯ

รวมทั้งสรุปค่าใช้จ่ายต่อคนออกมาได้ ทั่วๆ ที่ยังไม่นิ่ง ยังมีตัวแปร
อีกมาก

พอขยับตัวเดินหน้าไปไม่กี่วัน ความตั้งใจของคนที่ยากจะไปก็
ค่อยลดลงเรื่อยๆ ตามจังหวะ เวลาที่ผ่านมา ที่สุดเหลือเพียงไม่กี่บริษัท และ
เพียงไม่กี่คนที่ยื่นหัตถ์ชัดเจน ยังไงๆ ก็ต้องไปให้ได้

บริษัทคาริสมากับสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยปรึกษารื้อกัน
เพื่อความสะดวกร่วมกัน แม้จะพยายามออกแรงเต็มที่

“เมื่อตั้งใจแล้ว ก็ต้องไปให้ได้”

ที่สุดสามวันก่อนเดินทาง เราถึงได้วีซ่า

“โอ้...พระเจ้าช่วยลูกด้วย”

เส้นยาแดงผ่าแปดจริง!

สมาชิกในกลุ่มทัวร์ครั้งนี้มีใคร หน้าตาอย่างไรบ้างก็ยังไม่ทราบ ไป
พบกัน ณ สนามบินสุวรรณภูมินี้แหละ บางท่านก็ลุ้นหน้า บางท่านเกิดมา
ก็เพิ่งเคยเห็นกันวันนั้นเอง

พระคุณเจ้าอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์ เป็นผู้แทนของพระศาสนจักรไทย
ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกฯ เนื่องจากพระคุณเจ้าได้รับศิลาบวชเป็น
พระสงฆ์ เมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จเยือนประเทศไทย และได้รับแต่งตั้งเป็น
พระสังฆราชฯ ด้วย เมื่อ ค.ศ. 2007

พระคุณเจ้าได้ร่วมเดินทางไปกับทัวร์ตลอดเส้นทาง เพียงแต่วันที่ 30
เมษายน ต้องขอลีกตัวไปพักข้างโนใกล้ๆ พิธีคืนหนึ่ง มีครุคำสอนติดต่อ
ประสานงานให้ มิฉะนั้นคงไม่มีโอกาสร่วมพิธีหรือมีก็คงจะเหน้อย

เราต้องการไปร่วมพิธีสถาปนาบุญราศีวันที่ 1 พฤษภาคม แต่ต้องเดินทางไปก่อน 3-4 วัน ตามกำหนด เพื่อแสวงบุญที่อัสนีซซี ที่ปาดัว ที่เวนิส ที่ฟลอเรนซ์ ฯลฯ

ไกด์นิตย์ หรือสุจริต และสมาชิกในกลุ่ม ก็พยายามติดตามข่าวเรื่องการเดินทางไปร่วมพิธีทางสื่อต่างๆ และเครือข่ายคนไทยในโรม จะต้องเดินทางกันอย่างไร เรื่องรถเข้าไปไม่ได้ เวลา อาหาร ฯลฯ

วันที่ 1 พฤษภาคม 2011

บริษัททัวร์ ก็เตรียมธงชาติไทยไปหนึ่งผืน

สมาชิกทัวร์เอง คุณวินิจ และคุณวิรัตน์ แพร์ลริ เตรียมธงเล็กๆ ไปสำหรับ 20 คน และยังมีธงผืนใหญ่ด้วย

ธงชาติไทยของเรา ต้องปลิวไสวไปมา ในท่ามกลางธงเป็นร้อยๆ ให้ได้!

วันนั้นเราต้องตื่นตีสี่ตีห้าออกจากที่พักและนั่งรถบัสไปต่อรถไฟใต้ดินเข้าไปในโรมให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่เราจะไปได้ ไปโผล่ในกรุงโรม เท่าที่จะเขาอนุญาตให้เราไปได้

พวกเราแต่ละคน ใจสู้ พร้อมทั้งจะไปร่วมเป็น “หนึ่งในล้าน” ที่มาร่วมพิธีในวันนั้น ใบหน้าของแต่ละคนรู้สึก ตื่นเต้น ยินดี ยิ้มแย้ม ในมีอิมธงชาติไทย

ส่วนผู้อาวุโส และบางท่านที่ถือไม้เท้า ได้ฟังข่าวและประเมินสถานการณ์ทั้งผู้คนที่มาร่วมงาน และสังขาร “อัดโน” เอง ขออยู่ที่พัก นั่งดูโทรทัศน์น่าจะดีที่สุด เพราะกลัวตัวเองจะไม่รอด และเป็นภาระให้กับคนอื่น คุณลุงวีระ ระเบิดวงส์ อายุ 80 ปี หัวหน้าอาสาอยู่กับลูกสาว ที่ตามไปดูแลคุณเป่า พร้อมทั้งเซอร์อ่าวโสอีก 5 ท่าน

เมื่อเรามาถึงสถานี เห็นผู้คนแน่นจนแทบไม่มีที่ว่าง ไม่มีเวลาให้ยื่นรอ

จับกลุ่ม คลื่นคนไหลไปตามทางเดิน มีเจ้าหน้าที่ และอาสาสมัครยืนเป็นแถวและโบกมือ บอกใบ้ให้เดินไปๆ

เราก็เดินไปตามพร้อมกับคนอื่นๆ มีธงชาติโปแลนด์ แดงขาวหน้าตาเป็นพิเศษ นอกจากนั้น ก็มีสีฉิวบ้าง และคนเอเชียก็พอเห็นบ้าง จากเกาหลีและฟิลิปปินส์

เราถือธงชาติไทยของเราวดคนอื่นๆ

และเป็นนัยๆ ให้คนไทยที่มาร่วมงาน ได้รู้ว่า “เราอยู่ที่นี่”

เพราะเราทราบว่า มีอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นคณะครู นำโดยเซอร์ดอมินิก กิจเจริญ และเซอร์สแตลลา นิลเขต สองโรงเรียนร่วมมาด้วย และคนไทยที่มาศึกษาในโรม ก็คงมาด้วย

ตามซอย ปิดกั้นหมด มีรั้ว มีเด็นท์ มีคนคอยยืนกำหนดแทบจะตลอดทาง เป็นอันว่าเราไม่มีทางที่จะเดินออกนอกเส้นทางที่เขากำหนดให้เลย ไกด์ก็พยายามจะช่วยให้เราเข้าไปใกล้ๆ เท่าที่จะทำได้

เวลาเกือบเจ็ดโมงเช้า เราก็เดินตามกรอบที่เจ้าหน้าที่กำหนดให้ และก็ยืนอัดกันแน่นอยู่โดยที่ไม่รู้ว่ามิอะไรเกิดขึ้นข้างหน้ายืนกันจนที่สุดคนเริ่มดัน

กลุ่มเราก็คอยมองธงชาติไทยเราอยู่ตรงไหน และก็พยายามรักษาพื้นที่ไว้ ผู้ที่อยู่เกือบชั่วโมง ซักอาการไม่ค่อยดี ต้องหันหลังกลับ เดินย้อนเพื่อหาพื้นที่ด้านหลังยังว่างอยู่ ที่สุดก็แปดโมงกว่า หลังจากนั่งพักเอาแรง ไม่รู้จะไปไหน เพราะมีแต่คนแน่นไปหมด ยอดโดมยังไม่เห็นเลย ที่เห็นก็โดมวัดอื่น

ประมาณเก้าโมง เริ่มเปิดแนวให้คนเข้าไปได้ พอดีเราอยู่ใกล้ๆ ก็ได้จังหวะเข้าไปในพื้นที่ที่เขากำหนดไว้ ระยะห่างประมาณ 1 กิโลเมตร เห็นยอดโดมแต่ไกลลิบ

แต่ใกล้ๆ ก็มีจอทีวีขนาดใหญ่ ช่วยให้เห็นอะไรได้บ้าง ก็เรียกว่า

ได้ที่มันแล้ว และจะไปไหนมาไหนก็ต้องเบียด แหก ได้ไม่กี่ก้าว บรรยากาศ
ผู้คนอยู่ในความสงบ มีเสียงพูดคุยกันก็เบา

ขณะที่เดินอยู่ อาศัยธงชาติไทย ทำให้ได้พบกับ**คุณพ่ออดิศักดิ์ กิจบุญชู**
(พ่อค้อย) และ**คุณพ่อภักพล มหัตกุล** จากอักษรสังฆมณฑลท่าแร่ฯ และ
ครูคำสอนอีก 2-3 คน

ในช่วงนี้กลุ่มคนไทย ก็แยกออกเป็นสามสี่กลุ่มแล้ว มีที่ไหนพอจะ
แหวกแทรกเบียดหลบไปให้เหมาะก็พยายามเต็มที่ มีเพียงธงชาติไทยเท่านั้น
ที่บอกให้รู้ว่า อยู่ตรงไหนกัน

นอกจากธงชาติต่างๆ โดยเฉพาะที่มากที่สุดคือสีแดงขาว ของ
โปแลนด์แล้ว ก็มีธงพระเมตตา มีรูปพระเยซูทั้งองค์และมีรัศมีแผ่เป็น
ลำแสงออกมาจากดวงพระหฤทัย โบกไปมา และคนที่ถือธงมานี้ เตรียม
ด้ามถือมายาวเป็นพิเศษ

ที่สุด ภาพที่ปรากฏบนจอ ก็มีขบวนแห่ของพระคาร์ดินัล ซึ่งใน
จำนวนนั้น เท่าที่จำได้ ก็มี**พระคาร์ดินัลแบร์โตเน** และ**พระคาร์ดินัลวินซินสกี**
อดีตเลขาฯ สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ชาวโปแลนด์ ซึ่งอ้วนมาก

ภาพตัดไปยัง**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16** ประทับบนรถ
สีขาว พระหัตถ์จับที่ราว และ**โบกพระหัตถ์** ประทานพระพรแก่ประชาชน

พระชนมายุ 84 ชันษาแล้ว แต่ก็ยังดูแข็งแรง ทรงแยมั้มเพียงเล็กน้อย
เสียงปรบมือต้อนรับสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นระยะ ขบวนพระ-
คาร์ดินัล และซิสเตอร์สองคน ร่วมอยู่ในขบวนแห่ด้วย

เมื่อสมเด็จพระสันตะปาปาลงจากรถพระที่นั่ง ตรงไปจูบพระแท่น
และถวายกำยาน เริ่มพิธี และทรงเคาะพระนาม ทักทายสัตบุรุษ และ
แจกผู้มีเกียรติทุกท่าน

เริ่มเป็นภาษาละติน และพระคาร์ดินัลรูธินี ได้อ่านคำกล่าวสวดดี
ประวัติและคุณธรรมของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ประมาณ
สัก 15 นาที เป็นภาษาอิตาเลียน

สมเด็จพระสันตะปาปาตรัสตอบเป็นภาษาอิตาเลียนจบแล้ว
กล้องจับไปที่ภาพสมเด็จพระสันตะปาปาที่คลุมด้วยผ้าอยู่ ค่อยๆ เปิดขึ้นช้าๆ
จนกระทั่งได้เห็นภาพเต็ม ท่ามกลางเสียงปรบมือดังกระหึ่มตลอดเวลา
ใบหน้าผู้คนที่ต่างรู้สึกดีใจ เสียงปรบมืออยู่นาน

หมกवादทั้งตาและกล้องวิดีโอตัวเล็ก เพื่อเก็บภาพไว้ บรรยากาศ
ณ นาทีนี้ ที่ได้มาอยู่ร่วมกับคนเป็นแสน เป็นล้านคน แม้จะรู้สึกว่าคุณเอง
เป็นเพียงเศษเสี้ยวหรือฝุ่นผงเท่านั้น ก็อดที่จะดีใจไม่ได้

ผมข้อมองธงไทยมีเพียงกลุ่มทัวร์ของเราเท่านั้น ที่โบกไปมา ผม

มองดูก็เห็นว่า ราชอาณาจักรไทยนี้สวยงามนะ
วันนี้ เป็นวันฉลองพระเมตตาด้วย
วันอาทิตย์ที่สองหลังจากสมโภช
ปีสก้าแล้ว เป็นวันฉลองพระเมตตา ซึ่ง
สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2
ได้ทรงประกาศให้เป็นวันฉลองทั่วพระ-
ศาสนจักรเมื่อวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 2000
เสียงปรบมือยังคงดังอยู่ แต่ขั้นตอนใน

พิธีก็ดำเนินต่อไป ผมแหงนมองท้องฟ้า เห็นนกนางนวลกลุ่มหนึ่งประมาณสัก
20-30 ตัว บินโฉบฉวัดเฉวียน ไปมาอยู่บนท้องฟ้าสีน้ำเงิน ลำตัวสีขาวๆ
“สวรรค์ส่งนกให้มาร่วมยินดีกับมนุษย์เราด้วยแน่ๆ”

ซิสเตอร์มารีย์ ซิมง-ปีแอร์ นอร์แมน ชาวฝรั่งเศสซึ่งได้รับอัศจรรย์หาย
จากอาการเจ็บป่วย เป็นโรคพาร์กินสัน ได้วิงวอนขอความช่วยเหลือผ่านทาง
สมเด็จพระสันตะปาปา ซึ่งขณะพระองค์มีชีวิตอยู่ ในช่วงสุดท้าย พระองค์ก็
เป็นโรคพาร์กินสัน และซิสเตอร์โทเบียน่า โซบอทกา ซึ่งทำหน้าที่เป็น
พยาบาลประจำพระองค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา

ทั้งสองคน ได้อัญเชิญพระธาตุซึ่งเป็นโลหิตของสมเด็จพระสันตะ-

ปาปายอห์น ปอล ที่ 2 อยู่ในหลอดแก้วไปถวายสมเด็จพระสันตะปาปา เบนเนดิกต์ ที่ 16 พระองค์ทรงรับมาจุมพิต เพื่อแสดงถึงความเคารพรัก และ ทรงมอบคืนให้กับซิสเตอร์

ภาพสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 สวมชุดขาว และมี เสื้อคลุมยาวสีแดง และพระพักตร์ยิ้ม และเบื้องหลังเป็นท้องฟ้าและมี ลำแสงเป็นรัศมีส่องลงมา

ภาพนี้น่าจะเป็นช่วงแรกๆ ที่พระองค์ได้รับเลือกตั้งเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาคูมิพลัง สดชื่น

ภาพของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ผมว่ามีมากมาย มหาศาล เป็นภาพที่สวยงาม น่าประทับใจในอริยาบถต่างๆ ภาพนี้ คงได้ผ่านการคัดเลือกมาอย่างดีแล้ว

ในประเทศไทยเรา ก็ได้พิมพ์ภาพนี้ เผยแพร่เป็นที่ระลึกในวันที่ 1 พฤษภาคม เช่นเดียวกัน ได้ทราบว่าสำนักมิสซังกรุงเทพฯ แผนกบริการ พิมพ์ประมาณ 50,000 แผ่น พร้อมบทภาวนาอยู่ด้านหลัง

การรับศีลมหาสนิททำได้เพียงบางส่วน ส่วนใหญ่คงไม่ได้มีโอกาส รับศีล เนื่องจากผู้คนมากมายเหลือเกิน แผ่นศีลหมดคือหมด หลายคนคง รับด้วยความปรารถนาในใจเท่านั้น

พิธีมิสซาสิ้นสุดประมาณ เกือบครึ่ง ใช้เวลา 3 ชั่วโมงครึ่ง แม้จะนาน มีแดด แต่ก็ไม่รู้สึกร้อนนัก

สมเด็จพระสันตะปาปา พระคาร์ดินัล พระสังฆราชและแขกสำคัญที่มาร่วมพิธีได้เข้าไปในมหาวิหารนักบุญเปโตร เพื่อแสดงความเคารพต่อพระศพของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ที่ได้ อัญเชิญจากหลุมฝังพระศพด้านล่าง ขึ้นมาไว้ในมหาวิหาร เพื่อให้คนได้มาแสดงความเคารพ

ขณะที่เรากำลังเดินออกจากพื้นที่ ทีมงานโทรทัศน์ของประเทศโปแลนด์ เชิญกลุ่มของเราหลายคน ได้พูดถึงความรู้สึกที่เรามีต่อสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ใน

วันนั้น เหมือนกับเราพูดกับพระองค์

แต่ทุกคนถือธงชาติไทยพูดเป็นภาษาไทย “เรารักพระองค์...
ทรงพระเจริญ ขอให้ทรงได้รับแต่งตั้งเป็นนักบุญเร็วๆ...”

เมื่อครั้งพระองค์เสด็จเยือนประเทศไทย พระองค์ตรัสเป็นภาษา
ไทยว่า “**พ่อรักเมืองไทย**” อยากจะบอกกับพระองค์ว่า “**เราชาวไทยก็รัก
พระองค์เช่นกัน**”

ทุกคนตื่นตื่นยินดี ที่ได้ให้สัมภาษณ์ และคิดว่าภาพเหล่านี้ จะ
สื่อให้ชาวโปแลนด์ได้รู้จักประเทศไทยด้วย

บริเวณภายนอกเจ้าหน้าที่จัดแถวให้คนที่จะมาเคารพพระศพ
เป็นแถวยาว คดไปคดมา และปล่อยเป็นช่วงๆ เพื่อไม่ให้เบียดเสียดกัน
มากนัก

แต่ทุกคนที่เข้าแถวรอประมาณ 2 ชั่วโมง ไกด์เดินนำหน้า
ชูธงชาติไทยร่วมอยู่ในแถวเข้าไปที่ละก้าวๆ มีบางคนสู้อยู่ไม่ไหว ก็อาศัย
ที่สงบนิ่งพักเอาแรง เพราะเขาแข็ง

ในบริเวณพื้นที่ในงาน จอโทรทัศน์ฉายภาพเกี่ยวกับสมเด็จพระ
สันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเยือนประเทศต่างๆ จังหวะนั้น พอดู
ได้สักไม่ถึงหนึ่งนาที ก็เห็นภาพสมเด็จพระสันตะปาปาเสด็จเยือน

ประเทศไทย ภาพเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเข้าเฝ้าสมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก และมีสาที่สนามศุภชลาศัย และค่ายอพยพ ตัดสั้นๆ

*แม้วันนี้จะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า จันทาแข็ง แรงแหมคกันตามๆ
แต่เราก็รู้สึกว่าเป็นบุญของเราที่ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในนาม
คนไทย
แม้จะไม่มีโอกาสได้อยู่ใกล้ในบริเวณประรำพิธี ในลานมหาวิหาร
นักบุญเปโตร
แต่พระองค์ก็อยู่ในใจของเรา อยู่ใกล้ชิดกับเราเสมอ ๘*

หมายเหตุ: แม้จะรู้สึกว้าด้วยกาลเวลา แต่อยากจะบันทึกไว้ให้ได้ทราบกันบ้างถึงความรู้สึกขณะนั้น

■ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช
และ วชิร กิจสวัสดิ์
ได้สัมภาษณ์

ดร.มัทริว อัมพร วัฒนวงศ์ พรของจริงไม่มีอำ

“จากชีวิตตกขอบ
สู่การสร้างขอบฟ้าใหม่เพื่อเด็ก”

บทความจากผู้อ่านส่งมา เมื่อไม่กี่เดือนที่แล้ว ผมได้อ่านจนถึงบรรทัดสุดท้าย บทความ
นั้นร้องเรียกให้ผมหาข้อมูลเพิ่มเติม และวันหนึ่งผมและหัวหน้ากองบรรณาธิการ ก็มานั่งอยู่
ข้างหน้าชายผิวดำ กับแวตาทันตกรรม และรอยยิ้มอันอ่อนโยน เรื่องราวของเขาก็ถูกเล่าเพิ่มเติม
โดยไม่มีบรรทัดไหนแต่งั้นมาเพื่อให้ฟังอย่างสนุกเลย

ขอให้ดร.อัมพร ช่วยเล่าประวัติชีวิตให้ฟังหน่อยครับ

ผมเกิดที่จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้นามสกุล “วัฒนวงศ์” เข้าใจว่าเป็นนามสกุลที่ใหญ่ที่
กรุงเทพฯ ผมคิดว่าครอบครัวพ่อแม่ของผมคงมีปัญหาที่กรุงเทพฯ ก็เลยอพยพไปอยู่ต่างจังหวัด
ใช้ชีวิตอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ครั้งยังจำความได้ตอนอายุ 4 ขวบว่าคุณพ่อก็เสียชีวิต อายุประมาณ
5 ขวบว่าคุณแม่ก็จากไปอีก หลังจากที่พ่อแม่และแม่เสียชีวิตแล้ว ผมมีชีวิตที่ต้องไร้ที่พึ่ง
โดดเดี่ยวมาก ซัดเซพเนจรไปเรื่อยๆ ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ไม่ได้รับ
การสั่งสอนอบรมดูแล ไม่ได้รับการศึกษา ต้องขอราน รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ เพื่อแลกอาหาร
ประทังชีวิต ส่วนมากก็ไม่มีคนจ้างเพราะเขาเห็นเราเป็นเด็กเร่ร่อน หลายครั้งต้องแอบกิน
เศษก๋วยเตี๋ยวที่คนอื่นเขากินเหลือจากโต๊ะแล้ว การหลับนอนก็ตามแผงลอยแม่ค้าในตลาดนอน

ในลังกล่องกระดาษกับสัตว์เลี้ยง (ไม่มีเจ้าของ) คือหมาและแมว ซึ่งมันเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดและให้ความอบอุ่นกับเรา เป็นหมอนใบดีด้วย นอนข้างถนนและข้างตึก มีสุขภาพร่างกายอ่อนแอมาก ชีวิตที่น่ารันทดตอนวัยเด็กที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวดมันอยู่ในความทรงจำที่ไม่สามารถลบเลือนได้เลย ทำให้ไม่อยากให้ใครต้องทุกข์ทรมานเหมือนผม

จากวัยเด็กเติบโตสู่วัยรุ่น กับชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น

ผมมีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียน ก.ไก่ ข.ไข่ ด้วยตนเอง ตอนอายุย่างเข้า 18 ปี จากนั้นก็บวชที่วัดกุนนทีรุทธาราม (วัดห้วยขวาง) ตอนนั้นรตมแล้สาย 12 (วัดโพธิ์ – ดินแดง) นั่งไปสิ้นสุดที่วัดแม่พระฟาติมา ดินแดง ผมมีโอกาสเดินผ่านหน้าศูนย์กลางเทวาในสมัยยังเป็นตึกเช่าแถบดินแดงทุกวัน ผมมักแวะเข้าไปนั่งอ่านหนังสือเสมอ จนคุณพ่อบอแนงค์คุ้นหน้าผม ชีวิตมันเหมือนนิยายเลยคุณพ่อ ผมไปอยู่ตรงนั้น แล้วผมก็มีอุปสรรคมาตลอดทั้งชีวิต วันแล้ววันเล่าแต่อุปสรรคทุกครั้งมันเป็นอุปสรรคที่เราต้องก้าวข้ามไปในสิ่งที่ดีกว่าระหว่างที่บวชอยู่ที่นั่น ผมสอบนักธรรมตรีได้แล้วมาเทียบเป็น ป.4 ตอนนั้น เมื่อบวชและเรียนจนสอบได้นักธรรมเอก และพร้อมกันนั้นก็สอบเทียบได้ ม.3 ม.6 และสอบเทียบจนจบ ม.8 ชีวิตการศึกษาดูเหมือนจะรวดเร็วมาก แต่ไม่แน่นเหมือนเด็กที่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนตามปกติ สิ่งนั้นคือชีวิตที่น่าพอใจและภาคภูมิใจมากในตัวเอง ผมเชื่ออย่างหนึ่งว่าธรรมชาติย่อมมีความยุติธรรมกับชีวิตมนุษย์เสมอ พระประทานให้ผมมาเป็นเด็กมีสภาพเช่นนี้คือ ผมต้องเป็นเด็กกำพร้า ต้องซัดเซเร่รอนขอทาน แต่ผมมีความจำที่ดีเลิศ สมัยที่เรียน ผมดูหนังสือแล้วผมสามารถจำได้หมดตั้งแต่ปกหน้าจนถึงปกหลัง ผมจำได้หมดว่าใครพูดอย่างไร ทำอะไร ที่ไหน อยู่บรรทัดที่เท่าไรด้วย ดังนั้นเวลาทำข้อสอบจะตอบได้อย่างแม่นยำ เรียกได้ว่าวัดเป็นที่พึ่งให้การศึกษา วัดยังเป็นเสมือนหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตผมเป็นอย่างมาก และทุกวันนี้ผมยังเชื่อว่าวัดยังมีส่วนสำคัญต่อสังคมอยู่เสมอ โดยเฉพาะในยามที่ประเทศชาติต้องประสบปัญหาเศรษฐกิจและสังคมวิกฤติในปัจจุบันนี้

อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้มาเป็นคาทอลิกครับ

คำว่า “แม่” พูดทีไรผมต้องอึ้งทุกที เพราะชีวิตผมตั้งแต่จำความได้ 5 ขวบมาไม่มีคำนี้เลย พอเจอคำว่าแม่ทุกอย่างมันพาความอบอุ่นมาตลอดทาง ทุกครั้งที่มีปัญหาที่เรียกหาแม่ คือ “แม่พระ” สุดท้ายแล้วแม่ก็ให้จริงๆ แม่เป็นที่พึ่ง เป็นกำลังใจให้ผมมาก แม่ช่วยผมในทุกวันของชีวิตจริงๆ

เมื่ออายุ 23 ปี ผมสึกออกมาหางานทำ ตอนสึกออกมามีเงินเพียง 10 บาท นิมนต์พระมาสัก 6 รูป ก็ถวายน้ำอัฐมขวดละ 1 บาท หยอดไป 6 บาท เหลือเงินสำหรับ เริ่มต้นชีวิต 4 บาทเท่านั้น ผมก็เก็บเอาไว้โดยเริ่มหางานทำก่อน เป็นเด็กเก็บลูกกอล์ฟที่สนามม้าสระปทุม รับจ้างปลูกสวนหย่อมในบ้าน ทำความสะอาดบ้าน เป็นช่างปูนช่างเครื่อง รับจ้าง

**ชีวิตที่ที่น่ารักตอนวัยเด็ก
ที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด
มันอยู่ในความทรงจำที่ไม่สามารถ
ลบเลือนได้เลย ทำให้
ไม่อยากให้ใครต้องทุกข์ทรมาน
เหมือนผม**

ลอกคลองและปลูกหญ้าบนเกาะกลางถนน หลังจากที่สึกมาประมาณปีกว่า ขากลับจากการทำงานก็แวะอ่านหนังสือ จนวันหนึ่งคุณพ่อบอนแนงค์เอ่ยปากชวนให้ผมมาช่วยเฝ้าศูนย์ฯ ให้ค่าจ้างเดือนละ 600 บาท ผมตอบรับทันทีเพราะคิดว่าดีกว่าไปเป็นลูกจ้างรายวันเพราะถ้าวันไหนไม่ได้ไปก็ไม่มีเงิน นับแต่นั้นมาผมหยุดชีวิตเร่ร่อนที่ไม่มีจุดหมายปลายทางมาทำงานที่ศูนย์กลางเทวา ท่านเห็นผมเป็นคนใฝ่รู้จึงว่าจ้างผมเป็นบรรณารักษ์ ทำทุกอย่างตั้งแต่ไปตามเด็กๆ จากครอบครัวยากจนมาเรียนหนังสือ จัดห้องสมุด เฝ้าบ้าน ดูแลทำความสะอาดบ้าน ล้างส้วม ตัดหญ้า ช่วยเด็กเล็กอาบน้ำก็มี ทำทุกๆ เรื่อง แม้กระทั่งบุกจับโสเภณีระหว่างนั้นก็ยังมีโอกาสเข้าหาความรู้ตามห้องสมุดและเรียนพูดภาษาอังกฤษ

ผมเคยถามตนเองเสมอว่าชีวิตของผมทำไมมันทุกข์ยากเหลือเกิน ครั้งหนึ่งผมอ่านบทความของคุณพ่อบอนแนงค์ที่เขียนลงในสารวิดลฉบับหนึ่งว่า “มนุษย์เราถูกกำหนดและจัดเอาไว้ว่าเป็นระเบียบอยู่แล้วโดยพระเป็นเจ้า” ถ้าเช่นนั้นชีวิตผมก็คงถูกจัดอย่างเอาใจใส่แน่นอน เมื่อผมถูกจัดมาอยู่ที่นี้อย่างตั้งใจ ผมขอสมัครเรียนคำสอนกับคุณพ่อบอนแนงค์ทันที ผมต้องเรียนอยู่ถึง 4 ปี คุณพ่อจึงโปรดศีลล้างบาปให้

หลังจากนั้นคุณพ่อบอนแนงค์ได้ส่งไปอบรมที่ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ 2 ปี ด้วยทุนของประเทศเยอรมนี ที่มหาวิทยาลัยเซเวียร์ เมืองคาคา อันเดโอโร ผมไปเรียนในเรื่องของการพัฒนาผู้นำการพัฒนาชุมชน แล้วก็งานพัฒนาชนบทในภาคพื้นเอเชีย และได้รับประกาศนียบัตรสาขาสังคมสงเคราะห์และพัฒนาผู้นำในชนบทจากมหาวิทยาลัยเซเวียร์แห่งนั้น

ชีวิตในต่างแดนกับครอบครัวที่เมืองไทย

พอไปเรียน คุณพ่อลองคิดดูนะครับ ผมมีลูก 3 คน คุณพ่อบอกต้องออกจากที่นั่น เห็นใจท่านเหมือนกันที่ต้องจ้างคนมาใหม่มาดูแลศูนย์กลางเทวา ผมก็ต้องออกไป ไปหาซื้อ

ไม่อด สังกะสีมาสร้างบ้านให้ลูกให้ภรรยาอยู่ ซื้อกระดาษหนังสือพิมพ์มาพับถุงขาย ต้องคิดคำนวณเงินเดือนที่คุณพ่อให้มา 600 บาทต่อเดือน กับการที่ไปเรียนภาษาอังกฤษและมีความรู้มากขึ้น มีโอกาสในชีวิตมากขึ้น จำเป็นต้องตัดสินใจ การไปเรียนที่โน่นก็ต้องออกจากงานที่นี่ ผมนึกว่าการกระโดดไกลบางที่เราต้องวิ่งกลับมาก่อน เดินถอยหลังไปเพื่อที่จะวิ่งไปใหม่ และกระโดดข้ามไปได้ ผมก็ต้องตัดสินใจอย่างนั้น ไปอยู่ที่ฟิลิปปินส์ ผมได้เงินเดือน 450 เปโซ เป็นพ็อกเก็ตมันนี่ ก็ต้องแลกเงินทั้งหมดที่ได้ส่งมาเลี้ยงลูกเลี้ยงภรรยา ระยะเวลา 10-11 เดือน ไม่มีเงินเลย ต้องรับจ้างซักผ้า รีดผ้า สะสมเงินมา 2,000 กว่าบาท

จากการไปอบรมที่ฟิลิปปินส์ถึง 2 ปี ทำให้ผมมีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงขึ้น พูดภาษาอังกฤษได้ดี จนไม่ต้องทำงานรับจ้างเฝ้าบ้าน ล้างส้วม ตัดหญ้าอีกต่อไปแล้ว งานแรกหลังจากกลับมาเมืองไทยคือช่วยฝึกงานให้นักศึกษาฝึกงานด้านสังคมสงเคราะห์ ขณะเดียวกันก็รับทำบัญชีให้บริษัทขายยา ก่อนที่จะมารับตำแหน่งผู้จัดการร้านค้าหน่วยบริการสวัสดิการกองทัพอากาศสหรัฐ (พีเอ็กซ์) ประจำสนามบินอุตะเถา สัตหีบ และโยกย้ายมาเป็นผู้ชำนาญการฝ่ายแรงงานสัมพันธ์สำนักงานใหญ่ กรุงเทพฯ ประจำหน่วยบริการสวัสดิการทหารสหรัฐ สถานทูตอเมริกันกรุงเทพฯ จนกระทั่งสงครามเวียดนามสงบ

ปี พ.ศ. 2517 ผมเริ่มงานที่มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเป็นสาขาขององค์กร ซี.ซี.เอฟ. สากล มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองริชมอนด์ รัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา หน้าที่ของเขา คือ ควบคุมดูแลการบริหารจัดการทั่วทั้งองค์กร และด้านการบริการให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวทุกจังหวัดของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กว่า 50,000 คน ซึ่งได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากทั้งในและต่างประเทศ และการประสานงานระหว่างประเทศ

ผมเริ่มจากการเป็นผู้จัดการฝ่ายโครงการฯ ทำงานมาประมาณ 10 ปี หลังจากนั้นได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ และดำรงตำแหน่งนี้มาตลอด ผมเป็นคนไทยคนแรกที่นั่งอยู่ในตำแหน่งผู้อำนวยการนี้ ผมมีความรู้สึกภูมิใจตรงที่ว่าปกติตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นผู้จัดการฝ่ายโครงการก็ดี อย่างน้อยที่สุดต้องมีดีกรีทางโซซิเอลเวิร์คทางการพัฒนาชุมชนหรือสังคมสงเคราะห์ อาจเป็นเพราะผมมีปริญญาของชีวิต ผมเคยทำงานกับคนยากจนมาก่อน เป็นประสบการณ์ที่ทำให้เขารับผมด้วยคุณสมบัตินี้ ผมทำงานที่นี่และเพื่อการพัฒนาสังคมมานานถึง 23 ปี เกษียณอายุงานเมื่อสิ้นปีพ.ศ. 2540

งานเพื่อผู้ด้อยโอกาส : มูลนิธิฟอร์เด็ก

หลังจากที่เกษียณอายุงานแล้ว ผมได้จัดตั้ง มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) ด้วยสาเหตุุงใจที่ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง และต่อเนื่องตลอดปี 2540 และสถานการณ์เช่นนี้ยังคงทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นอีกโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจหลายร้อยแห่งต้องปิดกิจการหรือลดจำนวนคนงาน ทำให้เกิดปัญหา

การว่างงาน ปัญหาครอบครัวและสังคม และปัญหาอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย หลายร้อยครอบครัวที่ต้องอพยพกลับภูมิลำเนาเดิม โดยมิได้ประกอบอาชีพใดๆ เป็นหลักแหล่ง ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงถึงเด็ก

ผมตั้งมูลนิธิฟอร์เด็กขึ้นมา 2 ปี หมดเงินไป 5 ล้านบาท เป็นเงินส่วนตัวที่เก็บสะสมมาจากการทำงานเพื่อไว้ใช้ตอนเกษียณ ตอนนี้ไม่มีแม่กระทั่งเงินเดือนที่จ่ายเจ้าหน้าที่ ผมหมดที่พึ่ง เพราะเงินที่ได้รับบริจาคมาก็น้อย ชีวิตมันเฮงช่วยคราวนี้คงตายสมใจ ผมไปประชุมที่ประเทศฝรั่งเศส แล้วก็ไปเมืองลูร์ด กลับมาหมดหนทางจริงๆ ไม่มีทางออก ผมคิดจนเครียดลงกระเพาะ ทั้งอาเจียน ทั้งท้องเสีย จนต้องไปนอนโรงพยาบาล เช้าวันรุ่งขึ้นเลขฯ โทรมาบอกว่าเอ็กซิมแบงก์ (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย) ติดต่อมา ตอนนั้น **มรว.ปรีดียาธร เทวกุล** เป็นกรรมการผู้จัดการ ได้ขออนัดทานอาหารกลางวัน ผมก็บอกว่าทานข้าวได้ ไม่เป็นไร แต่ผมไม่มีอะไรจะขายนะ แล้วผมก็ไปตามนัด มีภรรยาของเขา ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล ตัวเขา และก็ผม เขาเห็นหน้าผมก็บอกว่า “คุณนี่ความดันขึ้นนะ” ผมก็บอกว่า “ขึ้นสิ ก็ผมอยู่โรงพยาบาล” วันนั้นเขาหยิบเช็คจากกระเป๋าของเขาขึ้นมา แล้วเอาปากกาของผมไปเขียนเช็ค ผมจำเลื่องดู เห็นมีศูนย์เยอะก็คิดว่าคงจะรอดแน่ น่าจะสักแสนสองแสนบาท เขาเขียนเสร็จก็พับใส่กระเป๋าผม บอกว่า “เอาไปลดความดันก่อน” ผมก็กลับเข้าโรงพยาบาล ในขณะที่กำลังวอร์มอัฟทรายนต์ ก็หยิบเช็คออกมาดู ได้มา 1 ล้านบาท ผมจะเป็นลมตรงนั้นเลย โทรศัพท์มาที่ทำงานบอกเจ้าหน้าที่เขาห้องให้กันหมด

**ผมมั่นใจในความรักและความเมตตาอันยิ่งใหญ่
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและของแม่พระ จะบังเกิดขึ้น
ในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ บางครั้งเราอาจจะมอง
ข้ามไปเท่านั้นเอง ในชีวิตของผมเองคงไม่มีวันทำ
อะไรได้สำเร็จ เคยคิดว่าตัวตายมาแล้ว 2 ครั้ง
หากไม่ได้รับความเมตตาปราณีความช่วยเหลือ จาก
พระแม่ที่สดับคำวิงวอนของเราอยู่เสมอ**

อัศจรรย์เกิดขึ้นในวาระสุดท้ายทุกครั้ง และหลายครั้งมากๆ ตอนแรกๆ ผมต้องขับรถไปเก็บกล่องรับบริจาคทั่วประเทศ ผมขับรถไปเชียงใหม่ เอาเลขฯ ไปด้วย ไปช่วยกันขับรถวันที่ไปเขาเป็นหวัด ทานยาแล้วก็หลับตลอดทาง ตอนขากลับระหว่างลำปางกับเดินเหนือก็เหนื่อย ขับรถไปร้องไห้ไป ชีวิตของเรามันแสงสวย อายุจนปานนี้แล้วมีเงิน 4-5 ล้านบาทก็เอาไปลงทุนหมด แล้วต้องมานั่งขับรถ 800 กิโลเมตรจากกรุงเทพฯ ถึงเชียงใหม่ มันเพื่ออะไร แล้วโทรศัพท์ที่ดัง เจ้าหน้าที่ที่สำนักงานบอกว่ามีคนจะมอบเงินให้ 10,000 เหรียญ (ประมาณ 3 แสนบาท) เป็นนายแบงก์จาก HSBC ผู้อำนวยการของเครดิตสวิส

มูลนิธิฟอร์เด็กปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้าง

ปัจจุบันนี้เข้าสู่ปีที่ 14 แล้ว (วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2554 ครบรอบ 13 ปี) ผมถือว่าผมทำตามความสามารถ ที่เหลืออยู่ที่เบื้องบน ตอนนี้ ถ้าพูดถึงความมั่นคงก็มีในระดับหนึ่ง เราเริ่มต้นมาจากศูนย์ แล้วตอนนี้เรามีทรัพย์สิน 20 ล้านบาท ภายใต้อำนาจสามารถอันเล็กน้อยของผม ผมคิดว่าไม่ใช่ความพอใจ ขอให้ผมมีโอกาสแนะนำหนทางให้เราสร้างความมั่นคงให้กับมูลนิธิ ให้มากกว่านี้ถ้าเป็นไปได้ เมื่อก่อนเราทำเช่ากินเช่า ทำเที่ยงกินเที่ยง ทำค่ากินค่า ตอนนี้เราทำเช่ามากินเที่ยง ความหมายของผมคือเราทำเช่าวันนี้เพื่อจะกินอีก 3 วันคือความมั่นคง ในเวลานี้ถ้าทุกอย่างไม่เกิดขึ้น หุุดหมดเราสามารถมีชีวิตอยู่ได้ประมาณปีครึ่ง เหมือนๆ กันกับโครงการปัจจุบัน แต่ถ้ามันคงสัก 2-3 ปีจะดีกว่า ทั้งนี้เพื่อความต่อเนื่องของการให้บริการแก่ผู้ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก และเจ้าหน้าที่ที่มีใจรักและเข้าใจองค์กรมีงานทำเพื่อสังคม มูลนิธิฟอร์เด็ก เป็นองค์กรสาธารณกุศล ลำดับที่ 585

(ใบเสร็จสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี เป็นองค์กรผู้ทำคุณประโยชน์แก่ผู้อยู่ในภาวะยากลำบากคดีเด่น 2550)

ฟอร์เด็กให้ความช่วยเหลือเด็กทั่วประเทศ

เรามุ่งเน้นการสนับสนุนผ่านโครงการเพื่อการศึกษาและพัฒนาเด็ก เยาวชนด้อยโอกาส และกิจกรรมเพื่อการศึกษาทุกรูปแบบ ประมาณ 4,800 คน และช่วยเหลือเด็กเล็กในระดับก่อนปฐมวัย หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เราได้สร้าง/ช่วยเหลือศูนย์ฯ ไป 11 แห่ง และมอบให้แก่ชุมชนดูแล แต่มี 2 แห่งที่มูลนิธิฯ ต้องดูแล มีประมาณ 300 คน แบบต่อเนื่องงบประมาณของมูลนิธิฯ ใช้เงิน 15-18 ล้านบาท ต่อปี และมีผู้ตรวจสอบบัญชีอย่างถูกต้อง กิจกรรม/โครงการและข้อมูลสำคัญจะเผยแพร่ใน <http://fordecthailand.multiply.com> ที่ทุกคนสามารถเข้าไปอ่าน ชมได้ตลอดเวลา

ความยากง่ายของเรื่องนี้

ต้องคอยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อการระดมทรัพยากร ต้องมีความตื่นตัวอยู่เสมอ ต้องพูดเรื่อยๆ ในเรื่องความทุกข์ร้อนจำเป็นของคน ร่วมกับความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของพวกเขาให้ดีขึ้น สังคมก็น่าอยู่ยิ่งขึ้น แต่ทั้งหมด ผมคิดว่า เสียงดังที่สุด และคนสนับสนุนที่สำคัญที่สุดก็คือเบื้องบน ที่เราไม่รู้ เราไม่เห็น แต่ไว้ในใจเรา เราคิดว่าอย่างนั้น

เมืองลูร์ดที่พึ่งพิงและความหวัง

ถ้ามีธุระต้องไปยุโรป ผมก็จะไปเมืองลูร์ด ไปกราบนมัสการแม่พระที่เมืองลูร์ด (Lourdes) ซึ่งแม่พระประจักษ์มาให้ให้นักบุญแบร์นาเด็ตได้เห็นที่ถ้ำมีสชาเบียล ตำบลลูร์ด ตำบลเล็กๆ แถบภูเขาปีเรนีส ทางภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศฝรั่งเศสและเช่นเดียวกันหากมีโอกาสก็จะไปกราบแม่พระที่ฟาติมา ประเทศโปรตุเกสด้วย ที่เมืองลูร์ดผมได้ไปมาแล้ว จำนวน 17 ครั้ง แรกๆ ก็ไปขอความช่วยเหลือ ถ้าไม่ได้ความช่วยเหลือจากแม่พระผมคงแย่

การสนับสนุนช่วยเหลือจากผู้อื่นทุกครั้ง

ผมได้รับหนังสือเชิญจากคณะกรรมการยูติธรรมและสันติของสำนักวาติกัน ให้ไปร่วมการประชุมระดับโลกโอกาสฉลองครบรอบของพระสมณสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ที่ 23 (Mater ET Magistra) ที่กรุงโรม การสัมมนาจัดขึ้นระหว่างวันที่ 15-18 พฤษภาคม 2554 โดยจะออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ขณะเดียวกันขอเชิญให้บรรยายเรื่อง “แผ่นดินที่น่าอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดี” เป็นเวลา 40 นาทีด้วย ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่มีพระคาร์ดินัล พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช ผู้จัดสัมมนาได้ขออนุญาตให้ผู้บรรยายจำนวน 24 คน จากทั่วโลกได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 อย่างใกล้ชิดเป็นการส่วนตัว ซึ่งผมก็ได้เป็น 1 ใน 24 คนของคณะผู้บรรยายที่ได้รับโอกาสเช่นนี้ด้วย ผมอยู่ในอันดับที่ 20 เนื่องจากนามสกุลสะกดโดยตัว W เป็นเวลานานที่สุดในชีวิต ที่ได้สนทนากับพระองค์ท่าน เมื่อได้คุยเจ้าบ่าวแหวนพร้อมทั้งยื่นยื่นแนะนำตัวเองว่า “ข้าพเจ้ามาจากกรุงเทพฯ ประเทศไทย พระองค์ท่านทรงยิ้ม” พร้อมทั้งทรงกล่าวตอบว่า “ท่านมาจากประเทศไทยที่สวยงาม แต่กำลังมีปัญหา

ทางด้านการเมือง เราจะสวดภาวนาให้” ความตื่นตันใจ กับพระหัตถ์ของพระองค์ที่สัมผัสด้วยความเมตตา ทำให้ข้าพเจ้าลืมเอามือออกจากพระองค์ ยังคงกำไว้แน่น พร้อมทั้งคุกเข่าก่อนจากมา หลายคนกล่าวว่าข้าพเจ้าใช้เวลาอย่างมากจนช่างภาพของวาติกันได้ถ่ายภาพถึง 6 ภาพ ในขณะที่บุคคลอื่นได้ถ่ายภาพแค่ 3-4 ภาพเท่านั้น

ผมได้เดินทางไปประเทศยุโรปตามตารางเวลาที่ได้กำหนดไว้โดยที่ไปกราบขอบพระคุณแม่พระที่เมืองลัวร์ประเทศฝรั่งเศส และแม่พระฟาติมาประเทศโปรตุเกส ตามที่ได้ตั้งใจไว้ทุกประการ

และที่นี้เองผมได้พบกับพระอัครสังฆราชลูยจี แบรสซาน อดีตเอกอัครสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย ตอนอยู่เมืองไทยผมเชิญท่านมางานบ่อยๆ ตอนท่านย้ายไปผมก็ไม่ทราบ ผมไปเมืองลัวร์ ตอน 3 ทูมจะมีแม่พระ ท่านก็มาตบหลัง ผมถามว่าท่านอยู่ที่ไหน ท่านบอกว่า เป็นพระอัครสังฆราชอยู่ที่เตรนโต ท่านให้นามบัตร์มา และขณะที่กำลังเดินแม่พระอยู่วันนั้นผมใส่เสื้อสมาชิกรอตาโร ก็มีคนมาตบหลังอีก เขาเป็นผู้อำนวยการของเครดิตสวิส ซึ่งเป็นธนาคารใหญ่ เขาก็ให้นามบัตร์มา

แสดงว่าอย่างนี้ทำให้มีความเชื่อที่มั่นคง

ผมมั่นใจในความรักและความเมตตาอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและของแม่พระ จะบังเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ บางครั้งเราอาจจะมองข้ามไปเท่านั้นเอง ในชีวิตของผมเอง คงไม่มีวันทำอะไรได้สำเร็จ เคยคิดฆ่าตัวตายมาแล้ว 2 ครั้ง หากไม่ได้รับความเมตตาปราณี ความช่วยเหลือจากพระแม่ที่สวดคำวิงวอนของเราอยู่เสมอ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวผมทุกครั้งได้แต่เพียงขอบพระคุณพระองค์ท่านที่กรุณาปราณีช่วยนำทางชีวิตมาโดยตลอด ทุกท่านที่ขอด้วยความเชื่อจากแม่พระและจากพระนั้น ท่านจะได้รับอย่างแน่นอน *“ไม่มีแม่คนใดที่ลูกขอขมนมแม่แม่กลับให้ยาพิษ”* นั้นเป็นสัจธรรมจริงๆ ความรักและการให้อภัยของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุด ขอเพียงเราวางใจในพระองค์ท่านนั้น ปัญหาทุกอย่างของเราจะได้รับการบรรเทา

ผมมักจะบอกกับใครๆ เสมอว่า *“จงขอเถิดแล้วจะได้”* แม่พระไม่เคยปฏิเสธใคร ผมสวดลูกประคำวันละ 2 สายก่อนนอน ตอนนี้ผมอายุ 74 ปี ผมไปวัดนักบุญโทมัส อไควนัส มินบุรี มีโอกาสได้ช่วยเหลือวัดบ้าง นิสัยผมชอบทำในสิ่งที่คนอื่นเขาไม่ทำกัน ไม่ว่าจะเป็นจัดที่นั่ง จัดพานพระคัมภีร์ เก็บถุงทาน จัดหาของว่างให้คนอื่นได้ทาน อีกอย่างหนึ่งที่คิดเป็นนิสัยคือ ทุกวันพุธจะไปนพวารแม่พระนิจจานุเคราะห์ เมื่อก่อนไปที่วัดพระมหาไถ่ ซอยร่วมฤดี เสร็จแล้วก็มาทำงาน

นอกจากงานมุลินธิแล้วทำอะไรบ้างครับ

ช่วยพระศาสนจักร ในรูปธรรมคือช่วยเหลือผ่านโครงการของนักบวชพระมหาไถ่ ที่จังหวัดน่าน เกี่ยวกับโรคเอดส์ เด็กที่มาจากบนดอย ที่แม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ และงานของซิสเตอร์คณะธิดาเมตตาธรรม จ.อุดรธานี

“ไม่มีแม่คนใดที่ลูกชอบนม แต่แม่กลับให้ยาพิษ” นั่นเป็นสัจธรรมจริงๆ ความรักและการให้อภัยของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์นั้นยิ่งใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุดขอเพียงเราวางใจในพระองค์เท่านั้น ปัญหาทุกอย่างของเราจะได้รับการบรรเทา

ปัจจุบันมีโอกาสมุ่งมั่นประสพการณ์โดยเป็นอาจารย์บรรยายตามมหาวิทยาลัยต่างๆ อาทิ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

“ดี ที่เลือกเกิดไม่ได้” หนังสือประวัติชีวิต

ผมเขียนหนังสือประวัติชีวิตของผม “ดี ที่เลือกเกิดไม่ได้” เรียกว่ามันสวนทางกับสังคม สังคมคิดว่าเลือกเกิดไม่ได้มันไม่ดี แต่ผมคิดว่าดีที่เลือกเกิดไม่ได้ เพราะถ้าเลือกเกิดได้ ผมคงเลือกเกิดเป็นคนรวยนะ และผมคงไม่ได้เป็นผมในเวลานี้ ไม่มีโอกาสทำงานอย่างนี้ เพราะผมเลือกเกิดไม่ได้แต่ผมเลือกที่จะเป็นคนดีได้

ฝากถึงผู้อ่าน หรือคริสตชน ที่ได้รับฟังเรื่องราวเพื่อเป็นกำลังใจแก่กันและกัน

ผมจะขอเน้นในเรื่องของการสวดขอพรจากแม่พระ ให้มีความเชื่อมั่นว่า ถ้าท่านขอด้วยความจริงใจและศรัทธา ท่านจะได้รับแน่นอน ไม่มีแม่คนไหนที่ลูกชอบนมแล้วจะให้ยาพิษ นี่เป็นที่ยืนยันและความสำเร็จ เพราะปาฏิหาริย์เกิดขึ้นกับตัวผมเองตลอดเวลา

ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ ชีวิตที่ไม่ใช่ชายขอบ แต่ตกขอบไปแล้ว พลิกฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง และอีกครั้งด้วยพลังของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และความเชื่อของผู้ใช้ชีวิต เขาคอนั่นจึงเปิดขอบฟ้าใหม่ให้กับชีวิตในแบบที่เขาผ่านมันมาแล้ว

ถ้าชีวิตของ ดร.อัมพร ถูกสร้างเป็นหนังสือน่าสนใจมิใช่น้อย แต่มันคือเรื่องจริงที่คนๆ หนึ่งพิสูจน์ให้เห็นอีกหลายคนเห็นว่า เราเลือกเกิดไม่ได้แน่ชัดแล้ว แต่เราเลือกเป็นคนดีได้จริงๆ

ประวัติโดยย่อ

ชื่อ ดร.อัมพร วัฒนวงศ์
ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็ก
และครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
1035/7-10 อาคารบ้านผืนคอนโดวิลด์ ชั้น 1
ถนนศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง
เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
โทรศัพท์ 0-2721-2983
โทรสาร 0-2721-2985

Email: info@fordec.th.org <http://fordec Thailand.multiply.com>

เกิดวันที่ 11 มีนาคม 2480 **ศาสนา** คริสต์ (คาทอลิก)

คู่สมรส นางมณี วัฒนวงศ์ **อาชีพ** แม่บ้าน

สถานที่ทำงาน มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก)
1035/7-10 อาคารบ้านผืนคอนโดวิลด์ ชั้น 1
ถนนศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กรุงเทพมหานคร 10250
โทรศัพท์ 0-2721-2983 โทรสาร 0-2721-2985

มีบุตร 4 คน

ประวัติการศึกษา

- ศึกษาผู้ใหญ่ด้วยการเรียนนักธรรมตรี (ป.4) จากวัดหน้าพระเมรุ จ.อยุธยา
- ศึกษาผู้ใหญ่ด้วยการเรียนนักธรรมโท (ม.3) สอบสนามหลวง จ.อยุธยา
- ศึกษาผู้ใหญ่ด้วยการเรียนนักธรรมเอก (ม.6) จากวัดสามปลื้ม กรุงเทพฯ
- ประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาผู้นำชุมชน จากมหาวิทยาลัยเซเวียร์ ประเทศฟิลิปปินส์
- ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารธุรกิจ (MBA) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาสังคม จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐหลุยส์เซียน่า ประเทศสหรัฐอเมริกา PH.D

ตัวอย่างประสบการณ์ในการศึกษาอบรม/การดูงาน

- เป็นตัวแทนของคนไทยเข้าร่วมอบรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กระดับโลก ณ เมืองแอตแลนต้า สหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2539

- ศึกษาฐานพัฒนาเด็ก จัดโดยองค์กรยูนิเซฟ ที่สำนักงานใหญ่ สหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก
- ศึกษาฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว ที่กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา
- อบรมจัดการสหกรณ์นานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2509
- อบรมจัดการแรงงานสัมพันธ์นานาชาติ ฮองกง พ.ศ. 2511
- อบรมพัฒนาผู้นำในชนบท มหาวิทยาลัยฮองกง พ.ศ. 2516
- อบรมแรงงานสัมพันธ์สหกรณ์ระหว่างประเทศ (International Cooperative Alliance) ณ กรุงสต็อกโฮล์ม สวีเดน
- อบรมเรื่อง การพัฒนาเด็กเล็กโดยครอบครัวและชุมชน ณ ฮองกง
- ศึกษาฐาน จัดโดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงโรม อิตาลี
- อบรมในประเทศเกี่ยวกับปัญหาการวางแผนครอบครัว ปัญหายาเสพติด การเลี้ยงดูเด็ก จัดโดยองค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรของรัฐและเอกชน ที่จัดขึ้นภายในประเทศ เกือบทุกครั้งเป็นเวลา 20 ครั้ง ในระยะ 15 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2525-พ.ศ. 2540)
- อบรม “การสร้างเครือข่ายในการป้องกันปัญหาการกระทำทารุณกรรมต่อเด็กและสตรี” จัดโดยศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
- อบรมการให้สินเชื่อย่อยยอแก่หญิงยากจนที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย จัดโดยธนาคารโลก
- อบรมการให้สินเชื่อย่อยยอและธุรกิจขนาดเล็กแก่ผู้ยากจนที่กรุงวอชิงตัน ดีซี สหรัฐอเมริกา จัดโดยธนาคารโลก
- อบรมการพัฒนาผู้นำภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (SEARSOLIN) กรุงเทพฯ
- อบรม/ดูงาน สมัชชาใหญ่ ICRA (International Catholic Rural Association) (4 ปี / ครั้ง) และประชุมกรรมการทุกปีที่กรุงโรม-อิตาลี สำนักงานใหญ่
- อบรม/ดูงาน ผู้บริหารวัฒนธรรมระดับสูง ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จัดโดยคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- อบรม/ดูงาน ณ ประเทศไต้หวัน เกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรในอดีต ปัจจุบัน และเพื่ออนาคต จัดโดย International Catholic Rural Association
- ฯลฯ

ประวัติการประกอบอาชีพ

สถานที่ทำงาน	ระหว่าง ปี พ.ศ.	ตำแหน่งงาน
ศูนย์กลางเทวา	2503-2506	บรรณารักษ์และธุรการทั่วไป
ศูนย์กลางเทวา	2507-2510	นักสังคมสงเคราะห์
บจก.จำหน่ายยา กรุงเทพฯ	2510-2511	ผู้จัดการ
หน่วยบริการสวัสดิการทหารสหรัฐ	2511-2512	ผู้จัดการร้านค้า
ประจำฐานบินอุตะเกา		

หน่วยบริการสวัสดิการทหารสหรัฐ -สถานทูต สำนักงานใหญ่ กรุงเทพฯ	2512-2516	ผู้อำนวยการฝ่ายบุคคล
มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจนซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระ เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	2517-2530	ผู้จัดการฝ่ายโครงการฯ
มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ในประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระ เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	2530-2540	ผู้อำนวยการและเลขานุการ
มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็ก และครอบครัว (ฟอร์เด็ก)	2541-พ.ศ.2553	ผู้อำนวยการ
มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็ก และครอบครัว (ฟอร์เด็ก)	2553 - ปัจจุบัน	ประธานกรรมการ / CEO

หน้าที่ ลักษณะงานและความรับผิดชอบในปัจจุบัน

กำหนดนโยบาย ควบคุมการบริหารจัดการและการพัฒนาการจัดการองค์กร เพื่อให้การให้บริการความช่วยเหลือ การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาเด็กและครอบครัว การร่วมระดมทุน และประสานงาน การสร้างความพันธ์ ผู้มีอุปการคุณทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ตามขอบเขตและอำนาจคณะกรรมการ ว่าด้วยระเบียบและข้อบังคับมูลนิธิฯ ฯลฯ ด้วยวิสัยทัศน์องค์กรคือ เป็นองค์กรสาธารณกุศล สาธารณประโยชน์ เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก โดยไม่จำกัดเชื้อชาติและศาสนา ยึดหลักการร่วมกันทำความดี ซื่อสัตย์ต่อผู้บริจาคและจริงใจต่อผู้รับบริการ บริหารงานอย่างมีคุณภาพและบริการด้วยใจรัก ภายใต้อำนาจการดำเนินงานที่ว่า “แต่ผู้ทุกข์ยาก...จากใจรัก” ผ่านโครงการหลัก 8 โครงการ ได้แก่

1. โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/อบรมเด็กก่อนวัยเรียน
2. โครงการเพื่อการศึกษาและพัฒนาเด็ก/เยาวชนที่ยากจนด้อยโอกาส
3. โครงการอาหารกลางวันและการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน
4. โครงการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีพระหว่างเรียน
5. โครงการส่งเสริมอาชีพผู้ปกครองเด็กและครอบครัว
6. โครงการให้ความช่วยเหลือ สงเคราะห์ครอบครัวผู้ยากไร้
7. โครงการให้การช่วยเหลือเพื่อที่อยู่อาศัยและการรักษาพยาบาล
8. โครงการสุขวิทยาอนามัยและพัฒนาชุมชน

กิจกรรมย่อย เช่น

“มือเที่ยงนี้.....พี่เลี้ยงน้อง”

“แบ่งปันความอím...อímสุขด้วยบุญ”

“ไขไก่หนึ่งฟอง...เพื่อน้องสองคน” “รองเท้าแตะ...เพื่อน้อง”
 “สนามเด็กเล่น...ของหนู” “แบ่งปันของเล่น...ให้น้องตัวเล็ก”
 “ทุนนม....เพื่อน้องที่ร้องไห้” “อุปถัมภ์เพื่อการศึกษา...สร้างอนาคตของหนู”
 “ห้องสมุด...โรงเรียนของหนู”
 “อุปกรณ์การศึกษา...เพื่อเด็กที่ด้อยโอกาสและขาดแคลน”
 “อุปกรณ์การศึกษา : พัฒนาเลี้ยงดู...เพื่อหนูอยู่รอดและปลอดภัย”
 “อุปกรณ์การศึกษา : อุปถัมภ์เพื่อการศึกษา...สร้างอนาคตของหนู”
 “เพื่อแผ่ความรัก & แบ่งปันน้ำใจ...ให้น้องตัวเล็ก”
 “แบ่งปัน...นันทนาการ & ทักษะศึกษา...เพื่อเด็กด้อยโอกาส”
 “รถจักรยาน...เพื่อน้องผู้ยากไร้ & ห่างไกลโรงเรียน”
 “เพื่อแผ่สิ่งของเพื่อผู้ยากไร้...ด้วยน้ำใจและไมตรี”
 “ข้าวสาร อาหารแห้ง...ร่วมแบ่งปันเพื่อครอบครัวผู้ยากไร้”
 “ร่วมกตัญญูเพื่อผู้ชรา ยากไร้ & ถูกทอดทิ้ง : เบียดเบียน, อาหาร, รักษาพยาบาล” ฯลฯ

ประสบการณ์ชีวิต การทำงานอย่างมุ่งมั่นทุ่มเท ทำให้ได้รับเกียรติคุณและรางวัล

- รับปริญญาคุณวุฒิจิตกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาสังคม จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ หลุยส์เซียน่า ประเทศสหรัฐอเมริกา
- รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย
- รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
- รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญทองดิเรกคุณาภรณ์
- โล่เกียรติคุณจากสำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กระทรวงศึกษาธิการ จากบทละครชีวิตเรื่อง “อ้อมกอดสีขาว”
- โล่เกียรติคุณจากสมาคมสมาพันธ์สหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งเอเชีย ในฐานะผู้ก่อตั้งสหกรณ์เครดิตยูเนียน
- รับโล่เกียรติยศจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ในฐานะผู้ทำประโยชน์แก่สังคม
- รับโล่เกียรติยศจากมหาวิทยาลัยเซเวียร์ (SEARSOLIN) ประเทศฟิลิปปินส์ ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์แก่สังคม โดยเฉพาะด้านการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากจน
- ได้รับการคัดเลือกเป็นบุคคลดีเด่นด้านการพัฒนาสังคมของโลก (WHO IS WHO Historical Society) จาก Documenting biographies for history since 1928
- และรับโล่เกียรติยศจากหน่วยงานอื่นๆ อีกหลายแห่ง
- ฯลฯ 🙏

ประกาศผล “ถอดคำภาษาวัด”

เด็กสภาฯ

ไม่นึกว่าจะเห็นชื่อขนาดนี้ มีผู้ส่ง “ภาษาวัด” มาร่วมกันทั้งสิ้น 31 ฉบับ

ผู้ที่ถูกมากที่สุด 3 ท่านแรก

อันดับที่ 1 ใช้ชื่อว่า “คนโบราณ คณะรักกางเขนแห่งจันทบุรี” มีผลัดไม่เกิน 10 คำ

อันดับที่ 2 คุณอนุชาต สินธุรัตน์ จ.จันทบุรี

และอันดับที่ 3 ใช้ชื่อว่า ศิษย์ “ฟาติมา-ท่าแร่” อยู่บางคอแหลม กรุงเทพมหานคร

ทั้งสามท่าน จะได้รับสื่อพิมพ์ภาพพระสันตะปาปา

ส่วนผู้ที่ส่งมาร่วมสนุกครั้งนี้ทุกท่านจะได้รับหนังสือ “พระสันตะปาปาโยहन ปอล
ที่ 2 บรมุหการอภัย” แปลและเรียบเรียงโดยคุณวิภา โกวิทวานิชย์ ส่วนรายชื่อต่อไปนี้ เป็น
คนที่ส่งมา

รายชื่อผู้ส่ง “ภาษาวัด” เข้าร่วมสนุก

1. เซอร์มารีย์ หลุยส์ พรฤกษ์งาม	กรุงเทพมหานคร
2. คุณปริชาติ จริยะธนา	จ.สระบุรี
3. คุณสมชาย ไกรสะอาด	กรุงเทพมหานคร
4. คุณอุดมศักดิ์ ดีเฮ	จ.นครปฐม
5. คุณสมศรี มธุรสสุวรรณ	จ.ปทุมธานี
6. คุณเตือนใจ มุลตรี	จ.อุบลราชธานี
7. ชิตเตอร์โรชา สุภา ทองอำไพ	จ.สุราษฎร์ธานี
8. คุณวิภาวดี ธีรวัฒน์มนตรี	กรุงเทพมหานคร
9. คุณอุษณีย์ วงศ์ศิริวัฒนา	กรุงเทพมหานคร
10. คุณพีชญา ประสิทธิเวชชากูร	จ.นครปฐม
11. คุณประไพ ภูมิพานิช	กรุงเทพมหานคร
12. คุณชม้อย หอมสุคนธ์	จ.อยุธยา
13. คุณกานดา คงสถิตสถาพร	กรุงเทพมหานคร

14. คุณชามาดา โกงศร	กรุงเทพมหานคร
15. คุณพรพรรณ ธีรศักดิ์	จ.อยุธยา
16. คุณชัยวัน พรประสิทธิ์	จ.สมุทรปราการ
17. คุณประคอง ทองแดง	จ.ชลบุรี
18. คุณเสนอ เอียงผาสุข	จ.อยุธยา
19. คุณชัยยุทธ ทวีชัย	จ.จันทบุรี
20. คุณเฉลียว แสงสุริยะ	จ.ราชบุรี
21. คุณบุญรักษ์ พันนาคำ	จ.สกลนคร
22. คุณบรรจง เส็งเจริญ	จ.อุดรธานี
23. คุณกิ่งแก้ว ห้วยจันทร์	จ.อุดรธานี
24. คุณวราภรณ์ พรหมวงษ์	กรุงเทพมหานคร
25. คุณอดิพร เกตุโกมุต	กรุงเทพมหานคร
26. คุณวารุณี วงศ์พาณิชย์	กรุงเทพมหานคร
27. ชิสเตอร์พันธ์ทิพย์ กิมแหน	จ.อุดรธานี
28. คุณปิยพงศ์ ชุติการมงคล	กรุงเทพมหานคร

อุดมสานต์ เดือนสิงหาคม 2011 แก้วคำผิด

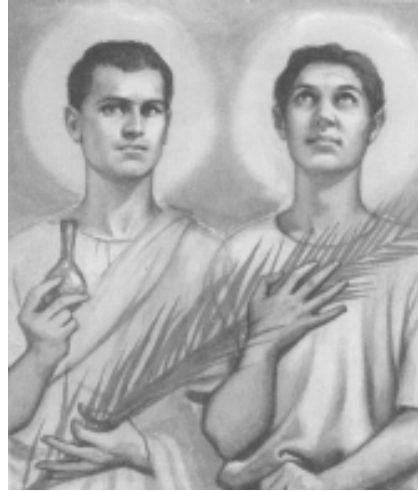
...เนื่องจากสื่อบุเรื่อง “ปรากฏการณ์การใช้สื่อของพระศาสนจักรคาทอลิก ในยุคที่ชื่อว่ายุคดิจิทัล” มีการพิมพ์ที่คลาดเคลื่อนจากต้นฉบับจริงในหน้าที่ 13 จึงขอลงข้อมูลที่ถูกต้องดังนี้

ในส่วนที่ผิดคือชื่อเว็บไซต์ www.news.va หายไป

และมีคำเกินมาคือ “ผิดพลาด! การอ้างอิงการเชื่อมโยงหลายมิติไม่ถูกต้อง”

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

**นักบุญคอสมา
และนักบุญดาเมียน**
Sts. Cosmas and Damian
มรณสักขี
ฉลองวันที่ 26 กันยายน

นักบุญทั้งสองได้รับการเคารพนับถือเป็นที่แพร่หลายทั้งในพระศาสนจักรตะวันตกและตะวันออกที่ท่านทั้งสองได้รับมงกุฎเป็นมรณสักขี ส่วนในสมัยไหนนั้นเราไม่ทราบแน่ชัด เพราะไม่ได้มีการบันทึกเอาไว้

มีเรื่องเล่าต่อๆ กันมาว่า คอสมาและดาเมียนเป็นพี่น้องกัน ถือกำเนิดจากชาวอาหรับ ทั้งสองมาที่ซีเรีย ได้ศึกษาทางแพทยศาสตร์ เพื่อจะได้ถือโอกาสเข้าไปประกาศพระวรสารในครอบครัวคนต่างศาสนาโดยง่าย ท่านได้รับพระพรหทานช่วยเหลือเป็นอันมากจากสวรรค์ ท่านทำให้คนตาบอดแลเห็น คนหูหนวกได้ยิน คนง่อยเดินได้ ขับไล่ปีศาจ จากกายและวิญญาณที่มันเข้าสิง ท่านสมัครทำการรักษาด้วยความรัก มิได้เห็นแก่ค่าจ้างเลย ท่านได้ทำให้บุคคลสำคัญกลับใจหลายคน เหตุว่าเมื่อรักษาฝ่ายกายแล้ว ท่านก็รู้จักวิธีพาวิญญาณเข้าหาพระเป็นเจ้าเที่ยงแท้

เมื่อจักรพรรดิโอเกลเซียนเปิดฉากทำการเบียดเบียน ท่านเป็นพวกแรกที่ถูกลงโทษ ท่านถูกโยนลงในเตาไฟที่ร้อนแรง แต่ท่านก็เดินในเตานั้นประจวบจนอันธมณีน พลังขับร้องบทเพลงสรรเสริญพระเป็นเจ้าด้วยใจหรรษา แต่ไฟในเตานั้นกลับแลบออกมาเผาทงคนนอกศาสนาไปหลายคน พวกเขาจึงเอาหินขว้าง ใช้ธนูยิงใส่ แต่หินและลูกธนูนั้นกลับสะท้อนไปหาผู้ขว้างและผู้ยิง ทำให้พวกนั้นบาดเจ็บล้มตายอีกหลายคน ที่สุดเขาจึงลากท่านทั้งสองออกมาจากเตาไฟ และใช้ขวานตัดศีรษะของท่านทั้งสอง คอสมาและดาเมียนจึงเป็นมรณสักขีของพระผู้เป็นเจ้า ณ ลานประหารนั้น

หลังจากความตายของท่านทั้งสองแล้ว ได้มีคนป่วยไข้เป็นจำนวนมากที่ได้รับการรักษาให้หาย เวลาที่พวกเขาไปสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือที่หลุมศพของทั้งสองท่าน โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเฟลิซที่ 4 (525-530) ได้สร้างวัดเป็นเกียรติแก่ท่านทั้งสองที่กรุงโรม วัดนี้ประดับประดาด้วยโมซายิกที่สวยงาม และทรงคุณค่าอย่างยิ่ง

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าผู้กวอดนขอพระองค์โปรดส่ง “นายแพทย์ที่ดีและโอบอ้อมอารี” มารักษาดวงใจและดวงวิญญาณของลูกให้ชาวสะอาดปราศจากบาปทั้งหมด เพื่อลูกจะได้สมกับเป็นบุตรของพระองค์ด้วยเทอญ อาแมน

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บูมกรัพย์ที่น่าค้นหา

ขอนำเอาบทความจากหนังสือ สารสาสน์ ค.ศ. 1943/พ.ศ. 2485 เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (ค.ศ. 1939-1945) เป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากมากสำหรับทั่วโลก ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ การพิมพ์ก็ประสบความสำเร็จยากลำบากเหมือนกัน เพราะข่าวของอุปกรรม์ กระดาษหมึก หายาก

จากบทความนี้ ทำให้เราสามารถมองเห็นเรื่องราวต่างๆ ช่วงหนึ่งของประเทศไทย ของพระศาสนจักรไทยได้บ้าง

คุณภาพกระดาษของหนังสือเล่มนี้เป็นกระดาษที่ไม่ค่อยดี เล่มก็เล็กลง ที่เก็บรักษาไว้ที่มีเหลืออยู่ พรุนทั้งเล่ม เนื่องจากมอดกัดกิน แต่คุณภาพตัวอักษรภาษาไทยที่พิมพ์ ก็ถือว่าคมชัดมาก และต้องปรับใช้ “อักษรขนาดตัวจิ๋ว”

ภาษาไทยที่ใช้ก็เป็นภาษาไทยที่รัฐบาลสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม ประกาศให้ใช้เป็นระยะสั้นๆ ค.ศ. 1942-1945 / พ.ศ. 2485-2488 แต่ต่อมาก็ยกเลิกไป บางคนเขียนภาษาไทยผิดๆ ถูกๆ ก็ อาจจะเข้าใจทางภาษาไทยสมัยนี้ได้

บทความของพระสังฆราชรอนเน แปร์รอส ค.ศ. 1943 ในบทบรรณาธิการชี้แจงในท้ายเล่ม รวมถึง 4 หน้า ดังนี้

“คมเรนาโน เดชะพระเปนเจ้าแลท้าวอาโปสโตลิกอได้

ซงพระมหากรณา โปรดตั้งให้เปนสังคราชซออารา แลวิกิริโอ อาโปสโตลิกอ ผู้ว่าที่สันตปาปา เพื่อบำรุงพระศาสนาเที่ยงแท้

นะมิซซัง กรุงเทพฯ อวยพรเดชะพระคริสโตเจ้า แก่สัตบุรุษทั้งหลาย นะแวนแคว้นมิซซัง กรุงเทพฯ นี้ จเรินพรมายังสัตบุรุษทั้งหลายของเรา

เราได้ถวายมิซซังไทยของเราแด่พระนางมหาเรียมานานแล้ว ทุกปี เรากะทำพิธีรื้อฟื้นคำถวายนี้ ในวันฉลองแม่พระขึ้นสวรรค์ เราถวายอะไรแด่พระนาง เราถวายตัวเราพร้อมด้วยกายวาจาใจ ถวายชีสงค์ สัตบุรุษชายหญิง และชาวไทยทั้งสิ้น

เพื่อให้วิญญาณทั้งหลายที่พระเปนเจ้าซงฝากไว้ในอรักรขาของเรานั้น ได้รู้จัก รัก และปรนนิบัติพระผู้เปนเจ้า โดยยึดพระแม่เจ้า ซงนำเราจนกว่าจะบันลือถึงสวรรค์

เรารักตัวเราจึงฝากตัวของเราให้พระแม่ปกป้อมรักษา รักษาของเรา เราจึงฝากเพื่อนร่วมชาติของเราในความคุ้มครองของพระแม่ ดังนั้น แม่ของเราก็เป็นแม่ของเขา จะได้นำทุกคนไปสู่สวรรค์ ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของเราทั้งสิ้น

สมเด็จพระสันตปาปา ผู้ซึ่งรับภาระนำมนุษย์ทั้งหลายให้รู้จักพระคริสตธัม ซงเห็นมนุษย์ แม่ผู้มีศีลธัมดีพากันหลงลืมว่า เราเป็นพี่น้องกัน มีบิดาเดียวกัน คือพระบิดาบนสวรรค์ จนต่างคนต่างมัวหาวิธีที่จะสังหารชีวิต ซึ่งกันและกัน พายในเวลาไม่กี่ปี คนก็ล้มตายนับจำนวนเปนล้านๆ ไม่มีครั้งใดที่จะโหดร้ายเหมือนครั้งนี้ นอกจากสังหารชีวิตฝ่ายกายก็ตั้งใจจะล้างผลานชีวิตฝ่ายวิญญาณด้วย พระองค์ซงเห็นความเกลียดชังบนคานมนุษย์แพร่หลายดังนี้ ก็ซงพยายาม ...ด้วยวิถีทางทั้ง... ในอันที่จะระงับให้จึงได้ พระองค์ซงเห็น... วิถีอันดีก็คือ ถวายมนุษย์ชาติแด่พระทัยบริสุทธิ์นรีมณฑลของแม่พระ ดังที่เคยถวายแด่พระคริสตหรีทัยด้วย พระองค์จึงซงชวนคริสตชนทั้งหลายจงร่วมใจและร่วมเสียงพร้อมเพรียงกันเปนเอกฉัน ถวายมนุษย์ชาติแด่พระนาง เพื่อขอทุกคนพึ่งพระแม่และพระแม่จะซงนำบุตรทั้งหลายสู่พระทัยของพระบุตรที่รัก ผู้ซงพลีพระชนม์ชีพให้มนุษย์ทั้งสิ้นไม่เว้น

แต่คนเดียวเลย

พี่น้องทั้งหลาย คงเคยเห็นรูปสแดงพระทัยของแม่พระ และเห็นว่า พระรูปนั้น เขียนเป็นรูปเปลวเพลิง หย่างกะดวงพระทัยนั้นเป็นเตาอบร้อนระอุ กับมีพวงกุหลาบรอบดวงพระทัยนั้นด้วย ทั้งไฟและดอกกุหลาบสแดงว่า พระทัยแม่เปี่ยมด้วยความรักอันเป็นยอดแห่งความดีงาม ในบางรูปก็สแดงมีกรีซที่มั่งคั่งดวงพระทัยนั้น หมายถึงความทรมานของพระนางในโลกนี้ ดังนั้นดวงใจแม่พระจึงเป็นที่รวมแห่งความรัก และพลีกรรม ขอพี่น้องจงเอาใจใส่ต่อสองคำนี้เถิด ไม่ควนแตกแยกกันเลย คิดดูเถิด พระมหาเยซูเจ้าไม่เคยขงทำผิดอะไร แม่พระก็นรีนทิล ทั้งสองเป็นที่น่ารักใคร่หย่างที่สุด แต่ถึงกะนั้น ทั้งสองได้รับความทรมานกายทรมกันใจเป็นที่สุดยิ่งกว่ามนุษย์ใดๆ นั่นคือ พระองค์ขง...มนุษย์ชาติด้วยความรัก และด้วยพลีกรรมเช่นเดียวกัน ให้เห็น

แม่ฝ่ายวิญญานของเรา พวกเราก้ประสงค์ช่วยวิญญาน

เองและของคอนอื่นให้รอด เราจึงต้องอาศัยความรักและพลีกรรมดุจเดียวกัน

พี่น้อง เราเป็นคริสตังค์ คือ ส่วนอวัยวะแห่งพระคริสตวรกาย พระอาจารย์เจ้าของเราเป็นสี่สขของเรา พระองค์ต้องทนทุกข์ เราเป็นสี่ส และอวัยวะของพระองค์ ก็ต้องได้รับส่วนความทุกข์ของพระองค์ พระองค์เคยตรัสว่า สี่สต้องแบกกางเขนตามอาจารย์ พระอาจารย์ขงแบกไม้กางเขนด้วยความรัก เราก้ต้องแบกกางเขนด้วยความรัก หย่างไรๆ เราอยู่ไหนโลก

นี้ เราจะพันทุกลำบากไม่ได้ แต่เราไม่ควนทนหย่างจะไม่มีพระอาจารย์สอนบทเรียนแสนประเลิดแก่เรา เราขบวากางเขนเป็นกุนแจเปิดเมืองสวรรค์ให้เรา เราจงทำเหมือนพระอาจารย์เจ้า และพระแม่เจ้าของเรา พระนางขงยื่นแทบไม้กางเขนเพื่อเอาส่วนในความทุกข์ของพระลูกรัก จนพระลูกเห็นสมควนจะมอบคนทั้งหลายที่พระองค์ขงก้ขึ้นเป็นบุตรของพระนาง ให้สมกับที่พระนางเป็นแม่ของพระคริสตวรกายทั้งองค์ เมื่อเราพร้อมเสมอที่จะเอาส่วนของพระมหาทรมานของพระมหาเยซูเจ้า ถึงแม้แต่ส่วนเล็กน้อยเท่าไรก็ตาม ดังหยคน้ำที่พระสงค์ปันในน้ำอู่จนเวลาถวายมหาบูชามิชขานัน เมื่อนั้น และคำภาวนาของเราจะมีวิริทธิเดชมาก เราจะช่วยพระอาจารย์และแม่พระก้วิญญาน (ญู ไม่มีเชิง..บ.ก.) ของเราเอง ของชาติ และของมนุษย์ทั่วไป ดังนั้น จำนวนมนุษย์ที่รักกันฉันพี่น้องจะทวีขึ้นด้วยคุณภาพและปริมาณ แล้วเราทุกคนจะสามารถเปล่งเสียงต่อหน้ามนุษย์โลกและชาวสวรรค์ว่า “สิริจึงมีแต่พระผู้เป็นเจ้าในที่สูงที่สุด และสันติภาพแก่มนุษย์ที่มีน้ำใจดีเทอน.”

วันที่ 5 ธันวาคม อันเป็นวันฉลองแม่พระนรีนทิล เราพร้อมกับคริสตังค์ของเราทั่วมิชขง จะถวายมิชขงไทยแก่พระทัยอันบริสุทธิ์นรีนทิลของพระนางพรหมจารีมาริอา ในวันที่นั้น ให้มิชขงชาวไทยและตั้งสิลมหาสนธิ์ในทุกวัดแห่งมิชขงของเรา เวลาบ่ายให้อวยพรสิลมหาสนธิ์ เวลาอวยพรให้สวดบทถวายมนุษย์ชาติแต่พระทัยบริสุทธิ์นรีนทิลของแม่พระนางมหามาเรีย.

พระนคร วันที่ 11 พฤศจิกายน 1943
(ตรา) + เรอเน แปร์โรส

.....

ถือว่าเป็นสี่สันของภาษาไทยยุคหนึ่งก็แล้วกันนะครับ !

และหลังจากปีนี้ ก็ต้องหยุดไป เพราะเจอปัญหาสารพัด อีก 4 ปีเปิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง

.....

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 16 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

ความ ความจริงและการพูดปด - โกหก บ่อยครั้งมีความคล้ายคลึงกันมาก
จริง เพราะการโกหก - พูดปด มักจะถูกนำเสนอต่อเราในรูปแบบ / ลักษณะของ
Truth ความจริง เราจึงจำต้องใช้วิจารณญาณ รู้จักใช้ปรีชาญาณที่พระเจ้า
มอบให้ในการแยกแยะว่า อะไรคือความจริง อะไรคือของปลอม (ไม่จริง)
อะไรคือ “พระวาจาจากพระเจ้า” และรู้จักกำจัดการหลอกลวงจากปีศาจ
จ้าวแห่งการโกหก

- ขณะเยือนเมือง Compostela ประเทศเม็กซิโก ค.ศ. 1989

ข. บทพระวรสาร – ยอห์น 14:16-17 :

และเราจะวอนขอพระบิดา แล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่ง
ให้ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป คือพระจิตแห่งความจริงซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้
เพราะมองพระองค์ไม่เห็น และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์
เพราะพระองค์ทรงดำรงอยู่กับท่าน และอยู่ในท่าน

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง บางครั้งข้าพเจ้าถูกรอบงำด้วยคำพูดจากสื่อมวลชน
จากคำโฆษณา จากนักการเมือง ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์เป็นบ่อเกิดของทุกสิ่งที่ดี
ที่เป็นความจริง โปรดเปิดหัวใจของข้าพเจ้าเพื่อจะได้ตั้งใจฟังพระองค์

- ข้าพเจ้าต้องการพระพรแห่งความจริงของพระองค์

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะพยายามพูดแต่ความจริงในการสนทนากับผู้อื่นในวันนี้ ถึงแม้ว่าการ
เห็นด้วยและคล้อยตาม มันอาจจะสะดวกสบายราบรื่นกว่าก็ตาม

ก้าวที่ 17 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

พระ เรามักถูกประณุมิตใจเอาเองว่า หนทางชีวิตจิตและงานอภิบาลของเรานั้นขึ้นอยู่กับ
พระ ภาระงาน และการกระทำของเราเองแต่อย่างเดียว แต่แน่นอนความจริงอยู่
Grace ที่ว่าเป็นพระเจ้าเองต่างหากที่เชื้อเชิญเรา ให้ร่วมมือกับพระพรของ
พระองค์ด้วยการใช้สติปัญญาและพลังกำลังของเรา ในการรับใช้พันธกิจแห่ง
การสร้างพระอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้

- กรุงโรม ค.ศ. 2001

ข. บทพระวรสาร – ยอห์น 15:5 :

เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขา ก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะถ้าไม่มีเราท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่นำรักยิ่ง วัฒนธรรมของโลกปัจจุบันมักเน้นการมุ่งเป้าหมายสูงสุด บนตัวเราเอง บนความต้องการของเราเอง มันจึงค้านกับความจริงที่ว่าเราไม่สามารถทำอะไรได้เลยถ้าหากขาดพระองค์ แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าจะไม่เลือกที่จะอยู่ห่างจากพระองค์

- เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องการพระหรรษทานของพระองค์เสมอ

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะบันทึกในสมุดโน้ตส่วนตัว ว่าข้าพเจ้าเข้าใจถึงพระหรรษทานของพระองค์อย่างไร และจะนำข้อต่างๆ เหล่านี้ไปแบ่งปันกับผู้ที่มีความเชื่อเหมือนข้าพเจ้า

ก้าวที่ 18 : ก. พระคำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 :

ความ
ไว้วางใจ
Trust

เราต้องเรียนรู้ที่จะไม่ต้องกลัวที่จะค้นพบจิตตารมณ์แห่งความหวังและความไว้วางใจ ไม่ใช่การมองโลกในแง่ดีที่ลมๆ แล้งๆ ที่ว่างเปล่า แต่ยืนอยู่บนพื้นฐานแห่งการกระทำที่รับผิดชอบ ที่ไว้วางใจในพระเจ้า ความไว้วางใจนี้ถูกหล่อหลอมให้ลึกซึ้งจากส่วนลึกของมโนธรรม ณ ที่นั่นเราอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า

- ขณะเยือนกรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1995

ข. บทพระวรสาร – 1 โครินธ์ 16:13 :

จงระมัดระวัง จงยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ จงกล้าหาญและเข้มแข็ง

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่นำรักยิ่ง ข้าพเจ้าไว้วางใจพระองค์ โปรดช่วยข้าพเจ้าให้ยืนหยัดในความเชื่อ และรับการทูลนอมขณະที่หลบภัยที่รู้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ตามลำพัง โปรดอภัยแก่ข้าพเจ้าที่ข้าพเจ้าพลาดพลั้งทำผิดบ่อยครั้ง

- โปรดช่วยข้าพเจ้าให้เริ่มต้นใหม่ที่จะไว้วางใจในพระสัญญาที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะสำนึกว่าพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้าในทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ และจะภาวนาแสดงความไว้วางใจในพระองค์เสมอ ☺

(อ่านต่อเดือนหน้า)

บัญญัติไหนสำคัญที่สุด

(มธ 22:34-40) (มก 12:28-34)

“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านสุดจิตใจ...ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง”

อยากให้พี่น้องอ่านจดหมายของนักบุญยอห์น ฉบับที่ 1 พุดถึง เรื่องความรัก ต่อพระและต่อเพื่อนบ้านอย่างดีที่สุดจริงๆ เช่น อย่ารักแต่ปากเท่านั้น แต่ด้วยการกระทำ หรือใครรักพระเจ้า แต่เกลียดชังพี่น้อง คนนั้นโกหก และอื่นๆ อีกมากมาย

พุดถึงความรัก ทุกคนฟังมาจนเบื่อแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ปฏิบัติตามเท่าที่ควร ยิ่งกว่านั้นยังทำหลายๆ อย่างที่ขัดต่อความรักด้วย ความวุ่นวายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกทั้งหมด เพราะขาดความรักนั่นเอง

สองคำกรีก สามคำกรีก รักมากเท่าไร “ซิโมน บุตรของยอห์นท่านรักเราไหม?” (ยน 21:15) .... ความรักคืออะไร? ความรักมีหลายอย่าง ความรักระหว่าง พ่อ-แม่-ลูก-หลาน-ญาติ-มิตร-คู่รัก-คู่หมั้น-สามี-ภรรยา ฯลฯ

ความรักทั้งหลายทั้งปวงมี 2 แบบ รักแท้ กับรักไม่แท้

- รักไม่แท้ รักจอมปลอม รักหลอกลวง รักเห็นแก่ตัว รักเพื่อหวังผลประโยชน์ ใครแต่งงานด้วยความรักไม่แท้นี้ ชีวิตครอบครัวของเขาไม่ราบรื่นแน่ๆ

- รักแท้ รักบริสุทธิ์ จริงใจ เสียสละ อดทน อภัย ทำทุกอย่างเพื่อคนรัก

พระเยซูเจ้า ตรัสว่า “ในโลกนี้ ไม่มีความรักไหน ใหญ่ยิ่งกว่าการยอมตายแทนคนรัก” (ตรงไหนหาเองครับ) นักบุญออกุสตินเสริมว่า “ที่ไหนมีความรัก (แท้) ที่นั่นไม่ลำบาก ที่ไหนลำบาก ความรักช่วยให้เบาไปได้”

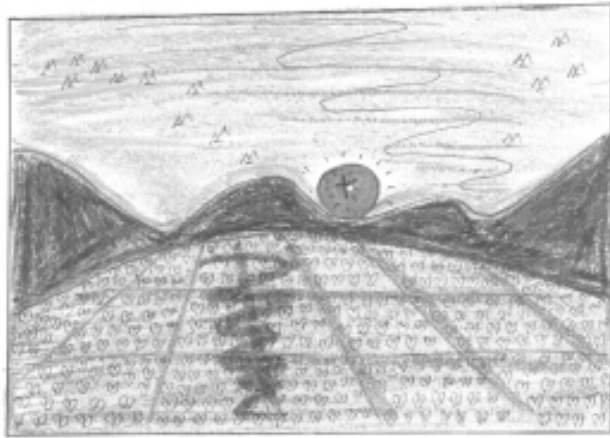
มานึกคู่อีกที แก่นแท้ของความรัก คืออะไร?

- ความอดทน เสียสละ อภัย ทำทุกอย่างเพื่อความรัก แม้กระทั่งยอมตายเพื่อความรัก ทั้งหมดนั้นก็ไม่ใช่ความรัก นั่นเป็นเครื่องหมายของความรัก ท่านรักใครแท้ ท่านก็ต้องแสดงเครื่องหมายของความรักด้วยคุณธรรมต่างๆ ทั้งหมดนั้นด้วยจริงใจไหมครับ มิฉะนั้นคนรักเขาก็ไม่รู้ว่าคุณรักเขาจะครับ

- ความรักคือ ความยินดี ความสุข ความอึดเอิบใจ ฯลฯ นั่นก็ไม่ใช่ความรัก มันเป็นผลของความรักต่างหาก

- ความรักแท้คือ ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ความเป็นหนึ่งเดียวไม่ต้องคิดเหมือนกัน ชอบ – ทำเหมือนกัน เหมือน พระบิดา-พระบุตร-พระจิต มีหน้าที่ต่างกันแต่เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์แบบ พระตรีเอกภาพเป็นองค์ความรักแท้ ต้นแบบ ต้นฉบับเลขที่ว่าได้ นี่คือการรักแท้แท้ทีเดียว

- พระเยซูเจ้าสวด ขอให้พวกท่านเป็นหนึ่งเดียวกัน “ข้าพเจ้าอยู่ในเขาและพระองค์ทรงอยู่ในข้าพเจ้า เพื่อเขาจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยสมบูรณ์” (ยน 17:23) ถ้าเรามนุษย์ตั้งแต่ในครอบครัว หมู่คณะ สังคม ประเทศชาติ เป็นหนึ่งเดียวกัน นั่นคือความรัก นั่นคือความสุข นั่นคือสวรรค์ แล้วครับ ☺

ฝันนาสีเขียว แผ่นฟ้าสีคราม

หน้าฝนแบบนี้ฉันว่าท้องฟ้าสว่างเร็วกว่าทุกฤดู เพราะดีห่ากว่าๆ ก็สว่างแล้ว ฉันจึงจักรยานออกทุ่งเมื่อฟ้าเริ่มสาง... เมื่อคืนฝนตกเข้านี้จึงสไลด์ ต้นข้าวเขียวๆ อยู่ในแปลงนาชุ่มฝน ท้องฟ้าเป็นสีแดงของดวงอาทิตย์ผสมกับสีครามเข้ม

เมื่อกลับถึงบ้าน เครื่องคัมที่ซิงไว้ร้อนๆ ก่อนออกไปก็อุ่นพอดี นกคิ่นขึ้นมาส่งเสียงจ้อแจอยู่บนต้นมะพร้าวริมรั้ว และอากาศก็เย็นสบาย...

... ฉันมอบทุกสิ่งและขอพระองค์ช่วยให้ฉันวางใจในพระองค์มากๆ แม้จะอยู่ท่ามกลางคนต่างศาสนา แต่ดูเหมือนว่าสภาพแวดล้อมหรือธรรมชาติที่อาจถูกมองข้าม กลับเป็นสิ่งที่เตือนใจ และเพิ่มความรักต่อพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น แม้ในอีกด้านหนึ่งฉันจะต้องต่อสู้กับตัวของตัวเอง ต่อสู้กับความตึงเครียดกับความตั้งใจว่าจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้า และต้องซื่อสัตย์ต่อพระองค์ด้วยการปฏิเสธตนเอง

ซักผ้าเสร็จแล้ว อาบน้ำ เพื่อความสดชื่นจะช่วยให้การภาวนามีชีวิตชีวามากขึ้น แต่สายประคำพลอยสีเขียวเกิดขาดขึ้นมาจนต่อไม่ได้ ก็เลยต้องใช้สายเก่าที่ได้มาจากคาร์แมล บางครั้งฉันมักใช้เวลากับกิจกรรมของหมู่บ้าน ซึ่งต้องใช้แรงและกรำแดด แต่เวลาเหล่านั้นทำให้ฉันรู้สึกขอบคุณ และฉันมักคิดถึงเวลาที่บ้าน ที่ใช้ในการทำงานเล็กน้อย ได้สวดภาวนา และอยู่เงียบๆ กับบ้าน ...ฉันว่าฉันควรเอาอย่างนกพวกนั้น ที่พอรุ่งเช้าก็เริ่มทำงานอย่างเช่น หาเศษหญ้ามาทำรัง หาอาหารเลี้ยงลูกนก พอดตกค่ำก็เข้านอนนอนเงียบๆ

...แดดสายส่องท้องทุ่งให้ทอประกาย แนนอนแม้ตอนนี้ฉันจะนั่งอยู่ที่บ้าน บ้านที่ร่มรื่นด้วยต้นไม้และผักหญ้า และสามารถออกทุ่งได้ทุกเมื่อที่ต้องการ มีพระผู้เป็นเจ้าแล้วไม่รู้สึกรอคอยอะไร... เพียงแต่รักความสันโดษ ช่มใจให้มากขึ้นในสิ่งต่างๆ ฉันจึงเห็นได้ว่า วันนี้ฝันนา และแผ่นฟ้าเป็นอย่างนี้ และจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยเปลี่ยน และพระองค์ทรงประทานรางวัลแก่ผู้ที่ไม่เปลี่ยนใจจากพระองค์ ☺

เป็ง...ยกที่ 3 ว่าด้วยการจัดประกวดภาพยนตร์สั้น จากฟากฝั่งสื่อคาทอลิก

เช้าวันจันทร์ต้นเดือนสิงหาคม มีสายเข้าจากผู้หลักผู้ใหญ่ของสว. หรือสมาชิกวุฒิสภานั้นเอง หลายสายเหล่านั้น ความตรงกันว่า “ปีนี้เราน่าจะมาจัดการประกวดภาพยนตร์สั้นด้วยกันอีกครั้ง”

ผมถามตัวเองอยู่บ่อยๆ เวลาที่มารับงานสื่อมวลชนของพระศาสนจักรไทย ในมุมเล็กๆ ของแผนกสิ่งพิมพ์ อันเป็นความรับผิดชอบหลักกับโจทย์ที่ค่อยๆ เพิ่มตามขวบปีการทำงาน และในความร่วมมือกับองค์กรภายในและองค์กรภายนอก ไม่เกินปีที่ 3 ของการร่วมงานที่นี้กับโจทย์ของวันสื่อมวลชนในโรงเรียน แม้ว่าจะเป็นการเริ่มที่มองไม่ค่อยเห็นอนาคตเท่าไร ในมือมีทรัพยากรอยู่เพียงหยิบมือเดียว กิจกรรมวันสื่อมวลชนในระดับโรงเรียน จึงเริ่มมีการคิดว่าเราจะทำอะไรที่ไม่ซ้ำซากจำเจ และเราจะทำอย่างไรกับการให้ความรู้เรื่องสื่อมวลชนในแบบวันสื่อมวลชนเป็นการสร้างความสนใจให้กับเด็ก ใช้ความสนใจและโลกของเขาย้อนกลับเข้าไปสอนบทเรียนในชีวิตให้กับพวกเขา แนวคิดในการจะจัดประกวดภาพยนตร์สั้นในแบบคาทอลิกก็กำเนิดขึ้น ณ บัดกาล

การทำงานถ้าวทุกอย่างพร้อมคงเริ่มไม่ได้ งานนี้ก็เช่นกัน ถ้าวให้ทุกคนเข้าใจพร้อมกัน

คงยาก ผมเริ่มจากสิ่งที่เรามองเห็นก่อน แม้จะเป็นภาพเลือนรางแค่นี้ แต่มันปรากฏอยู่ในใจของผม การจัดการประกวดภาพยนตร์สั้นครั้งที่ 1 จึงเริ่มต้นขึ้น ในหัวข้อ “มิตรภาพและสันติสุขในมุมมองของคริสตชน” เรียกได้ว่า มาแบบคาทอลิกจำกันได้เลย ผลการตอบรับไม่ธรรมดา 20 ทีม เห็นจะได้ ประสบการณ์นี้สร้างความฮึกเหิมและแรงใจให้กับทีมงานได้ไม่น้อย ทีมงานหลักที่มาร่วมกันและช่วยได้ดีมากในครั้งแรกนี้ คือกลุ่มพี่น้องโปรเตสแตนต์

วันเวลา ประสบการณ์ ความมั่นใจ ทำให้เรากล้าคิดการณ์ใหญ่ การประกวดภาพยนตร์สั้นในแบบคริสตชนของเรา ต้องเดินหน้าไปเพื่อสัมผัสถึงตัวเด็ก เยาวชน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารและสามารถไปได้กว้างขวางกว่านี้ ฆราวาสคาทอลิก ผู้มีบทบาทในเวทีการเมืองในวันนั้นจึงให้คำแนะนำแก่เรา เราเริ่มเขียนโครงการ จัดสรรทีมงาน และเมื่อถึงวันที่เหมาะสม การจัดประกวดภาพยนตร์สั้นของเราในปีที่ 2 จึงจัดร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาฯ โดยมีชื่อเต็มของคณะทำงานกลุ่มนี้ว่า คณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

แม้จะมีเรื่องที่น่าเสียดายระหว่างทางอยู่บ้างที่เราไม่สามารถร่วมงานกับทีมงานบางส่วนได้ในครั้งที่ 2 นี้ แต่ในขณะเดียวกัน เราก็ได้เห็นน้ำใจดีของหลายๆ คน หลายๆ ฝ่าย เห็นความช่วยเหลือของพระ ผ่านทางชมราวาสที่น้ำใจเหล่านั้น การจัดทำเว็บไซต์ การจัดทำวิดีโอ สรूपงาน การประสานงานพิธีกร ดารารับเชิญ การจัดทำแผ่นวีดีโผลงานของผู้ส่งเข้าประกวดทั้งหมดเพื่อใช้ในการตัดสินและมอบให้กับผู้จัด การออกแบบผลงานต่างๆ สื่อมวลชนต่างๆ มากมายที่พร้อมให้การสนับสนุน ทั้งสื่อภายในพระศาสนาจักร และสื่อภายนอก ภาพยนตร์สั้นในปีที่ 2 นี้ ถ้าผลการประกวดตัดสินกัน บางทีเราอาจจะได้ฉายภาพยนตร์บางเรื่องในงานเว็ลด์ฟิล์มเฟสติวลด้วยซ้ำ เราได้คณะกรรมการหลายๆ ท่านเป็นบุคลากรที่มีชื่อเสียงและคุณภาพในระดับประเทศที่มาร่วมงานกันในครั้งนี้ หัวข้อ “เมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุข” กับผลงานร่วม 100 ชิ้น การอบรมสัมมนาก่อนงานของผู้เข้าร่วมเกินคาดและหลากหลาย จำนวนของรางวัลและวันประกาศผลที่ได้รับ การสนับสนุนอย่างดีแน่นอนผลงานแม้จะออกมาเลิศจลลแต่เบื้องหลังการถ่ายทำ อาจจะไม่ใช่ภาพเดียวกันการจัดในปีถัดไปจึงเป็นเรื่องที่ต้องตั้งหลักอย่างรอบคอบขึ้น เพราะบทเรียนระหว่างทางนั้นใช้รารบริน

เช้าวันจันทร์ต้นเดือนสิงหาคม มีสายเข้าจากผู้หลักผู้ใหญ่ของสว. หรือสมาชิกวุฒิสภา นั่นเอง หลายสายเหล่านั้น ความตรงกันว่า “ปีนี้เราน่าจะจัดการประกวดภาพยนตร์สั้นด้วยกันอีกครั้ง”

วันเวลาแห่งความรอบคอบ และการพยายามดิ้นรนขอทุนจากต่างประเทศ เพื่อมา

จัดประกวดภาพยนตร์สั้นในปีที่ 3 ลึนสุดลลงเมื่อมีเสียงจากผู้ใหญ่ฝั่งสมาชิกวุฒิสภาฯ ได้ขอให้เป็นเช่นนั้น

ผมรวบรวมทีมงานอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความรู้สึกถึงการนำทางของพระเป็นเจ้า มุ่งตรงไปยังรัฐสภา 2 ห้องประชุมชั้น 1 และการประชุมความร่วมมืออีกครั้งก็เริ่มต้นขึ้น

โครงการประกวดภาพยนตร์สั้นสำหรับเด็กและเยาวชนหัวข้อ “ลูกของแผ่นดิน” (ซึ่งเราอาจจะถือว่าเป็นครั้งที่ 3 ของทางสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยคงไม่ผิด) จึงเกิดขึ้นในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ครบ 84 พรรษา และมีความตั้งใจอยากให้ผลงานที่เกิดขึ้นสามารถนำขึ้นทูลเกล้าฯ พระองค์ท่านด้วย

โครงการลูกขยายออกไปเป็นความร่วมมือมากกว่า สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยกับคณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสวุฒิสภา แต่ยังมี สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง กลุ่มเป้าหมายที่ขยายเพิ่มจากเด็กมัธยมเป็นระดับอุดมศึกษาด้วย รางวัลที่เป็นเพียงปัจจัยสนับสนุน โล่ และใบประกาศเกียรติคุณ เป็นการสมทบให้ทุนไปดูงานต่างประเทศอีก ฯลฯ

“ลูกของแผ่นดิน” เป็นหัวข้อในการประกวดภาพยนตร์สั้นในครั้งนี้ แต่ “ลูกของพระเจ้า” กลับเป็นสำนึกที่ผมต้องขอขอบคุณพระเสมอๆ ☺

ความสมบูรณ์ครบครันของมนุษย์ ในทัศนะคริสตชน

หากจะถามว่ามนุษย์เราสามารถบรรลุถึงความสมบูรณ์ครบครันตามลำพังได้หรือไม่ อาจมีหลากหลายคำตอบ คงมีทั้งได้และไม่ได้ด้วยเหตุผลและทัศนะหลายประการ ขึ้นอยู่กับทัศนะมุมมองของแต่ละคน แต่ละคนแต่ละศาสนาแตกต่างกันไป แม้เราคริสตชนจะบอกว่า ถ้าปราศจากพระเจ้าช่วย ความสมบูรณ์ครบครันของมนุษย์ตามลำพังนั้นเป็นไปไม่ได้ ถึงกระนั้นก็ตามต้องยอมรับว่า ด้วยอิสระเสรีภาพเรามนุษย์ยังต้องทำบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อร่วมมีส่วนร่วมในแผนการของความรอดของพระองค์ อันจะนำมาซึ่งความสมบูรณ์ครบครันดังกล่าว

แม้ตามสภาพความเป็นจริงของบาป

นานาประการที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน จะดูชัดต่อสายตาเราอย่างมากๆ และทำให้ดูเหมือนกับว่าหาตัวอย่างความสมบูรณ์ครบครันได้ยากเข้าจริงๆ ถึงกับว่าเราคงต้องทำใจ ใช้สายตาแห่งความเชื่อ สายตาขององค์พระคริสต์มองข้ามเลยความบาปผิดหรือความขาดตกบกพร่องเหล่านั้นบ้าง เพื่อจะสามารถมองบวกให้เห็นความรักพระเมตตาของพระองค์ต่อคนบาปอย่างเราๆ ท่านๆ นั้นแหละ

ในทัศนะคริสตชน สถานภาพชีวิตมนุษย์เราก็เริ่มต้นเกิดมาด้วยบาปกำเนิดที่สืบเนื่องมาจากมนุษย์ต้นเผ่าพันธุ์คู่แรกคืออาดัมและเอวาที่เรายกให้ท่านเป็นบิดามารดาเดิมของเราตาม

พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกไว้ในปฐมกาล บทที่ 1 บทนี้ น่าจะเป็นข้อเตือนใจให้พ่อแม่ผู้ปกครองพึงสำนึกและสำนึกถึงความรับผิดชอบอย่างสูงสุดต่อบุตรธิดาของตน นอกนั้นยังมีความหมายเชิงบวกว่าเป็นบาปที่นำความยินดีมาให้เพราะเราจะได้อ่อนรับพระแม่สซีอาห์พระผู้ไถ่ ผู้จะเสด็จมาเป็นมนุษย์แท้เหมือนเรา เป็นพระวจนาตถ์จากพระบิดาเจ้าสวรรค์ส่งมาอวตารรับเอากาย (เนื้อหนัง) และยังประทับอยู่เป็นพระเจ้าแท้ท่ามกลางเรา (อิมมานูเอล) ในโลกมนุษย์เรานี้ อีกด้วย

นอกจากนั้น คุณค่าเชิงบวกก็ยังให้ความสำคัญต่อการรับรู้ว่าการทำความบาปผิดนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อถึงกัน ทั้งระหว่างสมาชิกในครอบครัวและชุมชนสังคมส่วนรวม และต่อความรู้สึกสำนึกในการรับผิดชอบบาปของสังคมร่วมกัน ทั้งนี้ ก็เพราะเราต่างผูกพันเกี่ยวข้องกันในฐานะสมาชิกของสังคมเราและสังคมร่วมโลกเดียวกัน

เหนือกว่าอื่นใด ตามความเชื่อคริสตชน ทำให้เรายอมรับความจริงว่าเรามนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้าและพี่น้องกัน เพราะเราต่างถูกสร้างมา ได้รับการไถ่บาปและได้กลับมาฟื้นฟูคืนดีเป็นหนึ่งเดียวกันกับองค์พระเจ้า พระบิดา พระบุตรและพระจิต ความเชื่อข้อนี้คือพื้นฐานและที่มาของความมั่นใจและความสำนึกกลับใจมาสู่วิถีชีวิตในพระเจ้าและการพยายามบรรลุถึงความสมบูรณ์ครบครันในพระเจ้าหรือความรอดฝ่ายวิญญาณของเรานั้นเอง

ด้วยเหตุนี้ เราจึงเห็นได้ว่าการพยายามคืนดีและทำความดีในชีวิตถือเป็นหน้าที่ของเรา ส่วนการบันดลพระพรพรทานและประทานพระเมตตารักอันเต็มเปี่ยมนั้นอยู่ในพระทัยดีอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ของพระองค์

ดังนั้น ความสมบูรณ์ครบครันหรือความดีพร้อมทุกประการ จึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือสร้างสรรค์ชีวิตจิตใจของเราในพระเจ้า เป็นการทำงานชีวิตเพื่อจิตวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับเรา มนุษย์อยู่เสมอ ประสบการณ์ชีวิตจิตใจเช่นนี้ยังถือเป็นการสะท้อนถึงพันธสัญญาแห่งความรักของพระเจ้าและแผนการแห่งความรอดของมวลมนุษย์ ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของเราและเราก็คือประชากรของพระองค์

ด้วยพันธสัญญาทางใจเช่นนี้ ถึงแม้เราจะต้องเดินทางชีวิตและต่อสู้กับความโน้มเอียงและการผจญของบาปสารพัดสารพันในโลกปัจจุบัน แต่เราก็ยังคงสำนึกยอมรับในสภาพบาปตามความเป็นจริงและพร้อมที่จะกลับใจคืนดีกับพระและเพื่อนมนุษย์ ทั้งนี้ โดยไว้วางใจในพระเมตตาของพระองค์อยู่เสมอ

ความสมบูรณ์ครบครันหรือความดีพร้อมนั้น ย่อมทำให้เกิดความเข้าใจสภาพที่แท้จริงของพระเจ้าและสถานภาพจิตวิญญาณของตน โดยการพยายามหลีกเลี่ยงโอกาสบาปและหมั่นทำดีตรงข้ามกับความไม่ดีที่เรามักปลงใจกระทำ จึงเป็นวุฒิภาวะที่แสดงถึงความพยายามที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่และเป็นคนที่สุกพร้อมด้านจิตใจอันจะนำมาซึ่งความสุขใจในพระเจ้าอย่างแท้จริงได้ในที่สุด

การอยู่ในความจริงต่อหน้าพระเจ้านั้นแหละจะทำให้จิตใจเราเป็นอิสระและสำนึกที่จะเริ่มต้นรักพระเจ้าและรักพระองค์ในเพื่อนมนุษย์ด้วยจริงใจ เพื่อสนองตอบความรักอันศักดิ์สิทธิ์และยิ่งใหญ่อย่างหาขอบเขตมิได้ที่พระองค์มีต่อเรา และยิ่งเราสนองตอบความรักนั้นมากเท่าไร ความสมบูรณ์ครบครันหรือความดีพร้อมก็จะปรากฏผลทำให้จิตวิญญาณของเราเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ✠

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองตันใต้ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

ASSUMPTION COLLEGE

English Program(EP) at Rama II Campus

The school will open in May 2012.
We are now receiving applications for new EP students
for Years 1 and 4, and Years 7 and 9.

เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่โปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program:EP)
เพื่อเข้าเรียนในปีการศึกษา 2555
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

For more information please contact our information office at "The Trinity Building"
Rama II Campus of Tel: 0 2630 7111-25 Mobile : 080 101 2552 and <http://www.assumption.ac.th>

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ อาคาร The Trinity Building โรงเรียนอัสสัมชัญ แคมป์สพรธรรม 2
โทร 0 2630 7111-25 ต่อ 422-423 มือถือ 080 101 2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร 0 2675 6970-84 โทรสาร 0 2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม
28 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0 2630 7111-25 โทรสาร 0 2237 7769

โรงเรียนอัสสัมชัญ โปรแกรมภาษาอังกฤษ
52 ซ.บางนาวิถึ คลองตันนครินทร์ อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
โทร 0 2630 7111-25 มือถือ 0 80101 2552

หัวใจแห่งความสุข

เรื่องราวชีวิต ความช่วยเหลือจากพระ

ผมมาค่ายสุข 4 สุขซึ่งเป็นค่ายรวมนักศึกษาคาทอลิกจากที่ต่างๆ ในค่ายนี้ นอกจากจะได้รับมิตรภาพ ความเข้าใจตนเองและคนอื่นแล้ว ความประทับใจที่ทำให้ น้องๆ นักศึกษามีร่วมกันทุกคนคือ การออกเยี่ยมพ่อแม่พี่น้องชาวคลอง 12...

ประวัติชุมชนคริสตังคลอง 12 ลำไทรเริ่มมาเมื่อ 115 ปีที่แล้ว โดยคุณพ่อ ยวง เอียงได้ช่วยคริสตังเงินหลายครอบครัวให้มาทำนาที่นี่ ท่านเริ่มสร้างโรงสวดเป็นไม้ ต่อมาชุมชนคริสตังที่นี่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ท่านจึงได้สร้างวัดใหม่เป็นอิฐ ทำพิธีเสกวันที่ 21 กันยายน ปีค.ศ. 1911 ถวายแด่ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ วัดนี้จึงมีชื่อว่า “วัดพระวิสุทธิวงศ์” ปีนี้จะมีฉลองวัดครบรอบ 100 ปีในเดือนธันวาคม

ผมเดินทางมาที่นี่ครั้งแรกเมื่อ 30 ปีมาแล้ว ในเวลานั้นผมและเพื่อนๆ นั่งเรือโดยสารซึ่งเป็นเรือหางยาวมาจากสะพานใหม่ เสียค่าเดินทางคนละประมาณ 50 บาท จำได้ว่าพอมายังคลอง 12 แล้ว ผมบนศีรษะจะลูตามลมไปด้านหลัง ทำให้หน้าผากเปิดกว้างจนเห็นได้ชัด...

การมาเยี่ยมพ่อแม่พี่น้องที่นั่นในครั้งนั้นและการมาเยี่ยมกับน้องๆ นักศึกษาครั้งล่าสุดนี้ ความประทับใจและความสุขใจที่ผมได้รับไม่แตกต่างกันเลย ยังคงประทับใจกับชุมชน คลอง 12 เสมอ...

เรื่องราวชีวิตและความเชื่อมากมายที่น้องๆ นักศึกษาและผมได้ยืมจากพ่อแม่พี่น้องที่นั่น ทั้งเรื่องความช่วยเหลือจากพระเจ้า จากพระเยซูเจ้า จากแม่พระ พระช่วยให้รอดชีวิตจากอุบัติเหตุรถโดยสารตกคลองข้างทาง พระช่วยให้รอดจากไฟไหม้บ้าน... ความรู้สึกขอบคุณพระเจ้าที่ช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวดีขึ้นจากเมื่อก่อนที่ยากจนขัดสนเป็นอย่างมาก ให้มีอยู่มีกินแบบพอดีพอเหมาะและพอเพียง...

ความเชื่อ ความไว้วางใจ และขอบคุณ

มีข้อคิดมากมายหลายเรื่องพี่น้องๆ นักศึกษาประทับใจและจดจำมาแบ่งปันกัน อย่างเช่น

“เมื่อก่อนลำบากกว่านี้มาก เดี่ยวนี้อยู่อย่างนี้พอใจแล้ว ขอบคุณพระมากแล้ว”

“เห็นคนอื่นที่มาซื้อของที่ตลาดแล้วเห็นใจ เขาลำบากกว่าเรามาก”

“เราเป็นคริสตังต้องซื่อสัตย์ต่อลูกค้า จะขายจะซั่งกิไลต้องให้เต็มกิไล... ของที่ขายต้องมีคุณภาพ”

“พระไม่ทิ้งเรา แล้วเราจะทิ้งพระได้อย่างไร”

“พระเจ้าช่วยเรามาก เราอยากตอบแทนพระเจ้า” (เช่น การอาสาช่วยงานที่วัด) หรือแม้แต่ครอบครัวที่ไม่ใช่คริสตังก็ยังคงกล่าวว่า “เราไม่ใช่คริสตัง แต่คุณพ่อก็ยังมาเยี่ยม มาดูแลเรา”

เรื่องราวของชีวิตจากพ่อแม่พี่น้องคริสตังคลอง 12 ทำให้น้องๆ นักศึกษาได้เข้าใจถึงความสุขว่ามีที่มาจาก “**ความสุขทางจิตวิญญาณ**” เป็นความสุขจากภายใน ไม่ได้เป็นความสุขจากภายนอก... ประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำให้เกิดความไว้วางใจต่อพระเจ้า ไว้วางใจต่อชีวิต... น้องๆ นักศึกษาชาวพุทธที่เข้าร่วมด้วยคนหนึ่งแบ่งปันสิ่งที่เขาได้รับ ได้สัมผัสด้วยใจว่ามี 3 คำคือ “**ความเชื่อ ความไว้วางใจ และขอบคุณ**”

จากความสุขทางจิตวิญญาณสู่สุขกาย-ใจ-สังคม

เมื่อใคร่ครวญถึงเรื่องความสุขที่เราได้พบจากการเยี่ยมพ่อแม่พี่น้องชุมชนคลอง 12 แล้วเราพบว่า “**ความสุขทางจิตวิญญาณ**” นั้นมีพลังมากและสามารถส่งผลต่อ**ความสุขทางกาย จิตใจ และสุขทางสังคม**” ความสุขทางจิตวิญญาณในที่นี้หมายถึง ความสุขที่เกิดจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า (สิ่งสูงสุด) ทำให้เกิดความหวัง ความศรัทธา ปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามด้วยความเมตตากรุณา ละลดความเห็นแก่ตัว ให้ความช่วยเหลือคนอื่น ส่วนความสุขทางกายหรือสุขภาวะทางกายหมายถึงร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ความสุขทางจิตใจนั้นเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก เช่น มีความเบิกบานใจ สบายใจ ไร้กังวล และความสุขทางสังคมนั้นเป็นความสุขจากความสัมพันธ์กับคนอื่น อาทิ มีความรัก ความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในครอบครัว ในชุมชน ในสังคม

ความสุขหรือสุขภาวะทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยมีความสุขทางจิตวิญญาณเป็นส่วนที่สำคัญช่วยให้ความสุขในด้านอื่นๆ เกิดขึ้นตามไปด้วย หากขาดความสุขหรือสุขภาวะทางจิตวิญญาณ มนุษย์จะไม่พบความสุขที่แท้จริง ขาดความสมบูรณ์ในตนเอง มีความรู้สึกบกพร่อง หากมีความพร้อมถึงคุณค่าสูงสุดก็มีความสุขได้ แม้ว่าจะบกพร่องทางกาย เช่น มีความพิการ เป็นโรคเรื้อรัง หรือร้ายแรง (นายแพทย์ประเวศ วะสี, 2543)

ความสุข...หาได้ที่ไหน?

พระเยซูเจ้าให้คำตอบเราไว้อย่างชัดเจนว่า “ความสุขหาได้ที่ไหน?” จากพระวรสารนักบุญมัทธิวบทที่ 5 ข้อ 3-10

ผู้มีใจยากจนย่อมเป็นสุขเพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้เป็นทุกข์ โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน

ผู้มีใจอ่อนโยน ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก

ผู้หิวกระหายความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม

ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา

ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า

ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรมย่อมเป็นสุขเพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

หัวใจแห่งความสุข

คุณพ่อเยสุอิตท่านหนึ่งที่ผมนับถือ คุณพ่อออกัสติน โมลิ่ง, เอส.เจ. กล่าวถึงหัวใจของความสุขในพระวรสารบทนี้ว่า “นี่เป็นวิถีแห่งความสุขของพระเยซูเจ้า และนี่เป็นทางดำเนินชีวิตของเราคริสตชน...”

“พระเยซูเจ้ามิได้สอนวิธีการที่จะนำเราไปสู่ความสุข ความสุขนี้เป็นเพียงผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นกับเรา เมื่อเราเดินตามพระเยซูเจ้า โดยปราศจากการเห็นแก่ตัวใดๆ” “ความสุขที่แท้จริงนี้ มิได้เป็นสิ่งที่เราสร้างขึ้นมาได้โดยวิธีการต่างๆ แต่เป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงประทานให้”

หัวใจสำคัญของการมีความสุขหรือการเป็นสุขคือ ความเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์โดยเน้นไปที่ความรักเมตตาต่อผู้คนที่เป็ทุกข์หรือเดือดร้อน มีความห่วงใยในเรื่องความสุขของคนอื่น และต่อสู้เพื่อความสุขของพวกเขา ซึ่งยากกว่ารักคนที่มีความสุขอยู่แล้ว...

ส่วนเรื่องความสุขของตนเองนั้น เราก็วางตัวเฉยๆ ยากจนก็ได้ ถูกลืมก็ได้ ถูกข่มเหงก็ยังได้ ขอเพียงว่าอย่าให้คนอื่นเดือดร้อนตามไปด้วย นอกนั้นเรายังยอมรับตนเองว่า “เราต้องการพระเจ้า” เราปรารถนาพระเจ้า เพราะเรารู้ตัวว่าเราอยากจนหรือบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง (เช่น บกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณ) ไม่ได้ถือว่าตัวเองดีพร้อมหรือเป็นผู้ชอบธรรม

ช่วยลดทุกข์และเพิ่มสุขให้คนอื่น

เมื่อย้อนมองตนแล้ว ไซ้หรือไม่ว่า การเป็นผู้มีความสุขของเราในขณะนี้หัวใจเดียวกับพระเยซูเจ้า เป็นความสุขที่มาจากหัวใจที่ “ปฏิบัติความเมตตากรุณา พร้อมช่วยเหลือผู้คนที่มีความทุกข์ เดือดเนื้อร้อนใจ” เป็นความสุขที่มาจากหัวใจที่ยอมรับตนเองว่า “เราต้องการพระเจ้า” ...

เราอาจเริ่มปฏิบัติการเป็นผู้มีความสุขในชีวิตจริงตามแบบคริสตชนได้หลายวิธี... วิธีหนึ่งที่อาจทำได้ง่าย ๆ ก็คือ เริ่มต้นด้วยการคิดถึงบุคคลรอบข้างที่มีความทุกข์เดือดร้อน เขากำลังเป็นทุกข์ด้วยเรื่องอะไร และเราจะช่วยให้ความทุกข์ของเขาลดน้อยลงและเพิ่มความสุขของเขาให้มากขึ้นได้ด้วยวิธีใดบ้าง...

คิดถึงคนรอบข้างที่มีความทุกข์เดือดร้อนว่ามีใครบ้าง	เขากำลังเป็นทุกข์หรือเดือดร้อนด้วยเรื่องอะไร	เราจะช่วยให้ความทุกข์ของเขาลดน้อยลงและเพิ่มความสุขของเขาให้มากขึ้นได้ด้วยวิธีใดบ้าง
1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10)		

ผู้เขียนขอขอบพระคุณพ่อแม่พี่น้องคริสตังชุมชนคลอง 12 ถ้าใครในการต้อนรับและการแบ่งปันกับน้องๆ นักศึกษาด้วยชีวิต น้องๆ ทุกคนรู้สึกดีใจ และได้เรียนรู้จากแบบอย่างของการเป็นผู้มีความสุขและช่วยให้คนรอบข้างมีความสุขของท่าน

ขอพระเยซูเจ้าทรงนำทาง เป็นแสงสว่าง และทรงอวยพระพรแด่พ่อแม่พี่น้องคริสตังชุมชนคลอง 12 และท่านผู้อ่านทุกท่าน ให้ใกล้ชิดสนิท รัก และติดตามพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ ในทุกวันของชีวิต... เพื่อรักและรับใช้เพื่อนมนุษย์ในทุกหนแห่ง... ให้ทุกพื้นที่ของชีวิต ทุกพื้นที่ของชุมชน ทุกพื้นที่ของสังคมเต็มไปด้วยความสุขและการช่วยให้คนอื่นมีความสุข... ทั้งสุขทางกาย สุขทางใจ สุขทางสังคม และสุขทางจิตวิญญาณ...

ขอเชิญชวนน้องๆ นิสิตนักศึกษาคาทอลิกระดับปริญญาตรีทุกสถาบันทั่วประเทศไทย อายุระหว่าง 18-22 ปี มาพบกันในค่ายร่วมชีวิตและอาสาพัฒนาชนบท “ประปาภูเขา-ประป่าน้ำใจ” เพื่อช่วยให้ชาวบ้านมีน้ำใช้ทั่วทั้งหมู่บ้าน ในวันที่ 15-23 ตุลาคม 2554 หมู่บ้านในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน (สถานที่ : กำลังอยู่ในระหว่างการติดต่อ) ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student

เชิญชมเว็บไซต์บ้านน้ำใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านน้ำใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

สมุนไพรไทย (2)

13. ปญจขันธ์ *Gynostemma pentaphyllum* (Thunb.)

ต้นส่วนเหนือดินและใบมีรสขม หรือขมอมหวาน แพทย์แผนจีนใช้ส่วนเหนือดินหรือใบเป็นยาแก้ไอ เสบ แก้ไอ ขับเสมหะ แก้หลอดลมอักเสบชนิดเรื้อรัง

14. พริกไทย *Piper nigrum* (L.)

ผล (ซึ่งเรียกว่าพริกไทยดำ) หรือเมล็ด (ซึ่งเรียกว่าพริกไทยร้อนหรือพริกไทยขาว)

ใช้แก้อาการปวดท้อง ท้องอืด ท้องเฟ้อ ใช้ผลหรือเมล็ดทำเป็นผง ครั้งละ 0.5/ครั้ง ช้อนชา หรือหนัก 0.5-1 กรัม ผสมน้ำสุกรับประทาน วันละ 3 ครั้ง เหมาะสำหรับผู้ใหญ่

15. สมอไทย *Terminalia chebula* Retz.

ผลทั้งสดหรือแห้ง ใช้แก้อาการท้องผูก ใช้เนื่องจากผลสดประมาณ 10 ผล จิ้มเกลือรับประทาน หรือใช้ผลแห้งประมาณ 6 ผลคั้นกับน้ำดื่มเกลือพอสสมควรรับประทาน

16. กระจับแดง *Hibiscus sabdariffa* L.

ใบ ละเอียดเสมหะ แก้ไอ ขับเมือกมันในลำไส้ ทำให้โลหิตไหลเวียนดี ช่วยย่อยอาหาร หล่อลื่นลำไส้ ขับปัสสาวะ เป็นยาระบายและบำรุงธาตุ ต้มชะล้างแผล หรือตำพอกฝี แก้พยาธิตัวจิ๊ด ดอก ไล่ไขมันในเลือด ละเอียดเสมหะ ขับเมือกในลำไส้ ให้ล้างสูทวารหนัก ขับปัสสาวะ แก้นิ่ว แก้ไอ ทำให้สดชื่น ลดไข้ ขับน้ำดี แก้พยาธิตัวจิ๊ด ผล แก้อาการคันโลหิตสูง ไล่ไขมันในเส้นเลือด แก้กระหายน้ำ แก้นิ่วในไต ในกระเพาะปัสสาวะ รักษาแผลในกระเพาะอาหาร สมานแผลในกระเพาะอาหาร แก้อ่อนเพลีย บำรุงกำลัง บำรุงธาตุ แก้ดิพิการ แก้ปัสสาวะพิการ แก้เส้นเลือดตีบตัน แก้

พยาธิตัวจิ๊ด เมล็ด บำรุงกำลัง บำรุงธาตุ ขับปัสสาวะ แก้ดิพิการ แก้อ่อนเพลีย เป็นยาระบาย เป็นยาฆ่าพยาธิตัวจิ๊ด

17. กระจับดำ *Kaempferia parviflora* Wall. ex Baker

เหง้าและราก (ทั้งสดหรือแห้ง)

ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ฤทธิ์ต้านอักเสบสาร 5,7 ไดเมทออกซีฟลาโวน (5,7-DMF) ที่แยกได้จากเหง้ากระจับดำ มีฤทธิ์ต้านการอักเสบเทียบได้กับยามาตรฐานหลายชนิด คือ แอสไพริน, อินโดเมธาซิน, ไฮโดรคอร์ติโซน และเพรดนิโซโลน จากการศึกษาฤทธิ์ต้านอักเสบของสารนี้ในสัตว์ทดลองด้วยวิธีการต่างๆ พบว่าสาร 5,7-DMF สามารถต้านการอักเสบแบบเฉียบพลันได้ดีกว่าแบบเรื้อรัง โดยแสดงฤทธิ์ยับยั้งการบวมของอุ้งเท้าหนูขาวจากสารคาราจินแนนและเคโอลิน ได้ดีกว่าฤทธิ์ยับยั้งการสร้าง granuloma จากการฝังสำลีได้ผิวหนัง นอกจากนี้ พบว่า สาร 5,7-DMF มีฤทธิ์ยับยั้งการเกิด exudation และการสร้างสาร prostaglandin อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อศึกษาฤทธิ์ต้านการอักเสบในช่องปอดของหนูขาว (rat pleurisy) ฤทธิ์ต้านเชื้อจุลินทรีย์สาร 5,7,4'-trimethoxyflavone และ 5,7,3',4'-tetramethoxyflavone แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ Plasmodium falciparum ที่เป็นสาเหตุของโรคมาลาเรีย ส่วนสาร 3,5,7,4'-tetramethoxyflavone และ 5,7,4'-trimethoxyflavone แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ Candida albicans และแสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ Mycobacterium อย่างอ่อนพิชต่อเซลล์มะเร็ง (cytotoxic activity) จากการทดสอบผลของฟลาโวนอยด์ 9 ชนิดของกระจับดำต่อเซลล์มะเร็ง

เช่น KB, BC หรือ NCI-H187 ไม่พบว่ามีสารใดทำให้เกิดพิษต่อเซลล์มะเร็งที่ทดสอบฤทธิ์ขยายหลอดเลือดแดงมีรายงานการวิจัยว่า สารสกัดด้วยเอทานอลของกระชายดำมีฤทธิ์ขยายหลอดเลือดแดงใหญ่ (aorta) ลดการหดเกร็งของลำไส้เล็กส่วนปลาย (ileum) ของหนูขาว และยับยั้งการเกาะกลุ่มของเกล็ดเลือดของคน การศึกษาทางพิษวิทยาการศึกษาพิษเรื้อรังระยะเวลา 6 เดือน ของผงกระชายดำในหนูขาว ในขนาด 20 , 200, 1000 และ 2000 มก./กก./วัน เทียบกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับน้ำ พบว่า หนูที่ได้รับกระชายดำทุกกลุ่มมีน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น อาการและสุขภาพไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมหนูที่ได้รับกระชายดำขนาด 2000 มก./กก. มีน้ำหนักสัมพัทธ์ของตับสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องจากมีน้ำหนักตัวที่ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมและมีเม็ดเลือดขาวโอสิโนฟิลต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แต่ยังคงอยู่ในช่วงค่าปกติ ในหนูเพศเมียที่ได้รับกระชายดำขนาด 2000 มก./กก. มีระดับคอเลสเตอรอลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ หนูทั้งสองเพศที่ได้รับกระชายดำ 2000 มก./กก. มีระดับซีรั่มโซเดียมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญแต่ยังอยู่ในช่วงค่าปกติผลการตรวจอวัยวะทางจุลพยาธิวิทยานั้นไม่พบการเปลี่ยนแปลงที่บ่งชี้ว่าเกิดจากความผิดปกติของกระชายดำ รายงานการวิจัยทางคลินิกยังไม่มีรายงานการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิผลของกระชายดำในคน

18. ผักคาวตอง *Houttuynia cordata* Thunb

ราก ทั้งต้น ต้น ใบ

ในประเทศจีน มีการใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยาผงสำหรับรับประทาน ใช้ในการรักษามะเร็งทางเดินอาหารและมะเร็งทางเดินหายใจรวมไปถึงเนื้องอกในรังไข่ (oophoroma) มะเร็งปากมดลูก และมะเร็งเต้านม ใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยาสำหรับรักษามะเร็ง

ปอด เป็นส่วนประกอบในตำรับยาจีนซึ่งกล่าวว่ามีสรรพคุณในการกำจัดความร้อนและสารพิษ เพิ่มการไหลเวียนของเลือด และใช้รักษามะเร็งหลอดอาหาร ใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยารับประทาน สำหรับยับยั้งและทำลายเซลล์มะเร็ง และเพิ่มภูมิคุ้มกัน ใช้เป็นส่วนประกอบในตำรับยาในรูปแบบ ointment สำหรับใช้ทาภายนอกรักษาเต้านมอักเสบ และมะเร็งเต้านม ใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยาทั้งในรูปแบบที่ใช้รับประทาน และเป็นยาฉีดสำหรับรักษามะเร็งกระเพาะอาหาร ใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยาจีนสำหรับรักษามะเร็งและรักษาอาการข้างเคียงที่เกิดจากการใช้รังสีรักษา และเคมีบำบัด ใช้ผักคาวตองเป็นส่วนประกอบในตำรับยาน้ำรับประทานรักษาโรคมะเร็งลำไส้ส่วน rectum มะเร็งกระเพาะอาหาร มะเร็งหลอดอาหาร และมะเร็งเต้านม

19. สมอพิเภก *Terminalia bellerica* (Gaertn.) Roxb.

ราก แก้วโลหิตอันทำให้ร้อน เปลือกต้น แก้วปัสสาวะพิการ แก่นต้น แก้วริดสีดวง ใบ แก้วบาดแผล ดอก แก้วโรคตา ผลอ่อน แก้วลมแก้วไข เป็นยาถ่าย ผล แก้วลมแก้วไข ทำให้ชุ่มคอ แก้วลมอัมพาต แก้วผิวหนังเป็นตุ่มหนอง

ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ด้านเชื้อแบคทีเรีย ด้านไวรัส ด้านเชื้อรา ด้านยีสต์ ฆ่าไส้เดือน ด้านมาลาเรีย เป็นพิษต่อปลา แก้วหืดแก้วไอ แก้วหวัด เร่งการสร้างน้ำดี รักษาดีซ่าน ลดความดันโลหิต ยับยั้งระดับคอเลสเตอรอลในเลือดสูง ยับยั้งหลอดเลือดอุดตัน ยับยั้งเบาหวาน ลดระดับน้ำตาลในเลือด ยับยั้งฟันผุ ลดการอักเสบ แก้วผิว คลายกล้ามเนื้อ มดลูก ยับยั้งการฝังตัวของตัวอ่อนที่ผนังมดลูก ยับยั้งการกลายพันธุ์ ยับยั้งเอนไซม์ HIV-1 reverse transcriptase, HIV-1 Protease

ภาพวาดเกี่ยวกับประวัตินักบุญคอนบอสโก บน โคมใหญ่

เยี่ยมเมืองตูริน

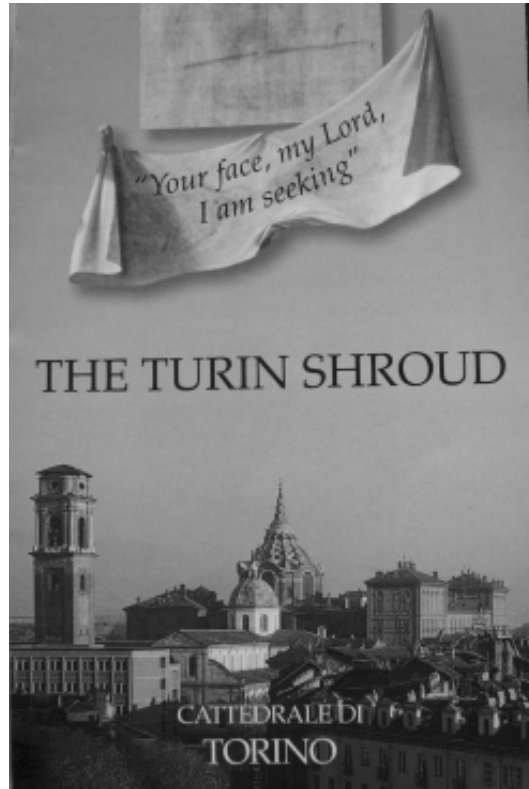
ปิดเทอมแล้ว ก็เป็นโอกาสแสวงหาประสบการณ์ดีๆ อีกแล้วครับ เดือนนี้เป็นเดือนที่พระศาสนจักรเรา ได้จัดงานมหกรรมใหญ่อีกงานหนึ่งคือ “งานชุมนุมเยาวชนโลก” ซึ่งทางกรุงมาดริด เมืองหลวงของสเปน เป็นเจ้าภาพ ในระหว่างวันที่ 16-21 สิงหาคม 2011 ผมอดคิดถึงไม่ได้ ถึงงานชุมนุมครั้งล่าสุดที่ซิดนีย์ ออสเตรเลีย นับว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับทุกคนทีเดียว

วันนี้ผมจะพาคุณผู้อ่าน มาที่เมืองตูริน (Torino-อิตาลี) ครับ เพราะเมืองนี้เป็นเมืองสำคัญของนักบุญองค์อุปถัมภ์ของเยาวชน คือ นักบุญคอนบอสโก ผมได้เล่าถึงบ้านเกิดของท่าน เมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา เพราะเป็นโอกาสครบรอบ 150 ปีของการตั้งคณะฯ พระธาตุบางส่วนของท่านกำลังอยู่ในระหว่างการเดินทางเยี่ยมเยียนคณะซาเลเซียนทั่วโลกซึ่งได้ผ่านประเทศไทยไปแล้ว และจะไปสิ้นสุดวันที่ 31 มกราคม 2014 ที่อิตาลี

ที่บ้านวัลค็อกโก เมืองตูริน เป็นเมืองที่ ท่านได้ทำให้งานอภิบาลเยาวชนของท่านเติบโต ก้าวหน้า ท่านได้สร้างศูนย์และโรงเรียนสำหรับ เยาวชนขึ้นที่นั่น ปัจจุบันได้กลายเป็นบ้านแม่ ศูนย์กลางคณะซาเลเซียน มีบาซิลิกา (มหาวิหาร) แม่พระองค์อุปถัมภ์ ซึ่งเป็นสักการสถานสำคัญ แห่งหนึ่งของตูริน

มหาวิหารแห่งนี้ สร้างขึ้นเมื่อปี 1862 มี วัตถุประสงค์ที่เก็บพระธาตุนักบุญของคณะซาเลเซียน หลายท่าน เช่น นักบุญคอนบอสโก นักบุญดอมินิก ซาวีโอ เป็นต้น บริเวณข้างๆ บาซิลิกา เป็นบ้าน ศูนย์กลางคณะซาเลเซียน มีนิทรรศการ และห้อง เก็บข้าวของเครื่องใช้ของท่าน ช่วงที่เป็นพระสงฆ์ อยู่ที่นี้ รวมทั้งประวัติศาสตร์ของสถานที่แห่งนี้

โลงแก้วที่เก็บพระธาตุ มีบริเวณสวดภาวนา และสามารถเดินย้อน ไปทางด้านหลังเพื่อชมอย่าง ใกล้ชิดได้ ได้โดมหลักมีภาพวาดเกี่ยวกับชีวประวัติ

ข้าพเจ้าแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

การซ่อมแซมส่วนที่ถูกไฟไหม้ในปี 1534

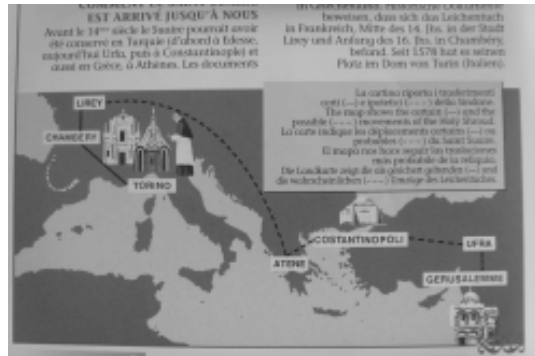
ภาพวาดแม่พระองค์อุปถัมภ์ หลังพระแท่น

ของท่านนักบุญ และหลังพระแท่นใหญ่มีภาพวาดแม่พระองค์อุปถัมภ์ อันโดดเด่น

อีกสถานที่หนึ่งที่ชาวแสวงบุญเมื่อไปตุรินแล้วไม่ควรพลาดคือ “คูโอโม” หรือบาซิลิกา นักบุญยอห์น บัปติสต์ เป็นสถานที่เก็บผ้าห่อพระศพ หรือผ้าตราสัง ซึ่งมีร่องรอยการทรมานปรากฏอยู่บนผืนผ้า ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ทั้งรอยมงกุฎหนาม รอยตอกตะปูที่ข้อมือและเท้า รอยเลือดบริเวณสี่ข้าง ร่องรอยการถูกเฉี้น และร่องรอยไอบหน้า ซึ่งเหมือนกับพระเยซูเจ้า

ประวัติศาสตร์ของผ้าผืนนี้ ย้อนร่องรอยไปครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 544 ที่เมืองเอเดสซา (Edessa) ปัจจุบันคือเมืองอูร์ฟา ประเทศตุรกี ได้มีตำนานกล่าวถึง ภาพที่ “ไม่ทำด้วยมือ” ซึ่งสมัยนั้นผ้าผืนนี้ถูกพับ และแสดงเฉพาะส่วนของไอบหน้า

ปี 944 ผ้าผืนนั้นถูกย้ายมาที่กรุงคอนสแตนติโนเปิล ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ถูกค้นพบ แต่ในปี 1204 มีรายงานจากนักรบในสงครามครูเสดชื่อ Robert de Clari ว่าผ้าผืนนี้หายไป แต่ไปปรากฏว่าเป็นสมบัติของ Geoffery de Charny ใน Lirey ประเทศ

แผนที่การเดินทางของผ้าห่อพระศพแห่งตุริน

ฝรั่งเศส ต่อมาในปี 1453 มาร์กเกร็ด แห่ง ชาร์นี ได้มอบแก่ ดยุค หลุยส์ ที่ 1 แห่ง Savoy ซึ่งเก็บรักษาที่วัดน้อยใน Chambery

และที่นี้เองในปี 1532 ได้เกิดไฟไหม้กล่องเงินมุมหนึ่งทีเก็บผ้าได้ละลาย ไหม้มุมหนึ่งของผ้า ทำให้เมื่อคลี่ผ้าออกจะเห็นรอยใหม่ มีความพยายามซ่อมผ้า ในปี 1534 ใช้เวลา 17 วัน โดยซิสเตอร์คณะนักบุญคลารา แห่ง Chambery และได้ย้ายมาเก็บที่ตุริน ในปี 1578 โดย Emanuele Filiberto แห่ง Savoy

ผ้านี้ถูกถ่ายภาพครั้งแรกในปี 1898 และออกอากาศทางโทรทัศน์ครั้งแรกในปี 1973 เมื่ออุมแบร์โต ที่ 2 แห่ง Savoy เสียชีวิต ได้มอบผ้านี้ให้เป็นสมบัติของสันตะสำนัก

ความพยายามพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เริ่มขึ้นเมื่อปี 1988 ได้ฉายแสง ทดสอบหาอายุคาร์บอน ในปี 1997 เกิดไฟไหม้อีกครั้งที่วัดน้อย

จำลองภาพลักษณะการห่อพระศพ

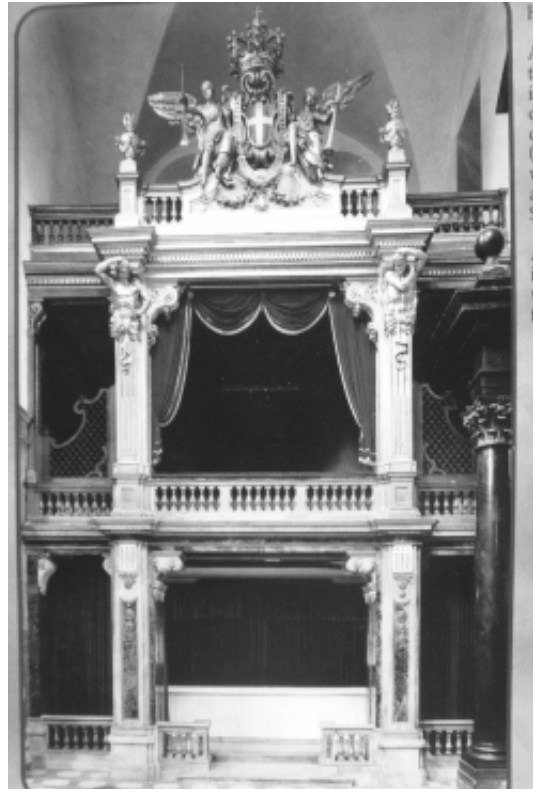
ภาพเปรียบเทียบบ้านศูนย์กลางอดีตกับปัจจุบัน

แต่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงแห่งตूरิน นำออกมาได้ทันเมื่อปี 2000 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 อนุญาตให้จัดแสดงสู่สาธารณชน (ปกติเก็บไว้ในกล่อง) ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ และครั้งล่าสุดเมื่อปี 2010 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

แม้การพิสูจน์จะนำซึ่งข้อสนับสนุนและข้อโต้แย้งมากมาย แต่ผ้าผืนนี้ ก็ยังมีคุณค่าทางจิตใจ

หูน้ผึ้ง บรรจุพระธาตุนักบุญคอนบอสโก

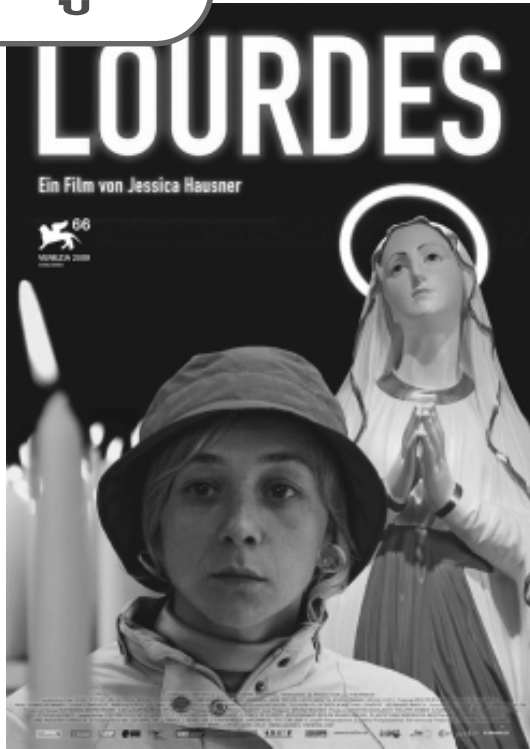
วัดน้อยที่เก็บผ้าห่อพระศพในบาซิลิกา

ให้คริสตชนได้ระลึกถึงมหาทรมานของพระเยซูเจ้า ซึ่งบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้เคยตรัสถึงว่าเป็น “เงาส่องของพระวรสาร”

ตूरินเป็นเมืองหลวงเก่าช่วงสั้นๆ (1861-1865) พระเจ้าเอมมานูเอล ที่ 2 ผู้รวบรวมประเทศอิตาลี เคยประทับอยู่ ซึ่งยังมีปราสาทจตุรัส อาคารที่น่าสนใจอีกมากมาย เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วยิ่ง เป็นที่ตั้งสโมสรทีมฟุตบอลจูเวนตุส ซึ่งหากเดินชมเมืองคงดูได้ไม่หมดภายในหนึ่งวัน

ก่อนจบ ขอให้พี่น้องช่วยภาวนาสำหรับงานชุมนุมเยาวชนโลก และเพื่องานอบรมเยาวชนซึ่งพวกเขาคืออนาคตของพระศาสนจักรเรา การอบรม เราเริ่มต้นที่บ้าน ที่ครอบครัวเราได้เคยรับขอพระอวยพรพี่น้องทุกท่าน ✠

Lourdes

พิการทางกาย หรือพิกลทางใจ

ผมเชื่อว่าคริสตชนไทยคุ้นเคยหรือมีความศรัทธากับ “แม่พระเมืองลูร์ด” มากทีเดียว ดูได้จากแทบทุกสังฆมณฑลจะต้องมีวัดที่ตั้งชื่อโดยให้เกียรติกับแม่พระเมืองลูร์ด ในกรุงเทพฯ ก็มีวัดแม่พระประจักษ์เมืองลูร์ดหรือวัดบางสะแก สังฆมณฑลจันทบุรีมีวัดแม่พระประจักษ์ที่ลูร์ด อ.บางคล้า จ.ฉะเชิงเทรา เป็นวัดเล็กๆ น่ารักดีริมน้ำ ผมเคยไปค้างที่บ้านคุณพ่อหนึ่งคืน ตอนที่ไปสัมภาษณ์เรื่องราววัดนี้ และได้รับคำบอกเล่าจากคุณครูที่โรงเรียนว่า ผู้ปกครองเด็กที่แม่ไม่ได้เป็นคาทอลิก ก็มีความศรัทธาต่อแม่พระมากเช่นกัน และมีวัดแม่พระเมืองลูร์ดที่บางแสนติดกับมหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนวัดที่แม่จะไม่ได้ชื่อเกี่ยวกับแม่พระ แต่แทบทุกวัดก็มักจะสร้างถ้ำแม่พระไว้คู่กับวัดด้วย ถ้าความเข้าใจของผม

ไม่ผิด ถ้ำแม่พระเกี่ยวข้อโดยตรงกับแม่พระเมืองลูร์ด เพราะคามประวัติในปี 1858 ที่แม่พระประจักษ์มาหลายครั้งต่อหน้าเด็กหญิงชาวบ้านฐานะยากจน ที่ไม่มีแม่แต่บ้านของตนเองคือ **นักบุญแบร์นาเด็ต**

ชีวิตในวัยเยาว์ของผมอยู่ที่บ้านพักครู ติดกับกำแพงวัดนักบุญยอแซฟ ทรอกจันทน์ มีเพียงถนนเล็กๆ กั้นกลาง เวลาอยู่บ้านอากาศร้อน และสมาชิกในบ้านก็มีกันหลายคน จะเล่นซุกซนตามประสาเด็กๆ ก็ไม่ถนัด ว่างเมื่อไรผมต้องตรงดิ่งไปยังวัดทรอกจันทน์ ที่มีมุมสงบร่มเย็นให้เราได้อ่านหนังสือ ทำการบ้าน วิ่งเล่นเตะบอล เล่นโป้กับเพื่อนๆ หรือถ้าทางวัดมีอะไรเล็กๆ น้อยๆ ที่พอจะช่วยให้ พวกเราก็เต็มใจทำอย่างมีความสุข และที่หน้าถ้ำแม่พระ (จะเรียกว่าถ้ำก็ไม่น่าจะใช่ แต่เป็นหินก่อปูนและมีความคดโค้งพอสมควร และมีรูปแม่พระตั้งไว้ด้านหน้า ซึ่งผมว่าก็เหมาะสมกับสภาพอากาศบ้านเราและไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการสร้างสูง) เป็นอีกมุมโปรดของผม เพราะร่มรื่นมาก ข้างหน้ามีสนามหญ้าเขียวจี ข้างๆ ถ้ำมีต้นไม้แผ่ขยายกิ่งก้านให้ความร่มเย็น ส่วนด้านหลังถ้ำเป็นเรือนเพาะชำต้นไม้ นานาชนิดของวัด ซึ่งพวกเราเยาวชนของวัดก็มีส่วนช่วยสร้างและดูแลเรือนเพาะชำด้วยและในวันส่งท้ายปีเก่าจะมีธรรมเนียมที่จะมีมิสซาบูชาสาราญครอบครวัศักดิ์สิทธิ์กันหน้าถ้ำแม่พระ โดยที่แต่ละครอบครัวนำอาหารมาเลี้ยงกัน ครอบครัวยุคนึงอย่าง และหลายคนมักจะมาสวดภาวนาหน้าถ้ำแม่พระ ชีวิตคริสตังกับถ้ำแม่พระคือ ความผูกพันอันงดงาม

ไม่ทราบเหมือนกันว่าธรรมเนียมการสร้างถ้ำแม่พระในเมืองไทยเริ่มครั้งแรกที่วัดไหน แต่ผมคิดเล่นๆ ว่า น่าจะเกี่ยวข้อกับคุณพ่อมิสซันนารีชาวฝรั่งเศสไม่มากนักน้อย ซึ่งคริสตังในวัย 30 ปี ขึ้นไป ย่อมคุ้นเคยกับคุณพ่อฝรั่งเศสเหล่านี้ดี เพราะท่านเหล่านั้นประจำอยู่ที่วัดคาทอลิกหลายแห่ง และทุกคน รักท่านในการอุทิศตนเพื่อสัตบุรุษ รวมทั้งผู้ไม่ได้เป็นคริสต์ การใช้ชีวิตเรียบง่ายและเข้ากับวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดีของท่าน คุณพ่อฝรั่งเศสท่านแรกที่ผมรู้จักคือ **คุณพ่อยวง มารีเย เวียนเนย์ บากอง** ท่านเป็น

ผู้ควบคุมการก่อสร้างวัดตรอกจันทน์ และเป็นเจ้าอาวาสคนแรกตอนที่สร้างวัดเสร็จ ตอนที่ผมเป็นเด็กท่านเกษียณแล้วแต่ยังพักประจำที่วัดตรอกจันทน์ ผมคิดใจที่มีโอกาสครั้ง สองครั้งได้ช่วยมิสซาตอนเช้าที่คุณพ่อปากองถวาย จำได้ว่าท่านต้องใช้แว่นขยายในการอ่านบทประจำมิสซา โตขึ้นมาก็ได้ยินเสียงรำลือว่า สมัยที่พ่อปากองยังจำจรรย์นไหวอยู่นั้น มีคนชอบมาชมมิสซาของคุณพ่อบ่อยๆ แต่คุณพ่อก็ไม่เคยถือโกรธเลย ส่วนความใจดีของท่านที่ผมประทับใจด้วยตัวเองคือ ช่วงบ่าๆ ท่านจะลงมาวนให้เด็กๆ อย่างพวกเราที่วิ่งเล่นอยู่ที่วัดไปซื้อเบียร์สิงห์หนึ่งขวดกับน้ำแข็งเปล่าหนึ่งถุง และทุกครั้งท่านจะยกเงิน 3-4 บาท ซึ่งเป็นตั้งค้ทอนให้เสมอ เงินหนึ่งบาทสมัยนั้นก็ถือว่าไม่น้อยเพราะกล้วยเตี้ยก็ราคาแค่ 5 บาท ....

หนังเรื่อง Lourdes พาเราไปยังจุดกำเนิดของแม่พระประจักษ์ที่เมืองลูร์ด ทางตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศฝรั่งเศส บริเวณเทือกเขาปีเรนีส ใกล้กับพรมแดนประเทศสเปน ผลงานของผู้กำกับ เจสสิกา เฮาส์เนอร์ ชาวออสเตรีย เจ้าของผลงานเรื่อง Hotel หนังพาเราไปรู้จักนักแสดงหญิงกลุ่มหนึ่งซึ่งมีทั้งคนปกติ คนพิการและอาสาสมัครชายหญิงช่วยดูแล โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ คริสติน (รับบทโดยนักแสดงฝรั่งเศส Sylvie Testud ที่แสดงได้ดีมาก) เป็นสาวที่พิการเป็นอัมพาต ต้องใช้ชีวิตอยู่บนรถเข็นตลอดเวลา แม้แต่จะกินข้าวเองก็ทำไม่ได้ หนังค่อยๆ บอกกับเราว่า คริสตินไม่ได้ปรารถนาแรงกล้าที่จะมาที่นี่ แต่การมาที่ลูร์ดก็ดีกว่านั่งอยู่บนรถเข็นให้เวลาหมดไปวันๆ เมื่ออาสาสมัครคนหนึ่งถามเธอว่าชอบที่นี่ไหม เธอตอบว่าชอบที่โรมมากกว่าเพราะมีแหล่งที่เป็นวัฒนธรรมมากกว่า และคนไม่มากเหมือนที่นี่

นักแสดงหญิงกลุ่มนี้ได้สะท้อนความเป็นมนุษย์ออกมาให้เราได้เห็น แม้จะอยู่ในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์

ใกล้แม่พระเช่นนี้แต่เชื่อว่าทุกคนจะอยู่ในบรรยากาศเปี่ยมศรัทธา หรือมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อกันตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่หัวหน้าอาสาสมัครผู้หญิงที่ดูจริงจังจริงจัง และพร้อมที่จะตำหนิเมื่อไม่พอใจ มาเรีย อาสาสมัครหญิงสาวมีหน้าที่ดูแลคริสติน เธอบอกว่าสุขใจที่ได้ทำหน้าที่นี้ แต่ก็เฝ้าคิดถึงแต่การเล่นสกี และไม่ลังเลที่จะไปหาชายหนุ่ม โดยปล่อยคริสตินไว้บนรถเข็นหรือคุณป้าช่างนิโทษสองคนที่ยุ่งเรื่องคนอื่นตลอดเวลา จนไม่รู้ว่าจะมีเวลาสวดภาวนาหรือคิดถึงพระหรือไม่ แม้แต่บาทหลวงเมื่อเกิดเหตุปาฏิหาริย์ขึ้นกับคริสติน เขาก็ขอเป็นคนแรกที่ได้น้ำได้ตา หรือกล้องก็ถ่ายให้เราเห็นร้านขายของที่ระลึกของลูร์ดอยู่บ่อยๆ สะท้อนถึงศาสนากับการค้าขายที่แยกกันไม่ออก มีแต่เพียงคุณป้ารุมเมทของคริสตินที่นำคำสอนของศาสนาไปสู่ภาคปฏิบัติมากที่สุดเพราะเธอคอยช่วยเหลือคริสตินทุกครั้งที่ไม่มีใครดูแล

หนังไม่ได้ตัดสินถูก ผิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นที่เมืองลูร์ด เช่นเดียวกับที่แสดงให้เห็นว่าศรัทธาหายจากโรคร้ายหรือความพิการเกิดขึ้นได้แต่ไม่ได้เกิดกับทุกคน และบางคนก็ไม่ได้หายอย่างถาวร แต่สิ่งหนึ่งที่ช่วยบรรเทาใจผู้ทุกข์ทรมานที่เดินทางมาจากทั่วสารทิศก็คือบรรยากาศของความศรัทธารวมหมู่ของมวลชนร่วมใจกันในมิสซาหน้าถ้ำแม่พระ การอวยพรศีลมหาสนิท การสวด “วันทามารีย์” ในทุกกิจกรรม โดยเฉพาะอาสาสมัครต้องสวดให้กับผู้พิการก่อนนอนทุกครั้ง แต่ความพิกลพิการในจิตใจมนุษย์นั้น จะอาศัยพระพรของพระเจ้าหรือการสวดอ้อนวอนแม่พระอย่างเดียวคงไม่ได้ ต้องอาศัยความเข้มแข็งในจิตใจของเรามนุษย์ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง กลัใจ ทำความสะอาดจิตใจอยู่เสมอๆ ทุกๆ วัน เช่นนั้นแล้วน้ำจากเมืองลูร์ดก็จะไม่ได้รักษาเฉพาะโรคทางร่างกายแต่มีผลต่อโรคร้ายในวิญญาณของเราด้วย ☸

สามี สุดประเสริฐ

เมื่อหลายสัปดาห์มาแล้วได้ดูรายการ “ครอบครัวเดียวกัน” เป็นรายการที่สร้างสรรค์สังคม ผู้ผลิตรายการต้องการเป็นสื่อให้ครอบครัวต่างๆ ที่ได้ชมรายการ หวนกลับมาดูครอบครัวตนเองว่ามีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ ทัวไปไหม? ให้เกิดแง่คิด มุมมอง หลายครั้งมีภาพบนหน้าหนังสือพิมพ์มีผู้ชายทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ ผู้หญิง หรือสามีทำร้ายภรรยาอยู่บ่อยๆ จนต้องมารณรงค์ต่อต้านความรุนแรง

แต่เรื่องที่ดูและนำมาเล่านี้เป็นภาพที่ตรงกันข้าม ทำให้รู้สึกดีใจ และปลาบปลื้มเมื่อได้ดูรายการนี้จนจบ มันเกินคุ้มกับการได้รับข้อมูลดีๆ ซึ่งแทบไม่น่าเชื่อว่าจะมีคนดีขนาดนี้อยู่ในโลกใบนี้ เขาชื่อ “แองเจโล” เป็นชาวออสเตรเลีย เขาได้รู้จักกับหญิงไทยคนหนึ่งชื่อ “อัน” (กาญจนา เกตุประยูร)

มันเป็นบุพเพสันนิวาสที่ฝ่ายหญิงพิการอันเกิดจากอุบัติเหตุรถคว่ำเมื่อ 7 ปีก่อน จากคนปกติ ร่าเริง คล่องแคล่ว กลายมานั่งรถเข็นแทน ต้องมีคนคอยช่วยเหลือตลอดเวลา เธอท้อแท้และสงสารแม่ เธอเคยช่วยเหลือครอบครัวได้ แต่มาวันนี้แม่กลับต้องมาดูแลเธอเหมือนเด็กอ่อน เธอเศร้าโศกและไม่อยากทำอะไรอีกเลย ชีวิตผ่านไปวันๆ อย่างหดหู่ แม่จึงแนะนำให้เธอใช้อินเทอร์เน็ตคุยกับเพื่อนๆ เผอิญน้องสาวของเธอพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ แต่เขาอยากคุยกับเพื่อนชายชาวออสซี่ อันเป็นฐานะได้ต่อกับฝ่ายชายแทนน้องสาว

อยู่มาวันหนึ่ง แองเจโล ขอให้เปิดเผยตัวผู้ที่คุยผ่านอินเทอร์เน็ต และฝ่ายชายก็ชักไม่แน่ใจว่าเป็นใครกันแน่ที่คุยกับเขา เพราะมีพิรุณบางอย่างเกี่ยวกับตัวน้องสาวของอัน ซึ่งไม่น่าจะเป็นคนที่เขาติดต่อด้วย

“อัน” รู้สึกผิดเพราะไม่พูดความจริง เธอจึงรับสารภาพกับ “แองเจโล” จึงทำให้ฝ่ายชายซาบซึ้งในตัว “อัน” มากยิ่งขึ้น จึงเปลี่ยนมาสนทนากับอันแทน ด้วยความซื่อและสดใส จึงทำให้หนุ่มเกิดหลงรักอันและบินมาดูแลตัวหญิงสาวถึงเมืองไทย หญิงสาวเกิดความกลัวว่าชายหนุ่มจะรับสภาพความพิการของเธอไม่ได้จึงไม่กล้าไปปรับชายหนุ่มที่สนามบิน แต่พ่อแม่และน้องไปแทน เมื่อฝ่ายชายรู้ว่าฝ่ายหญิงคอยอยู่ที่บ้าน (ภูเก็ต) เขาจึงรีบไปหา แทนที่จะจ้องดูรถเข็นและแขนขาที่พิการชายหนุ่มกลับรีไทร์เข้าไปกอดเธอและบอกว่า ‘เธอเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุด’ และขออนุญาตแต่งงานทันทีเมื่อพบกัน มันเป็นส่วนของอัน ใครจะเชื่อว่าผู้ชายที่เพียบพร้อมทุกอย่าง ทั้งหน้าตา ความรู้ด้านวิศวะ และมีธุรกิจส่วนตัวอยู่ที่ออสเตรเลีย มีครอบครัวแม่ และพี่น้องที่อบอุ่น จะมาชอบผู้หญิงที่พิการ ช่วยตัวเองไม่ได้

พ่อแม่ของอันเห็นความรักและความสุขภาพของฝ่ายชายก็รู้สึกซาบซึ้งใจ และดีใจแทนลูกสาวที่จะมีคนคอยดูแลแทนท่านทั้งสอง และทั้งสองก็

บินกลับไปแต่งงานกันที่บ้านเกิดของฝ่ายชาย โดยมีเพื่อน และญาติๆ มาแสดงความยินดีกันมากมาย ท่ามกลางน้ำตาของความปลื้มปิติ ทุกคนยอมรับสภาพของอัน และเห็นเธอมีค่าคุณเพชรเม็ดงาม เพราะจิตใจที่ชาวสะอาดบริสุทธิ์ ทุกคนมองข้ามภาพลักษณ์ภายนอก

เวลาผ่านไป แองเจโล ก็คิดว่าอันคงจะมีความสุขมากถ้าได้อยู่ใกล้ชิดกับพ่อแม่พี่น้องที่เมืองไทย เขาจึงตัดสินใจขายกิจการ และทุกสิ่งที่มีรวบรวมเงินทั้งหมด และพาอันบินกลับประเทศไทยมาอยู่ที่ภูเก็ต ทุกวันเขามีความสุขมาก ดูแลอันภรรยาสุดที่รักของเขาตลอด 24 ชั่วโมง กิจวัตรตั้งแต่ตื่นนอน จนถึงดึก แองเจโลจัดการให้หมด ทั้งทำอาหาร ป้อนข้าว อาบน้ำ เหมือนดูแลเด็กอ่อน เขาแต่งงานกันมา 4 ปีแล้ว ทุกคืนก็ต้องตื่นทุก 2 ชั่วโมง เพื่อพลิกตัวให้ภรรยา มิฉะนั้นจะอบร้อน เกิดแผลกดทับ และมีอาการเจ็บปวดตามร่างกายเขาต้องทำกายภาพบำบัดให้อัน

แองเจโลรู้ว่า อัน อยากช่วยตนเอง เขาจึงประดิษฐ์ช้อน และส้อมให้เธอใช้ทานอาหารเอง โดยใช้หนังสือฝึกผูกกับข้อมือ มีช้อนผูกติดไว้ และวิธีนี้เองอันก็สามารถทานข้าวพร้อมกับสามี มิฉะนั้นสามีต้องป้อนข้าวภรรยาจนเสร็จก่อนแล้วตนเองจึงค่อยเริ่มทานอาหาร ต่างฝ่ายต่างเข้าใจความรู้สึกและถนอมความรักและห่วงใยซึ่งกันและกัน

สามีต้องอุ้มภรรยาวันละ 14-15 ครั้งทุกวัน แต่เขาก็ไม่รู้สึกลำบากใจเลย เป็นเพราะความรักแท้ที่ยอมเสียสละความสุขส่วนตัว เขาไม่เบื่อ แต่กลับมีความสุขที่ได้ดูแล และอยู่ใกล้กับภรรยา เพราะภรรยาเป็นทุกอย่างของเขา เมื่อได้เห็นรอยยิ้ม และแววตาที่สดใส แค่นี้สามีก็ปลื้มใจจนลืมความเหนื่อย

เขาบอกว่าเขาเกิดมาเพื่อดูแล “อัน” ขอให้

อนาคตมีการพัฒนาทางการแพทย์ ขอให้ภรรยาของเขากลับมาเดินได้ ทางรายการได้สัมภาษณ์สดข้ามทวีปไปเพื่อพูดคุยกับแม่ของฝ่ายชาย ซึ่งก็ได้รับทราบข่าวว่า แองเจโลลูกชายคนนี้เป็นคนดี เขาควรจะมีชื่อ “ANGEL” (เทวดา) มากกว่า เพราะเขาเป็นคนดี พวกพี่น้องของเขาก็รักเขามาก ผู้เป็นแม่บอกว่าครอบครัวของเขาจะอยู่ร่วมรับประทานอาหารพร้อมกัน เพื่อรับฟังปัญหาเพื่อช่วยแก้ไข อยู่กันอย่างรัก และสามัคคี ทุกคนห่วงใยซึ่งกันและกัน ไม่มีมีการทะเลาะเบาะแว้ง ลูกๆ เลียนแบบพ่อแม่ที่ดูแลรักกัน แม่ของแองเจโลบอกผ่านโทรศัพท์ว่า “อัน คือภรรยาที่พิเศษมาก อันรักลูกชายของเขา พวกเราทุกคนก็ชอบและรักอัน”

นี่แหละความรักที่ยิ่งใหญ่ที่ให้แก่กัน พวกเขาไม่ได้ดูความพิการ แต่ดูที่จิตใจ ส่วนแองเจโลประทับใจภรรยาว่าเป็นคนดี และรักเขามาก เขารู้ตลอดชีวิตเขาจะดูแลอันให้มีความสุขทั้งร่างกายและจิตใจ

พิธีกร 2 สาวไม่สามารถจะกลืนน้ำตาไว้ได้ ทั้งปลื้มใจ และดีใจกับอันที่ได้พบรักแท้ โดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ

ในขณะที่สามีภรรยาคู่นี้ต่างถนอมจิตใจและเติมเต็มความสุขให้แก่กัน แต่ตรงกันข้ามกับคนทั่วไปที่มีความสมบูรณ์ทางร่างกายกลับมองไม่เห็นว่าการรรมามีคุณค่า แต่กลับดูค่า สบประมาท และดูหมิ่นตลอดเวลา เขาเหล่านั้นควรดูเรื่องราวบทสัมภาษณ์ชุดนี้ ซึ่งอาจจะเข้าใจชีวิตดีขึ้นก็ได้ ดิฉันขอโมทนาคุณพระที่ดิฉันยังมีร่างกายที่ครบสมบูรณ์ ไม่พิการจากอุบัติเหตุเมื่อปี 2009 พระทรงคุ้มครองให้เราได้ใช้ชีวิตปกติ ดิฉันยินดีรับใช้พระและสังคมด้วยการเขียนแบ่งปันสิ่งดีๆ และให้กำลังใจต่อไปค่ะ 🙏

■ ก คำข้าม ณ สามพราน

นานาอาชีพ

ภา! อะคริลิก

“ความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงนิรันดร์”

ชีวิตของคนเราแต่ละคนเดินทางมาถึงจุดหมายปลายทาง ตามจุดมุ่งหมาย นั้นเป็นแผนการของพระเป็นชีวิตและกระแสเรียก แต่ท่านผู้อ่านที่อยากคุยกันล่ะก็ เขียนไปรษณียบัตรมาก็ได้นะครับ ตามที่อยู่ ในอุดมสถานต์

เดือนนี้ใกล้จะสิ้นฤดูฝน ปลายฝนต้นหนาว แต่อากาศยังคงร้อนอยู่นะครับ บางวันตอนเช้าอากาศเริ่มเย็นแล้วครับ ผมรู้จักผู้หญิงคนหนึ่ง เธอมีชื่อเล่นว่า “ภา” มาริอา ประภัสสร ธรรมานะ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 419/712 ซ.5/7 ม. 10 ม.สยามนิเวศม์ ต.ในคลองปลาทด สมุทรปราการ ภาเป็นลูกของมาริอา โอบ อายุ 63 ปี เสียชีวิตแล้วและยาโกเบ ป็อกิต ธรรมานะ อายุ 84 ปี เพิ่งเสียชีวิตเมื่อต้นเดือนสิงหาคม เป็นสัตบุรุษอาสาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก จ.สมุทรสงคราม มีพี่น้อง 6 คน ภาเป็นคนที 3 แรกเริ่มเดิมทีทำงานเป็นพนักงานโรงงานทอผ้า

ย่านพระประแดง สมุทรปราการ ปี 2517-2527 10 ปีผ่านไป เงินเดือนตอนนั้น 6-8 พันบาท มีพนักงาน 5,000 คน ในเวลาต่อมาชีวิตหันเห และเข้ามาพิกาศีวิตเปลี่ยน มีครอบครัว มีความสุข อยู่พักหนึ่ง ดูว่าครอบครัวจะอบอุ่นดี แต่กลับร้อนระอุ และหนาวจนเย็นเกินไป

มันไม่ราบรื่นเสียแล้ว เพราะการเดินทางชีวิตย่อมมีอุปสรรคนานัปการ ชีวิตเหมือนนาวาที่โคลนอยู่กลางทะเล

ปี 2540 ก็เปิดที่ทำงาน บริษัทเล็กๆ ขึ้น ผลิตจำหน่ายของที่ระลึก รูปพระโลหะ พวงกุญแจ จี้ เข็มกลัด โล่รางวัล เหรียญกีฬา เครื่องหมายต่างๆ เข็มติดเน็กไท หัวเข็มกลัด กระดุม วัสดุที่ผลิตโลหะ พลาสติก ผ้า ฯลฯ

ผู้อ่านท่านใดสนใจก็ติดต่อไปได้ นะครับ ส่วนใหญ่จะทำตามสั่ง โดยทำปี 2541 และลูกค้าส่วนใหญ่เอาแบบมาให้ดู แล้วทำการผลิตให้ตามแบบ

โดยมีทีมงาน 10-15 คน เขียนแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายคำนวณราคา แผนกจัดส่ง คล้ายๆ อุตสาหกรรม

ในครอบครัว ส่วนมากเป็นงานเหมา ค่าแรงก็ว่ากันไม่เป็นขึ้นเป็นแบบ ต้องงาน เพราะเป็นญาติๆ กัน

งานส่วนใหญ่มีเป็นช่วงๆ ตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ ช่วงนี้จะมีงานเข้ามามากพอสมควร ก็พาสีโรงเรียน ช่วงคริสต์มาส ปีใหม่

ค่าใช้จ่ายก็ตกประมาณ เดือนละ 5-8 หมื่นบาท ซื้องาน ค่าคนงาน ฯลฯ วัตถุดิบ ก็พวกอะคริลิก พลาสติก โลหะ อะคริลิกจะหนา 1 มิลลิเมตร 1.5 มิลลิเมตร 2-3 มิลลิเมตร แล้วแต่นำมาของงานจะสั่งตัด ตามขนาดที่เราและลูกค้าต้องการ

ขายส่งก็รูปละ 20-50 บาท พลาสติก 10-30

“ขอบคุณพระเสมอแม้เราได้หลงผิดไปชั่วขณะ แต่พระก็ยังเมตตา ประคับประคองชีวิต จนมีทุกวันนี้ จึงอยากจะช่วยสังคมพระศาสนจักร ในคณะต่างๆ เท่าที่จะทำได้...”

บาท 3.5 เซนติเมตร 2 หน้า ซุปเงิน 22-25 บาท ขายส่งราคาไม่แพงพออยู่ได้ ลูกน้องอยู่ได้

ลูกค้าส่วนใหญ่ก็ในโรงเรียนคาทอลิก คุณพ่อซิสเตอร์ สั่ง ฟีน้องในองค์กรคาทอลิก สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว เช่น พิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ บางแสน มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน เรือหลวงจักรีนฤเบศน์ วัดพุทธทั่วประเทศ

กรมหลวงชุมพรที่ชุมพรสั่งเป็นประจำ คอน-หอยหลอด สัตหีบ รูปพระ หุ่นจี๊ผึ้ง วัดเจ้าแม่กวนอิมหนองหอย ราชบุรี

พระพุทธรูปเขาชีจรรย์ สัตหีบ จ.ชลบุรี ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน จันทน์ มีทั้งแขวนรถและเช่าบูชา

คุณภาพเป็นสมาชิกคณะเซอร์ร่า กระแสเรียกกรุงเทพฯ ฝ่ายกิจกรรมได้ 15 ปีแล้ว

หากมีเวลาว่างมากกว่านี้ ก็จะช่วยงานบางองค์กรของศาสนาตั้งใจไว้ว่า จะช่วยเหลือสุดกำลังความสามารถ ชมรมนักธุรกิจคาทอลิก จะยึดชีวิต “พอมิ พอกิน” ภาล่ำต่อว่าครั้งหนึ่งชีวิตเหมือนแคะที่หลงทาง ติดอยู่กอหนาม คนเรามีโอกาสพลาดพลั้งในชีวิตเหมือนกัน ตั้งแต่เมื่อได้กลับมาเป็นลูกของพระอีกครั้ง รู้สึกดีใจอยากตอบแทนพระ “ลูกจะตอบแทนคุณพระได้ไหน...” เพราะช่วงนั้นรู้สึกลำบากมากๆ เลย จนในที่สุดแม้สิ้นลมหายใจ และแล้วพระจิตก็ทำงาน คลอใจอีกครั้งหนึ่ง หมู่วิก นกใหญ่ น้อย ล่องลอยบินไปเตือนใจให้ ซาบซึ้งใน พระคุณ...”

ทุกวันนี้ “ขอบคุณพระเสมอแม่เราได้หลงผิดไปชั่วขณะ แต่พระก็ยังเมตตา ประคับประคองชีวิตจนมีทุกวันนี้ จึงอยากจะช่วยสังคมพระศาสนจักรในคณะต่างๆ เท่าที่จะทำได้ อยากเสียสละเวลาเพื่อพระองค์ ที่อภัยให้จนพบแสงสว่างอีกครั้งหนึ่ง และจะทำดีเพื่อพระตลอดชีวิตนี้”

บางทีของที่ทำส่งถูกตักกลับก็มีบางโรงเรียนคาทอลิกลงทุนไป 4-5 หมื่นบาท ก็พูดไม่ออก

ของที่ทำรูปพระ สติ๊กเกอร์ รูปละ 5 บาท 10 บาท ตีครด รูปกางเขนติดเทียนปีสกา รูปพระมารดานิจจานุเคราะห์ รูปนักบุญคริสโตเฟอร์ ฯลฯ เวลาถึงงานเช้า ก็จะสวดขอแม่พระ อาศัยความเชื่อทุกสิ่งทุกอย่าง ก็เกิดอศจรรย์ขึ้นได้ ก็มีงานเข้ามาให้ลูกน้องทำ ก็พอมิรายได้ หมุนเวียนในโรงงานเล็กๆ ของเรา

ขอขอบคุณผู้อ่านที่ติดตาม ขอพระเป็นเจ้าอวยพรท่านทั้งหลาย นักบุญ เทวดาอารักขาประจำตัว ค้ำครองปกป้องจากภัยอันตรายทั้งปวง ฝนตก ถนนลื่น ยามค่ำคืน ค่อยๆ ขับไป นะครับอุบัติเหตุ เหมือนร้านสะดวกซื้อ ☺

BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่สวยงาม
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ทีม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นคาทอลิก สด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์บรรดาสมาชิก และผู้ติดตามอ่านอุดมคานต์ ที่รักทุกท่าน ดิฉันหวังว่าทุกท่านคง
สบายดี ขอให้พยายามดูแลรักษาสุขภาพกันให้ดีๆ และขออย่าได้เจ็บไข้ได้ป่วยเลยเป็นดีที่สุด
มาพบกันครั้งนี้ ดิฉันมีบทประพันธ์ดีๆ มาแบ่งปันกันอีกเช่นเคย ซึ่งเป็นผลงานของผู้ที่
ใช้นามปากกาว่า “มัทธิว กันตพงษ์ เขมชัชวัล” ขอชมว่า เก่ง และขยัน จริงๆ พยายามต่อไป
เรื่อยๆ นะคะ

แต่...ความรักที่ไม่เคยสิ้นสุด

รักของแม่.....แม่คลุม.....คุ้มครองลูก
รักพันผูก.....คำเข้า.....เฝ้าห่วงหา
รักยิ่งใหญ่.....ไร้เล่ห์กล.....มนต์มายา
รักจนกว่า.....สิ้นสุดแรง.....แห่งชีวิต

ยามเจ็บไข้.....แม่ทุกขใจ...หลายร้อยเท่า
ยามลูกเศร้า.....แม่ระทม.....ตรมโศกศัลย์
ยามร้องครวญ.....ขวนวิตก.....สารพัน
คอยปลอบขวัญ.....ทุกเวลา.....ด้วยอาหาร

กราบแทบเท้า.....ด้วยซึ่งคุณ.....บุญล้ำเลิศ
แม่ประเสริฐ.....ใหญ่ยิ่ง.....ตั้งสิงขร
แทนความรัก.....จากใจ.....ในกานท์กลอน
ร้อยคำพร.....น้อมบูชา.....ค่านิรันดร์

มัทธิว กันตพงษ์ เขมชัชวัล
ACC School of Commerce

“ตามให้ทัน”

เมื่อหุมแพงเก็บแรงลั้นไว้กินไก่อ
ให้แนวคิดผิดผากจากสิ่งเดิม

ช่วงขาดแคลนแทนได้ลองใช้ก่อน
เมื่อวิกฤติผิดลันผ่านพ้นภัย

เพียงรู้จักหลักการงานทุกอย่าง
ปรับชีวิตคิดได้เรื่องใกล้ตัว

เปลี่ยนมุมมองลองดูให้รู้ชัด
พาชีวิตจิตขึ้นเริงรื่นรมย์

ทางเลือกใหม่ไฟหามาซ่อมเสริม
เพื่อต่อเติมโอกาสที่ขาดไป

ให้จุดอ่อนผ่อนตามความเคลื่อนไหว
ปัญหาใดไหนเล่าเราไม่กลัว

ความสว่างกลับกลายคลายสลัว
พาครอบครัวพบสุขเล็กทุกข์ตรม

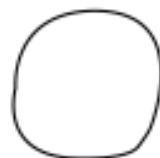
วิสัยทัศน์จัดเจาะให้เหมาะสม
ทุกสังคมนิยมปรับขยับตาม

ทำสีได้มีวิทย์
หากความดีที่ท่าดีมีไปด้วยความตั้งใจ
ไม่ได้ทำแบบเกินกวด
หรือหวังผลตอบแทน

มาวาดรูปกับครูด้วย

วันนี้เราจะวาดสาวสวยน่ารักๆ นะคะ เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-11

1

2

3

4

5

6

7

8

9

9

10

คุยกันฉันเพื่อน

มาพบกันอีกครั้งที่คอตมันน์ ‘คุยกันฉันเพื่อน’ เป็นช่วงสบายๆ เป็นกันเอง เหมือนการได้อ่านสารและความคิดจากเพื่อนๆ...ครั้งนี้พี่ป้องขอเปิดซองจดหมายของน้องต๋าร์ ซึ่งเมื่ออ่านบทสัมภาษณ์แล้ว บอกได้คำเดียวว่า “อึ้งไม่หุบ” เพราะน้องต๋าร์ ได้แบ่งปันสาระ และความรู้สึกแบบน่ารัก น่ารัก ลงไปในบทสัมภาษณ์ด้วย จนพี่ป้องและชาวคณะถึงกับ “อึ้งแก้มปริ” โอ้! ประทับใจจริงๆ น้องต๋าร์เป็นเด็กตัวเล็กๆ คนหนึ่ง แต่มีความคิดและมุมมองที่น่าสนใจ โดยเฉพาะเธอได้รับกำลังใจจากญาติผู้ใหญ่ในครอบครัว “น่าชื่นชมจริงๆ” ครับผม

จึงขอแนะนำ น้องณัฐธิยา เกียรติเกษม หรือน้องต๋าร์ ให้พวกเราได้รู้จัก ได้ติดตามอ่านบทสัมภาษณ์ของเธอคนนี้ ซึ่งพี่ก็เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่น้องๆ เพื่อนๆ บ้างไม่มากก็น้อย ขอเชิญพบกับน้องณัฐธิยา เกียรติเกษม สาวน้อยจากโรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ จันทบุรี ชั้น ป.6

ชื่อ : ณัฐธิยา เกียรติเกษม

ชื่อเล่น : ต๋าร์

เรียนที่ : โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมประกวดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดมศานต์?

ตอบ : เป็นการใช้เวลาว่างได้ดี และได้ระบายสีได้สวย ถึงจะไม่ได้รับรางวัล (ที่ 1) ก็ตาม แต่ก็ได้รับรางวัลที่ 3 “ไชโย! ไม่เคยระบายสีเข้ารอบสักที”

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : “การระบายสีไม่ผ่าน” ทำให้หนูมีกำลังใจที่จะทำผลงานนี้ให้ออกมาให้ได้ดีที่สุด

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : คุณย่า และคุณป้า เพราะคุณย่าบอกว่า “ให้หนูทำผลงานนี้ให้สวย” ค่ะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : 1 วันค่ะ ใช้เวลาช่วงวันหยุด

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ก็ยุติธรรม เพราะรางวัลที่ 1 ก็เหมาะกับผลงานของ ด.ช.บรรพต จิตตรง จ.ปทุมธานี และหนูภูมิใจกับผลงานที่ทำ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมศานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : สำหรับคนที่ไม่ได้รางวัล ก็ขอให้พยายามอีก เพราะเวลาที่มาถึงจะเป็นของทุกคน
สู้ สู้! 🍀

ผลงานของน้องต๋าร์

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

อ.เก่ง มาพบกับน้องๆ เด็กๆ อีกเช่นเคย จำได้ว่าฉบับที่แล้วๆ มาได้แนะนำเรื่องราว “การคลีใจในพระคัมภีร์” ซึ่งได้แบ่งปันไปเสียยี่สิบกว่าครั้งนี่ อ.เก่ง คิดว่า “ลองตั้งคำถาม” คุยบ้าง น้องๆ เด็กๆ จะตอบได้ไหมเอ่ย? ใครตอบได้ “ขอชมว่าเก่งจริงๆ” จะ ปรบมือให้ และรับบำเหน็จรางวัลในสวรรค์นะครึบ แต่ถ้าใครยังไม่ได้รางวัลจริงๆ ต้องเขียนไปขอ “พี่ป๊อง” เเอาเอง เพราะพี่เขาชอบแจก “แจกๆ ะ”

ฮา ฮา ฮา

น้องๆ เด็กๆ ชอบปริศนาไหมล่ะ! ขอเสนอปริศนาข้อนี้ว่า “อะไรเอ่ยที่เป็นทั้งเก่าและใหม่ สองอย่างแต่เป็นอย่างเดียว ทั้งก่อนและหลัง” ...ตึก ต็อก ตึก ต็อก..... พวกน้องๆ เด็กๆ ตอบถูกแล้ว คือ “หนังสือพระคัมภีร์” นั่นเอง ซึ่งมีทั้ง

พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม และภาคพันธสัญญาใหม่ เป็นพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ความจริงมีสองเล่มแต่ก็รวมเป็นเล่มเดียว พระคัมภีร์เดิมพูดถึงเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นก่อนที่พระเยซูเจ้าบังเกิด และพระคัมภีร์ใหม่พูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูเจ้าทรงบังเกิดแล้ว

เมื่อพวกน้องๆ เด็กๆ เข้าใจถึงเรื่องพระคัมภีร์แล้ว บัดนี้เรามาคุยว่า เรื่องของเรามีอะไรบางที่เก่าและใหม่ ก่อนและหลัง พวกเธอเคยได้ยินคุณย่า คุณยาย หรือสมาชิกครอบครัวเล่าเรื่องราว ครอบครัวของเธอเป็นอย่างไร ก่อนที่เธอเกิดหรือเปล่า พวกเธอคงอยากรู้ว่า ก่อนที่พวกเธอเกิดมีอะไรในครอบครัว หรือชีวิตมนุษย์นั้น อยู่อย่างไร ก่อนที่จะมี

โทรทัศน์ โทรศัพท คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อีเมล เฟซบุ๊ก ฯลฯ

อ้อ... น้องๆ เด็กๆ อย่าลืมสวดภาวนาเพื่อขอบคุณพระเป็นเจ้าสำหรับทั้งสิ่งเก่าๆ และสิ่งใหม่ๆ ที่ทำให้ชีวิตเรารุ่งเรืองแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีครับ ☺

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องพิชชา น้อยฉลาด (น้องเฟิร์น) * 3146*

เกิด : 1 ธันวาคม พ.ศ. 2538

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะอยากเป็นเชฟ

อนาคตอยากเป็น : เชฟ เพราะอยากทำอาหารเป็น

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ร้องเพลง

กีฬาที่ชอบ : กระโดดยาง

อาหารที่ชอบ : ยำวุ้นเส้น

ความสามารถพิเศษ : เล่นทรมเก็ต

น้องปานิสรา รักกะเปา (ปูเป้) * 3147*

เกิด : 12 มกราคม พ.ศ. 2538

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์โยเซฟนครสวรรค์

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ เพราะเรียนแล้วสนุก

อนาคตอยากเป็น : ตำรวจ เพราะอยากช่วยเหลือประชาชน

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่ายหายเร็ว ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นกีฬา

กีฬาที่ชอบ : วอลเลย์บอล

อาหารที่ชอบ : ข้าวผัดอเมริกัน

ความสามารถพิเศษ : เป่าแซ็กเทนเนอร์

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งๆที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่องนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

ปล่อยาว

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน ใกล้ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? ตั้งใจอ่านหนังสือสอบกันด้วยนะคะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “ปล่อยาว” เรื่องมีอยู่ว่า

ชายคนหนึ่งมีความรู้ ความสามารถ เป็นคนที่เรียนเก่งมาตั้งแต่เด็ก แต่พอไปทำงานจริงๆ ก็ไม่สามารถได้เลื่อนตำแหน่ง ไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่เขาคาดหวังเอาไว้ตั้งแต่เด็ก ชายคนนี้พยายามคิด พยายามทบทวน แต่เขาทำอย่างไรก็นึกไม่ออก ว่าทำไมเขาจึงไม่สามารถประสบความสำเร็จได้

วันหนึ่งชายหนุ่มจึงคุยกับพ่อของตนซึ่งเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเพื่อขอคำแนะนำ ปรีกษา พ่อของเขาพาไปทานอาหารบุฟเฟ่ต์ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ซึ่งมีโปรโมชันของกินเยอะแยะมากมาย ชายหนุ่มไม่เคยเห็นอาหารหลายๆ อย่าง เพราะเป็นอาหารแปลกๆ เขาจึงกินอย่างละนิดอย่างละหน่อยจนครบทุกอย่าง พอกินครบทุกอย่างเขาก็รู้สึกไม่อิ่มมากๆ พ่อของเขาก็ถามว่าเป็นอย่างไร? อาหารมีรสชาติอย่างไร? ชายหนุ่มตอบพ่อไปว่า “ไม่สามารถบอกได้ว่ารสชาติเป็นอย่างไร เพราะกินไปหลายอย่างมากๆ แต่รู้ว่าไม่อิ่มมากๆ” พ่อจึงถามเขากอีกว่า “ถ้าไม่อิ่มมากๆ แปลว่ารู้สึกดีใช่ไหมหรืออย่างไร?” ชายหนุ่มก็ตอบไปว่า “ไม่ใช่ รู้สึกปวดท้อง” พ่อก็ไม่พูดอะไรอีก

ชายหนุ่มถามพ่อว่า “ตกลงพ่อตั้งใจจะบอกอะไร? เขามาถามเรื่องการประสบความสำเร็จ” พ่อก็ไม่ตอบคำถาม หลังจากกินข้าวเสร็จ พ่อก็บอกให้ไปเดินซื้อของกัน และให้งบประมาณไปซื้อของ ชายหนุ่มก็เลือกซื้อของหลายอย่าง ยิ่งเดินซื้อไปก็ยิ่งหนัก และก็ปวดท้องเพราะกินเยอะ เขารู้สึกว่าไม่สามารถจะถือของและเดินต่อไปได้อีกแล้ว

พ่อก็บอกเขาว่าให้นั่งแล้ววางของลงด้วย เมื่อวางของลงก็ไม่รู้สึกว่าหนักอีก สามารถพักแล้วเดินต่อไปได้ การไม่กินมากเกินไป ก็จะไม่ปวดท้อง การที่จะประสบความสำเร็จ ต้องรู้จักคิด รู้จักปล่อยาว และรู้จักความพอดี การจะประสบความสำเร็จได้จะต้องมีการปล่อยาว มีการเสียสละบางอย่างจึงจะได้มา และเมื่อเรียนรู้ที่จะ ‘ปล่อยาว’ ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้

พ่อบอกเขาว่ามันก็เหมือนการศึกษาของลูกเมื่อตอนเด็กๆ ที่ลูกสามารถทำคะแนนได้ดี เพราะเขาก็เสียสละเวลา ทั้งในการทบทวนสิ่งที่เรียน และทำการบ้าน การเสียสละเวลาทำให้เขาสามารถทำคะแนนได้ดี เช่นเดียวกันในการทำงาน ถ้าอยากมี อยากรู้จัก การเสียสละ ไม่รู้จักการปล่อยาว ก็จะไม่สามารถมุ่งสู่ความสำเร็จได้

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่าการรู้จักการปล่อยาว รู้จักความพอดี ความพอเพียงจะช่วยให้เราสามารถประสบความสำเร็จ และก้าวหน้าต่อไปได้ ...นิทานจบแล้วค่ะ

พบกันใหม่เดือนหน้า... สวัสดิ์คะ ☺

น้องๆ ส่งมา

พี่ป๊องได้รับ ‘จดหมายด่วน สุดสุด’ ของ น้องมาลี แซ่ลี รหัสสมาชิก 2834 จาก จ.เชียงใหม่ ... พี่ป๊องเองก็ ‘ดีใจ สุด สุด’ เช่นกัน แล้วรีบเปิดออกอ่าน (โอ้!!! มีความสุขจริงๆ) เพราะน้องมาลี เป็นสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ คนหนึ่งที่ติดตาม และติดต่อกับ สโมสรอุดมสานต์เรื่อยมา เรียกว่าเป็น “แฟนพันธุ์แท้” ลำดับต้นๆ เลยก็ว่าได้

น้องมาลี แซ่ลี ได้ส่งจดหมาย และ แต่ง คำ ประ พัน ธ์ บทกลอน “แม่มารี๋ยรัก” มาแบ่งปัน ให้เราได้อ่านกันด้วย สวัสดิ์ค๊ะหนูส่งกลอน “วันแม่” มาแบ่งปันนะคะ เป็นกลอนเกี่ยวกับ พระแม่ มารี๋ย นะคะ หนูตั้งใจแต่ง มาแบ่งปันค่ะ

แม่มารี๋ยรัก

โอ้พระแม่มารี๋ยรัก	แสนดีนักไทยพึงหนอ
หลังความรักผลิเป็นกอ	ให้เพียงพอไทยพึงบุญ
แม่เป็นผู้คอยพิทักษ์	คอยปกป้องและเกื้อกูล
ขอพระทัยที่การุณ	ช่วยเกื้อหนุนเสมอมา
แม่ผู้ครองแดนแผ่นดิน	ทั่วทุกถิ่นในโลกา
โปรดประทานความเมตตา	นำชีวาวิญญาณ์พัน
ความรักแท้ลูกถวาย	มอบพลีกายแม่อับจน
บนหนทางแม่ทุกข์ทน	นำสายชลรักแม่ตลอดกาล

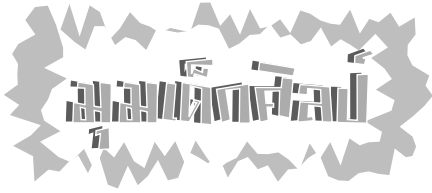

ในนามของเพื่อนๆ น้องๆ และ เด็กๆ สโมสรอุดมสานต์ทุกคน พี่ป๊อง ขอขอบใจมากๆ ที่ น้องมาลี แซ่ลี ยังรัก และคิดถึงสโมสรอุดมสานต์เสมอ พี่ป๊องจะสวดภาวนาให้น้องมาลี แซ่ลีเป็นพิเศษ และขอให้เราสวดให้ แก่กันและกัน เพื่อเราจะได้อยู่ใน หนทางความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า ตลอดไป ครับผม

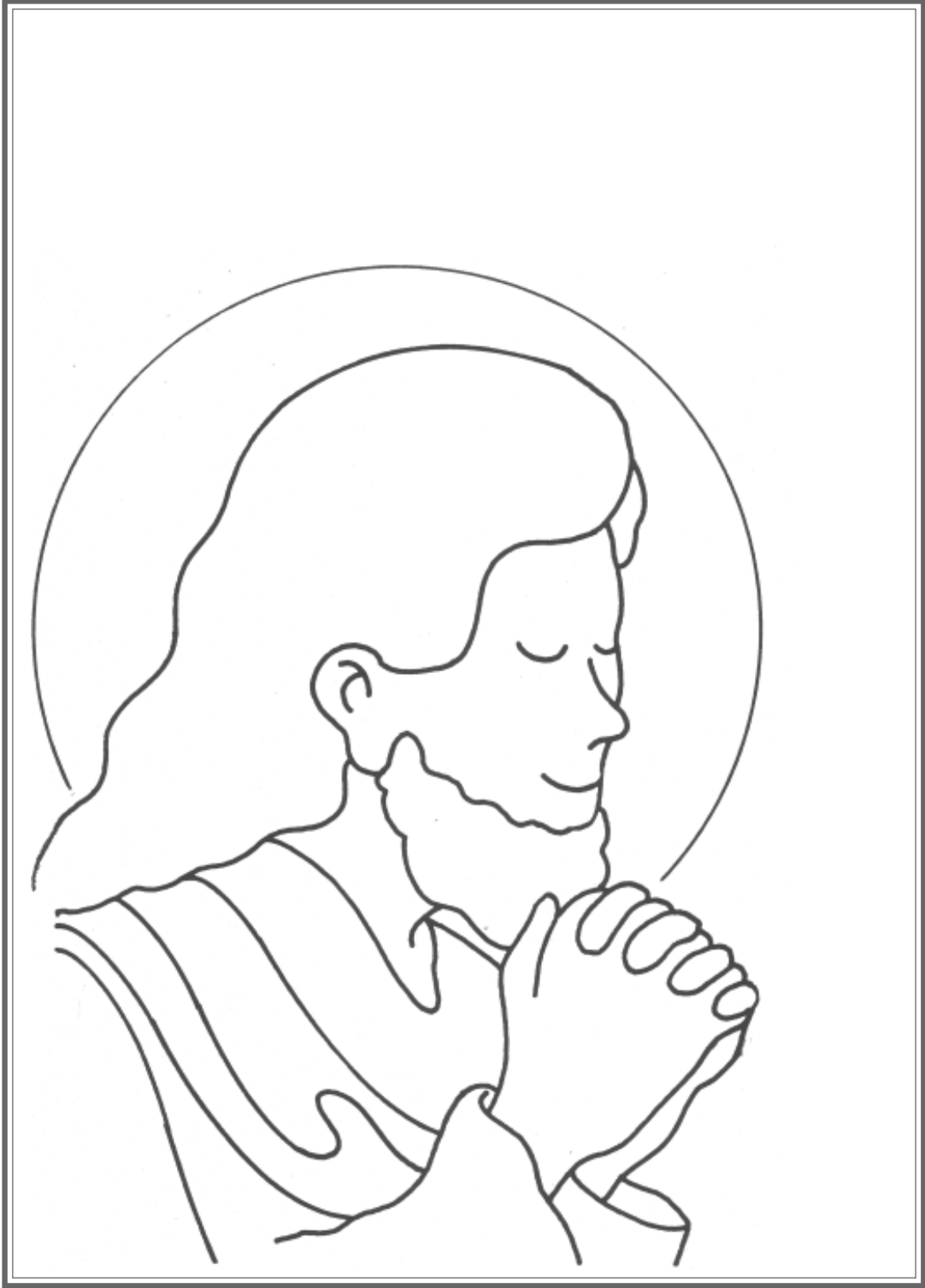
ประกาศ

ใจเย็นๆ ได้รับใบสมัครสมาชิก และบทสัณทธาน์ แล้วนะครับ พี่ป๊อง และทีมงานได้รับสมัครสมาชิกใหม่ และบทสัณทธาน์ของน้องๆ แล้วนะ ขอให้สบายใจได้ และพี่จะค่อยๆ ทอยลงแนะนำให้รู้จักเห็นหน้าเห็นตากันในโอกาสต่อๆ นะครับ

น้องกระเป๋ จารุณี แซ่ม้า น้องโพน ฌัศรา บัวแก้ว น้องแอนนา ศิริกราน ไกรสะอาด
 น้องจอห์น โกสินทร์ ไกรสะอาด น้องโบว์ พันชกร เลิศคุลยกรกร น้องฟรังซ์ ชนินาด
 อินทนต์จัญญ์ น้องเฟยเฟย ฌัศรวรา ฌัศรวฒนาสกุล น้องเอียนเอียน นรมน ฌัศรวฒนาสกุล
 น้องหงส์ หงส์ ปารมี ฌัศรวฒนาสกุล น้องเบน สติธิชาติ วันทาพรหม
 น้องพริ้ม ปันฑารีย์ เผ่าศิริพงศ์ น้องออม กุสุมา เซอหมื่อ น้องมะเหมี่ยว ภัทรอร จารุวาระกุล
 น้องชโลม ปิยบดี จริยะธนา น้องนิจิ สุณิษา นามบุรี น้องกิ้งแก้ว ปภัสรา บัวแก้ว
 น้องปุกปิ๊ก กนกวรรณ คำสิงห์ น้องป๊องแป้ง ปุณนิศา เหมะจันทร์

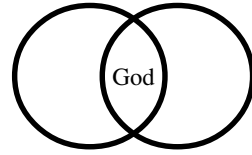
มุมมองศิลปะดราม่าชื่อภาพ “จงสดกาวนาเสมอ”
ระบงสึนลั้วส่งมกร่วมสนงุซงรวงวลักันหะดริบ
(นหมดเพทริบผลงานหวัันที่ 10 ทุลาคดม 2011)

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ช่วงนี้ฝนยังคงอยู่ดูแลสุขภาพตัวเองด้วยนะคะ ส่วนที่ประเทศฟิลิปปินส์พายุเข้าบ่อยมากๆ ค่ะ บางช่วงฝนตกทั้งวันทั้งคืน ลมแรงจนน่ากลัว แต่โชคดีที่บ้านของนูอวยบนเนินเขาทำให้หน้าไม่ท่วม แต่ไปท่วมในมะนิลาซึ่งพื้นดินต่ำกว่าระดับน้ำทะเลคะ บางคราวนูอวยก็ถ่ายรูปถ่ายวิดีโอเก็บบันทึกภาพตอนที่เมฆฝนลอยมาด้วยความเร็ว หากมีโอกาสจะนำไปให้ดูนะคะ

ที่ฟิลิปปินส์มีพระสงฆ์ บราเดอร์และซิสเตอร์จากประเทศไทยมาเรียนอยู่หลายท่าน พวกเราจะติดต่อกันเสมอ บางครั้งก็ทำมิสซาภาษาไทยและทานข้าวร่วมกัน และอีกหนึ่งกิจกรรมคือการทำสายประคำและขายตามวัดต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้คริสตชนได้สวดสายประคำ วัดแรกที่พวกเราไปขายคือวัดนักบุญวินเซนต์ ซึ่งมีคุณพ่อเบนนี่ ของคณะวินเซนต์เซยิล ซึ่งท่านเคยมาเป็นมิสซันนารีที่ประเทศไทย 17 ปี เป็นผู้ช่วยประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการขาย พี่น้องสัตบุรุษที่นั่นมีน้ำใจดี ช่วยเหลือกลุ่มคนไทยในการอุดหนุนสายประคำ ทำให้พวกเรามีความสุขและปลื้มปีติพอสมควรคะ

เมื่อสัปดาห์ก่อนนูอวยได้รับการอบรมเรื่อง Sexuality เมื่อพูดถึงเรื่องนี้แล้ว ก็มีเพื่อนๆ หลายคนบอกว่าไม่อยากเรียนไม่อยากพูดถึงเรื่องนี้เพราะในประเทศของเขาไม่มีความเสมอภาค ผู้ชายมักจะเป็นใหญ่เสมอ ทำให้เขามีแผลลึกๆ ในใจ แต่สำหรับนูแล้วโชคดีที่เราได้เรียนเรื่องนี้ เพราะสิ่งที่เขาอบรมนั้นค่อนข้างดีมากเริ่มต้นด้วยการภาวนา Body Prayer โดยให้เราสัมผัสส่วนต่างๆ ของร่างกายเราซึ่งพระเจ้าทรงสร้างมาอย่างสวยงามและประเสริฐ พระเจ้าสร้างเรามาด้วยความรักของพระองค์ ทรงสร้างเราให้เหมือนกับพระองค์ และเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจะใช้สิ่งสร้างนี้อย่างไร???

สิ่งที่ได้รับคำตอบคือ เมื่อชายและหญิงเกิดความรักต่อกันแล้วมี 3 ระดับคือ

1. ชายและหญิงต่างคนต่างมีลักษณะเฉพาะตนและศึกษาเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
2. เมื่อเขาตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกันแล้ว เขาทั้งสองต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน
3. ความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นยังไม่สมบูรณ์ เขาทั้งสองจะต้องมีพระเจ้าอยู่ท่ามกลางพวกเขาด้วย จากนั้นเขาแบ่งกลุ่มชายและหญิง และให้แบ่งปันข้อดีของชายและหญิง ทำให้เห็นว่าต่างคนต่างมีข้อดีมากมาย และเราใช้ข้อดีต่างๆ เหล่านั้นต่อผู้อื่นอย่างไร?

ก่อนจบกิจกรรมเขาให้เราได้รตรองถึงสิ่งที่ผู้ชายและผู้หญิง กระทำไม่ดีต่อเรา และให้เขียนจดหมายถึงพระเจ้าเพื่อขอการอภัยและยกโทษให้กับบุคคลต่างๆ เหล่านั้น เพื่อนส่วนใหญ่เมื่อพูดถึงสิ่งที่ผู้ชายทำไม่ดีต่อเรา เขาจะคิดถึงพ่อของเขาที่คาดหวังและเข้มงวดต่อเขามากเกินไป บางครั้งพ่อก็ตี ค่า โดยไม่คำนึงถึงจิตใจของลูกสาวว่าจะคิดอย่างไรและสามารถทำตามที่พ่อคาดหวังหรือไม่ บางคนที่พูดถึงแฟนที่บอกเลิกและต่อว่าเขาสารพัดในสิ่งที่ไม่ดี ในสิ่งที่ทำให้ไม่สามารถสร้างมิตรภาพต่อไปได้ นี่คือการเจ็บปวดลึกๆ ในใจ....

เมื่อพูดถึงผู้หญิง เพื่อนหลายคนก็คิดถึงแม่ ที่คาดหวังกับเขามากเกินไป คิดว่าเขาต้องทำได้ทุกอย่างเหมือนกับที่แม่เคยทำมาก่อน แต่ปัจจุบันยุคสมัยมันต่างกัน จึงเกิดคำถามที่ว่า ทำไมพวกเราทำเหมือนแม่ของเราไม่ได้... บางคนก็คิดถึงเพื่อนที่ทำงาน ที่ทำให้เขาเสียใจ คิดถึงสิ่งที่เคยทะเลาะกับเพื่อนที่ทำงาน

บัดนี้ความปวดร้าวต่างๆ ได้พรั่งพรูออกมาทางคำพูดและน้ำตา นี่คือการหนึ่งที่จะช่วยรักษาแผลในใจให้หาย ด้วยการระบายสิ่งนั้นออกมาจากเบื่องลือกของหัวใจ....

เกมสโมสรร • ฝึกอบ • จุดมศานต์

“ผู้มีใจยากจนย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา...ท่านทั้งหลายย่อมเป็นสุข เมื่อถูกดูหมิ่น ช่มเหง และใส่ร้ายต่างๆ นานา เพราะเรา จงชื่นชมยินดีเถิด เพราะบำเพ็ญกิจรางวัลของท่านในสวรรค์นั้นยิ่งใหญ่กว่า...” (มธ 5:3-11)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้พี่น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลนะคะ

A

B

“ทำอย่างไรจึงจะผดุงความรักไว้ชั่วนิรันดร์”

THE ENDEAVOUR TO MAINTAIN LOVE

Chapter 22

Scandalous! Extravagance!

Dale: “Dick, help me. We are late almost every Sunday to attend Mass. My wife spends too long in the bathroom. How shall I tell her that Mass is more important than spending more than an hour preening in front of the mirror? My patience is slowly draining away.”

Dick: “Harry can give your wife some advice but it’s rather frightful. He’s there.” (Dale approaches Harry and tells him the story).

Harry: “Well, the language of truth is simple as said in Latin VERITAS SIMPLEX ORATIO EST. It’s from the book of Rev. Fr. F.X. Shouppe, S.J. Fear may make her become wiser. It’s related by the Blessed Mary Villani, a Dominican Religious. You don’t have to believe it. It’s a private apparition. Here it is:
- Whilst praying she saw a soul more cruelly tortured than the others and being enveloped in the flames. The soul said: - I’ve been here for a very long time, punished for my vanity and scandalous extravagance. Whilst I was on earth, being wholly occupied with my toilet, my pleasure, and worldly amusements. I thought very little of my duties as a Christian, and fulfilled them only with reluctance, and in a slothful manner. My only serious thought was to further the worldly interests of my family. See now how I’m punished; my parents, my children, those friends with whom I was most intimate all have forgotten me, not even a passing thought.”

Dale: “O my! I have goose-flesh, a very inspiring story indeed. I hope, after relating this story to my wife, everything will take a good turn.”

บทที่ 22

สุรุ่ยสุร่าย อภัยศอดสู

เดล “ดิก ช่วยผมด้วยเราไปร่วมมิสซาวันอาทิตย์ไม่ทันแทบทุกครั้ง ภรรยาผมใช้เวลานานมากหน้าโต๊ะเครื่องแป้ง ผมไม่รู้จะเตือนเธออย่างไรว่าการไปวัดร่วมมิสซาสำคัญกว่าการแต่งตัวหน้ากระจกเป็นชั่วโมง เธอไม่ฟังผมเลย ผมชักจะหมดความอดทนแล้ว”

ดิก “เรื่องนี้ต้องยกให้เป็นหน้าที่ของคุณแฮร์รี เขามีเรื่องขนพองสยองเกล้าเล่าให้ภรรยาคุณฟังรับรองได้ผลแน่คงจะมีความคิดดีขึ้น คุณแฮร์รีอยู่นั่นไง” (เดล เข้าไปหาและก็เล่าเรื่องให้ฟัง)
แฮร์รี “ผมขอพูดตามภาษาละตินที่ว่า ความจริงพูดภาษาง่ายๆ (veritas simplex oratio est) เรื่องที่จะเล่านำมาจากหนังสือของคุณพ่อชูปเป่ คณะเยสุอิต คุณไม่จำเป็นต้องเชื่อ เพราะเป็นเรื่องปรากฏส่วนตัว เรื่องนี้เล่าโดยบุญราศีแมรีวิลานี่” “ขณะที่กำลังสวดอยู่ เธอเห็นวิญญาณดวงหนึ่งถูกทรมานมากกว่าคนอื่น เธอถูกห่อหุ้มด้วยเปลวเพลิงที่ร้อนแรงสุดๆ” วิญญาณดวงนั้นพูดว่า “ดิฉันอยู่ในนรกมานานแล้ว ถูกลงโทษด้วยเรื่องความสุรุ่ยสุร่าย และความอภัยศอดสู เมื่อตอนยังมีชีวิตอยู่ได้ใช้ชีวิตปล่อยไปตามความสุขฝ่ายโลก มิได้สนใจในเรื่องศาสนา ทำศาสนกิจทั้งที่ก็ทำแบบขอไปที มัวแต่ให้ความสำคัญกับภารกิจฝ่ายโลกและครอบครัวเสียเป็นส่วนมาก เห็นไหมตอนนี้นิฉันถูกทรมานอย่างไรก็คงเห็นแล้วซิ พ่อแม่พี่น้องเพื่อนฝูงที่เคยสนิทกันมากและลูกๆ เดี่ยวนี้ลืมดิฉันหมด ไม่มีใครสักคนคิดถึงฉันแม้แต่นิดเดียว”

เดล “แม่เจ้าโวย ขนลุกขนพองหมด เป็นเรื่องน่าสยดสยองมาก ถ้าภรรยาผมได้ยินแบบนี้คงจะมีความคิดที่ดีขึ้น”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.**
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสปีมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี
-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกันการ
กัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

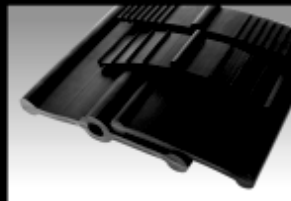
- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียน ท่าน ป.ณ. สาธุฯ

ถาม ดิฉันไม่ถามและขอคำตอบ อยากบอกว่า ดิฉันได้บังเอิญเปิดโทรทัศน์ช่อง 11 เวลาประมาณ 10.25 น. ได้มีการสอนศาสนาคริสต์โดย**ครูป๊อปปี้** ให้กับนักเรียนโรงเรียนสงวนหญิง สุพรรณบุรี วิชาสังคมศึกษา ดิฉันฟังมาก เพราะขณะนี้ดิฉันอายุ 66 ปีแล้ว ยังไม่รู้รายละเอียดของพระเยซูมากขนาดนี้ โดยเริ่มก่อนคริสตกาล จนถึงตรึงกางเขน และอธิบายว่าเกี่ยวกับเรื่องพระตรีเอกภาพถึงคำสอนและการปฏิบัติ ครูป๊อปปี้ให้รายละเอียดดีมากทำให้ดิฉันได้รับรู้มากขึ้น ไม่อยากเชื่อว่าเขามีวิธีการสอนที่ดีมาก ปกติดิฉันไม่เคยดูโทรทัศน์ช่อง 11 เลย เพราะเป็นโทรทัศน์ที่สร้างความแตกแยก ไม่เป็นกลาง แต่วันนี้ไม่รู้เปิดไปดูได้อย่างไร ไม่งั้นเสียค่าย่อยเลย

ตอบ การเปิดโทรทัศน์ไปที่ช่อง 11 และพบรายการสอนพระประวัติของพระเยซูเจ้า ทำให้ได้ชื่นชมกับเนื้อหา วิธีการสอน ผมอยากจะสรุปว่า เป็นอัจฉริยะที่พระเป็นเจ้าประทานให้แก่คุณ ให้ได้ชมรายการดีๆ อย่างบังเอิญ แต่อาจจะไม่บังเอิญหรือครับ พระเป็นเจ้าประทานของดีแก่ลูกๆ ของพระองค์ที่แสวงหาและรู้คุณค่าของประทานเสมอ

ถาม จึงอยากขอแนะนำให้องค์กรทุกๆ องค์กรของคาทอลิก มีจัดกิจกรรมใดๆ เช่น เข้าเจียบ อบรมต่างๆ ควรจะเอารายการนี้ไปถ่ายทอดให้ดูด้วย จะเป็นการดีมาก เราจะได้เอาไปคุยให้ถูกต้อง เวลาที่คนต่างศาสนาเขามา มาจะได้ให้ข้อมูลไม่ผิดเพี้ยน

ตอบ เรื่องนี้ เกี่ยวเนื่องกับหลายหน่วยงานเลยละครับ

- ฝ่ายงานคำสอนของแต่ละสังฆมณฑลก็ดี
- ฝ่ายสื่อสารสังคมของทุกสังฆมณฑล
- ฝ่ายการศึกษาและผู้บริหาร โรงเรียนคาทอลิกทุกโรงเรียน
- ฝ่ายอภิบาลและแพร่ธรรมทุกสังฆมณฑล

ที่สุด พวกเราคริสตังทุกคนนี้แหละที่ชอบอ้างว่าทำยาก ทำไม่ได้ ไม่มีงบประมาณ อย่าทำเลยไม่มีคนดูหรอก ฯลฯ น่าจะลองเอาไปคิดกันให้มากๆ อย่าให้สัตบุรุษรอคอยต่อไปอีกเลย น่าจะลงมือทำรายการเหล่านี้ได้แล้ว

ขอบคุณสำหรับจดหมายที่ส่งมาแบ่งปันความสุขอิมเมจกับพวกเราครับ

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านไปยัง “นาย ป.ณ. สาธุฯ”

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

และจบบทเทศน์ทั้งหมดด้วยท่าทีของประชาชนว่า “เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้จบแล้ว ประชาชนต่างพิศวงในคำสั่งสอนของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสอนเขาอย่างผู้มีอำนาจ ไม่ใช่สอนเหมือนบรรดาธรรมจารย์ของเขา” (มธ 7:28-19)

แล้วท่านนักบุญมัทธิวจึงใจวางฉากให้จบการเทศน์บนภูเขา เพื่อเริ่มพระภารกิจอื่นโดยการเริ่มบทที่ 8 ใหม่ว่า “เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จลงมาจากภูเขา ประชาชนจำนวนมากติดตามพระองค์...” (มธ 8:1...)

ข้าแต่พระเจ้า... นักบุญมัทธิวจัดเรื่อง “บุญลาภ 8 ประการ” เป็นบทเทศน์แรกบนภูเขา เพื่อต้องการวางรากฐานความคิดแก่ผู้คนที่ต้องการฟังคำเทศน์ของพระเยซูเจ้าว่าต้องมีโลกทัศน์และทัศนคติต่อชีวิตเยี่ยงนี้ให้ได้เสียก่อน คำนิยาม 8 ประการอันสำคัญสวนทางกับความโลภ อยากได้ อยากมีของผู้คนโดยปราศจากความรัก และความเมตตาของพระองค์เท่านั้น จึงจะนำมาซึ่งความสามารถ ผ่านทางกางเขนเข้าสู่เกียรติมงคล เข้าใจและเข้าถึงพระอาณาจักรแห่งความรักของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงสถาปนาขึ้นบนโลกนี้

- ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา
- ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับการปลอบโยน
- ผู้มีใจอ่อนโยน ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับแผ่นดินเป็นมรดก
- ผู้หิวกระหายความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะอิ่ม
- ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา
- ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า
- ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า
- ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ขอพระองค์โปรดช่วยลูกตระหนักรด้วยว่า หลายครั้งที่ลูกถูกเอาเปรียบอยู่ฝ่ายเดียว เพราะเห็นแก่ความรักและสันติสุข พระองค์ทรงยื่นข้างลูกแล้ว

บนกางเขน

มองกางเขนเห็นอะไรในกางเขน
มองซัดเจนจริงจังสักครั้งหนึ่ง
มองไปที่เยซูผู้ถูกตรึง
มองให้ไกลไปให้ถึงซึ่งแก่นธรรม
ไม่ตอบโต้แต่ยอมตายหมายสงบ
ไม่สู้รบปรบมือหรือขี้อาย
ไม่อวดเบ่งเก่งมากต่อปากคำ
ไม่คิดจ้องจดจำแต่ขำอภัย

มือถูกตรึงเท้าถูกตอกตะปูติด
คนใกล้ชิดศิษย์มากมายหายไปไหน
เสียงเยาะเย้ยเหยียดหยามประณามไกล
ผิดของใครขอรับหมดได้ชดเชย
แล้วความรอดก็ดูล่วงสู่ปวงมนุษย์
เมื่อพระบุตรสุดรักจักทรงเอย
“พระบิดาอย่าถือโทษโกรธเขาเลย
เขาไม่เคยรู้ว่าเขาทำอะไร”

5 เมษายน 2001

จากหนังสือ รวมบทกลอนของกัศม์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”